

பெண்ணின் தீரம்

4

பெண்களின் உரிமைக்கான ஒரே சஞ்சிகை

“முதுகொடியப் பாடுபடும் எம்மைப் பார்த்து
மூண்டெரியும் எங்களது உணர்வைக் கேட்டு
இதுகளுக்காய் எழுதவேனப் பேனு தூக்கி
இங் கெழுந்த பாவலரே உம்மாலெம்மை
எதுவரையும் எழுதிடுளிர் எமக்கு உங்கள்
ஏக்கங்கள் தேவையில்லை மாற்றும் தேவை
அதுக்கெழுத முடியுமெனில் உங்கள் போலி
அனுக்கங்கள் தேவையில்லை நெருக்கம் தேவை.”

— புதுவை இரத்தினதுரை

பெண்ணடிமை தீராமல் மண்ணடிமை தீராதது — பாரதியார்

1982 செப்தம்பர்

விலை : ரூபா 4/-

ஆசிரியர் குறிப்பு

பாரதியாரின் அபிலாசைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வோம்

பல கோணத்தில் இருந்து பலராலும் கொண்டாடப்படும் பாரதி நூற்றாண்டு விழாவை பெண்ணின் குரலும் கொண்டாடத் தீர்மானித்துள்ளது “ஊர் ஓட ஒத்தோட வேண்டும்” என்பதற்காகவா இத்தீர்மானம்? இல்லை. இந்திய விடுதலையை விரும்பி அதற்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்த ஒரு கவிஞனுக்கு மரியாதை செலுத்தவும், அவனின் சரியான கருத்துக்களையும், சமுதாயத்திற்கு பயன் உள்ள அபிலாசைகளையும் முன்னெடுத்துச் செல்லும் உணர்வை மக்களுக்கு ஊட்டுவதற்காகவுமே நாமும் இக்கொண்டாட்டத்தில் பங்குகொள்ள விரும்புகிறோம்.

இலங்கையை விட வேறுபட்ட மார்க்கத்தில் பவன் உத்த இந்திய விடுதலைக்குத் இலங்கை விடுதலைக்கும் என்ன தொடர்பு என்றோர் கேள்வியும், அதைத் தொடர்ந்து இந்திய விடுதலைக்கும் பெண்கள் விடுதலைக்கும் என்ன தொடர்பு என்ற மற்றோர் கேள்வியும் எழ இடமுண்டு. பாரதியார் இந்திய விடுதலையை வெறுமனே ஓர் ஆட்சி மாற்றமாக மாத்திரம் அணுகவில்லை. (இலங்கையில் இருந்த பெயர்பெற்ற தேசிய வீரர்கள் இலங்கை விடுதலையை அடிப்படையில் வெறும் ஆட்சி மாற்றமாகவே கருதினார்கள் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது) அவர் இந்திய விடுதலையை சமூக விடுதலையுடன் இணைத்தார். வெள்ளையனுக்கெதிராக மக்களின் உணர்வை தூண்டி விடுவதுடன் மாத்திரம் அவர் நின்றுவிடவில்லை. இந்திய சமுதாயத்தினது சமூக வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்த பிரச்சனைகளில் பல வற்றை அவர் இனங்கண்டு கொண்டு அவற்றிற்கு எதிரான உணர்வை தனது கவிதைகள் மூலம் இந்திய தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பரப்பினார். மக்களின் ஆத்திரத்தை அவற்றிற்கு எதிராக தூண்டிவிட்டார். இவ்விதம் அவர் பொங்கியெழுந்த சிறுமைகளுள் பல இன்னமும் கூட மூன்றாம் உலக நாடுகளுள் பலவற்றிற்கு பொதுவானவையாகவே உள்ளன. பெண் அடிமைத்தனம், அறியாமை, மூடநம்பிக்கை, போலித்தனமான தேசப்பற்று, தேசிய இனங்கள் மத்தியிலான ஒற்றுமை போன்றவை இவற்றுள் சிலவாகும்.

இவர் தமிழ் கவிஞராகவும், இந்திய விடுதலைக்காகவே தன்னை அர்ப்பணித்தவராகவும், இதனையே தனது உடனடி இலக்காகக் கொண்டவராகவும்,

வாழ்ந்தார். சமூகப் பிரச்சனைகளை பொறுத்தவரையில் இவர் இந்தியத் தமிழர்களின் நிலைமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் மொழிமூலமே தனது இலக்கியப்பணியை ஆற்றியுள்ளார். எனினும் இந்தியத் தமிழர்களால் மனித இனத்திற்கு வழங்கப்பட்ட ஒரு பொதுச்சொத்தாகவே பாரதியை நாம் கருதுகின்றோம். சமூக விடுதலையை ஒரு பொதுத்தன்மை வாய்ந்த பிரச்சனையாகக் கருதிய இவர் தேச-தேசிய இன-நிற-மத வரையறைகளுக்கு அப்பாற் சென்று மனித இனத்தை நேசித்தார்.

பெண்விடுதலையைப் பொறுத்தவரையில் அவர் கற்பு நெறியை இருபாலருக்கும் பெருதுவானது என்று முரசு கொட்டினார். விடுதலை வேண்டுகொண்ட, சமுதாயத்தின் தவறான போக்குகளுக்கு எதிராக நெஞ்சு நிமிர்த்தி நடக்கும் புதுமைப் பெண்ணை தமிழ் இலக்கியத்தில் உலாவவிட்டார்.

பெண்விடுதலையை சமுதாயப் பிரச்சனைகளுள் ஒன்றாகக் கருதும் பெண்ணின் குரல் இத்தகைய ஒரு மகா கவிஞனுக்கு மதிப்பளிப்பது அப்படியொன்றும் புதுமையானதல்ல.

நிறைவேற்றப்படாது இருக்கும் பாரதியின் முற்போக்குக் கனவுகளை நனவாக்குவதில் பெண்ணின் குரல் சீனையாது உழைக்கும் என கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறோம்.

சர்வஜன வாக்குரிமை பொன்விழா

1981ம் ஆண்டு சர்வஜன வாக்குரிமையைப் பெற்ற 50வது ஆண்டாக கொண்டாடப்படுகின்றது. அரசாங்கமே இக்கொண்டாட்டத்தை முன்னின்று நடத்தியது. இங்கிலாந்திலும் இது விமரிசையாக கொண்டாடப்பட்டது. சர்வதேசிய மாநாடுகளில் இதுபற்றி பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இக் கொண்டாட்டத்திற்காக மகாராணியும் இலங்கைக்கு வருகை தந்தார். அரசாங்க நிறுவனங்களிலும் தனியார் துறை பெருந்தொழில் நிறுவனங்களிலும் (1931-1981) “சர்வஜன வாக்குரிமை பொன்விழா” என்ற வாசகங்கள் தொடர்ந்தும் பெரும் ஆடம்பரமாகத் தொங்கு விடப்பட்டுள்ளன. ஆனால் மக்களோ அல்லது மக்கள் ஸ்தாபனங்களோ பொன்விழாவை சுயமாக கொண்டாடியதாகத் தெரியவில்லை. சர்வஜன வாக்குரிமை அரசாங்கத்துக்கும் பெருந்தொழில் அதிபர்களுக்கும் மாத்திரமா? மக்களுக்கு அதில் சம்பந்தமேயில்லையா? அல்லது சர்வஜன வாக்குரிமையின் மகத்துவத்தை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவில்லையா? என்ற கேள்விகள் எழுகின்றன. ஆகவே சர்வஜன வாக்குரிமைபற்றி பெண்ணின் குரல் தனது கருத்தைக் கூறவேண்டியது அவசியமானதாய்கின்றது.

‘ஜனநாயகத்தை’ உலகுக்கு அறிமுகப் படுத்திய ஐரோப்பிய நாடுகளில் பல ஜனநாயகத்தின் உச்சாணிக் கொம்பாக வர்ணிக்கப்படும் சர்வஜன வாக்குரிமையை தமது நாடுகளில் அமல் படுத்துவதற்கு முன்பாகவே

ஐரோப்பியக் காலனியாக இருந்த இலங்கைத் தீவு சர்வஜன வாக்குரிமையை பெற்றது ஆச்சரியமான தொன்றாகும். இலங்கையர்கள் எல்லோரும் காலனிய லிசத்தின் அடிமைகளாக இருக்கும் போதே அவர்கள் தம்மை, தமக்காக, தாமே ஆளும் அதிகாரத்தை பெற்றுவிட்டார்கள்; இவ் அதிகாரத்துக்காக அவர்கள் போராடவில்லை; அவர்கள் கேட்காமலேயே அவர்க ளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. அதிகாரத்தை வழங்கியது வேறுயாரும்ல்ல அவர்களின் காலனித்துவ எஜமானர்களேயாவர். இதுதான் சர்வஜன வாக்குரி மையின் தோற்ற வரலாறாகும்.

சர்வஜன வாக்குரிமை என்பது என்ன? இன, மத, சாதி, பால், வர்க்க, சமூக அந்தஸ்து வேறுபாடுகள் இன்றி வயது வந்த சகலரும் அரசியல் ரீதியில் சம உரிமை பெற்றவர்கள். தம்மைத் தாமே ஆளும் உரிமை பெற்றவர்கள் என்பதேயாகும். சுதந்திரம், சகோதரத் துவம், சமத்துவம் என்ற சுலோகத்தின் ஒரு வெளிப் பாடே இதுவாகும். இங்கு பொருளாதார ரீதியில் மக்களின் நிலைமையும், அரசியல் ரீதியில் மக்களின் நிலைமையும் வேறு படுத்தப்படுகின்றது. பொருளாதார ரீதியாக மக்கள் மத்தியில் உள்ள முரண்பாடுகளும், மக்களின் நிலைமைகளும் மூடிமறைக்கப்படுகின்றன. அங்கு அவர்கள் யார் என்பது மறக்கப்படுகின்றது. உதாரணமாக (1) 1931ல் இருந்து 1940ன் பிற்பகுதி வரை இத்தீவின் மக்கள் (பிரஜைகள் அல்ல) காலனி யலிஸத்தினதும், பெருந்தோட்ட பொருளாதாரத் தினதும், அந்நிய ஏஜென்ஸி நிறுவனங்களினதும் அடிமைகளாவர். தேசிய பொருளாதாரத்தை உருவா க்கும் உரிமையிழந்தவர்கள். ஆனாலும் அரசியல் ரீதியில் சம உரிமைபெற்ற சுதந்திர பிரஜைகள்.

(2) இன்று, இத்தீவின் மக்கள் பத்தேசிய கம்பெனி களினதும், உலகவங்கி, உலகச் சந்தை உட்பட்ட ஏனைய ஏகாதிபத்திய நிறுவனங்களினதும், வல்லரசு களினதும் நவீன அடிமைகள். தமது சொந்த தேசிய நலனுக்குகந்த தேசிய பொருளாதாரத்தை உருவாக்கும் உரிமை இழந்தவர்கள்; ஆனாலும் சுதந்திரப் பிரஜைகள்.

(3) அந்நியர்களின் நலனுடன் தமது நலன்களை இணை த்துக்கொண்டு பொருளாதார ரீதியில் சுதந்திரமான மனிதர்களாக இருப்பவர்களும், அந்நிய நலனால் தமது நலன்கள் அழிக்கப்பட்டு பொருளாதார ரீதியில் சுதந் திரமற்றவர்களாக வாழும் பெரும்பான்மை மக்களும் அரசியல் ரீதியில் சமமானவர்கள், சம அரசியல் உரிமை யுள்ள சுதந்திரப் பிரஜைகள்.

(4) பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள்கூட அரசியல் ரீதியில் “சுதந்திரமானவர்கள்” சமஉரிமை யுள்ள பிரஜைகள்தான், ஆனால் பொருளாதாரரீதியில் ஆண் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்கள், பாரபட்சமாக நடாத்தப்படுபவர்கள், அவர்கள் தமது அன்றாட வாழ் க்கையில் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சனைகள் பெண்களை கீழ்நிலையில் வைக்கும் சமூக வழமையுடன் தொடர்பு பட்டனவேயாகும். சம உரிமையுள்ள சுதந்திரப் பிர ஜைகள் என்ற அவர்களின் ‘உரிமைகள்’ அவர்களுக்கு உதவிக்கு வரமாட்டா.

பொருளாதார ரீதியில் குறிப்பாக உற்பத்தித்துறையில் தனிச்சொத்துடமையின் எஜமானர்களாகவும் அதன் இரைகளாகவும் இரு துருவங்களாக பிரிந்து நிற்கும் மனிதர்கள் அரசியல் ரீதியில் ‘சம உரிமையுள்ள பிரஜைகளாவர்’.

அரசியல் ரீதியில் சம உரிமையுள்ள பிரஜைகள் (சர்வஜன வாக்குரிமை என்பது இதன் ஒரு அங்கம்.) என்பது ஐரோப்பாவை தனது பிறப்பிடமாகக் கொண்ட முதலாளித்துவத்தின் ஒரு மகத்தான கண்டு பிடிப்பாகும். தனது சொந்த அரசியல் அதிகாரத்தை மூடிமறைத்து அதை முழுமக்களினது அரசியல் அதிகா ரமாகக் காட்டுவதற்காக அது உருவாக்கிய ஒரு அரசியல் சாணக்கியமாகும். இதுதான் சர்வஜன வாக்குரிமையின் பிரதான நோக்கமாகும்.

இதைவிட அதற்கு வேறேர் நோக்கமும் உண்டு. பல்லாயிரக்கணக்கான ஆண்டு வரலாறுடைய நிலப்பிர புத்துவ சமூக கட்டுப்பாடுகளுடனும், இக் கட்டுப்பாடு களை பாதுகாத்துவரும் கருத்துகளுடனும், இதைப் பாதுகாக்கும் இயக்கங்களுடனும் கணிசமானளவிற்கு மோத வேண்டியது முதலாளித்துவத்தினது அவசிய மாகின்றது. மக்களுக்கும் இது அவசியமாகின்றது. இந்த இடத்தில் சுதந்திரமான பிரஜைகள் என்பது மக்களுக்கு சாதகமானதாக அமைகின்றது. நிலப்பிர புத்துவ தளைகளில் இருந்து மக்கள் தம்மை விடுவித்துக் கொள்வதற்கு ஒத்துழைப்பு நல்கின்றது.

ஆனாலும் முதலாளித்துவ அரசியல் அதிகாரத் திற்கு சேவை செய்வதே ‘சுதந்திர பிரஜைகள்’ என்ற உரிமையின் அடிப்படை நோக்கமாகும். இவ் அதிகார த்துக்கு தீங்கு விளையும் பட்சத்தில் மக்கள் ‘பிரஜை களாக’ கருதப்படும் ‘உரிமையை’ இழப்பார்கள். மலையகத் தமிழர்களின் ‘பிரஜா உரிமை’ பறிக்கப்பட் டது இதனாலேயேயாகும். இதன் மூலம் இவர்கள் நிலப்பிரபுத்துவ தளைகளில் இருந்து விடுதலை பெறுவது தடுக்கப்பட்டது. அவர்களின் தேசிய வளர்ச்சி பின்ன டைந்தது. மலையகப் பெண்கள் பொருளாதார ரீதியில் ஆண்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து விடுபட்டிருந் தாலும் அவர்களினது தேசிய இயக்கம் பெலம் பெற்ற தாக வளர முடியாததன் காரணத்தால் அப்பெண்கள் நிலப்பிரபுத்துவ சமூக வழமைகளில் இருந்து விடுபடுவது கடினமானதாய் உள்ளது. பிரஜா உரிமை பறிக்கப்படு முன்பான அவர்களின் வரலாறும், அதன்பின்பான அவர்களின் வரலாறும் வேறுபட்டுள்ளதை தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. தோட்டத் தொழிலாளர் களின், பிரஜா உரிமையை பறித்தலானது அவர்களின் தேசிய வளர்ச்சிக்கு இடப்பட்ட ஒரு தடையாகும்.

ஆகவே இந்நாட்டு மக்களில் ஒரு சாராரரின் பிரஜா உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலையில் ‘சுதந்திரப் பிரஜைகளுக்கு’ உரித்தான ‘சர்வஜன வாக்குரியை’ யின் 50வது ஆண்டுவிழா கொண்டாடப் படவேண்டிய தொன்றாக நாம் கருதவில்லை.

விவாகரத்துரிமையும் யாழ் குடாநாட்டுப் பெண்களின் நிலையும்

- காந்தன்

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

கைத்தொழில் துறையின் வளர்ச்சி யாழ்ப்பாணத்தில் மிகவும் பெலவீனமானது. இத் துறையில் ஈடுபடுத்தப்பட்டுள்ள மூலதனமும், இதனால் உருவாகப்படும் செல்வமும் யாழ்ப்பாணத்துப் பொருளாதாரத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியளவிற்கு வளர்ந்துள்ளது என்று கூறுவது சற்று கடினமானதாகும். யாழ் விவசாயகூலித் தொழிலாளர்களையும் விட இத் தொழிலாளர்கள் குறைவான வருமானம் பெறுபவர்களாகவே உள்ளார்கள். பெண்களே கூடுதலாக ஈடுபடுத்தப் படுகிறார்கள். மின்தறி, சாயம் இடல், பெனியன் தயாரித்தல், கைத்தறி, பீடி சுற்றுதல், இனிப்புப் பண்ட உற்பத்தி சாலைகள் போன்றவற்றில் பெண்களே ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள். இங்கு பெண்கள் தொழில் ரீதியில் ஆண்களிடமிருந்து சுதந்திரமானவர்கள். தமது தொழிலுக்கு தாமே எழுமானர்கள். ஆனால் மிகக் குறைவான சம்பளத்தின் காரணத்தாலும் தொழில் நிபந்தனைகளின் காரணத்தாலும் பொருளாதார ரீதியில் சுதந்திர மற்றவர்களாக உள்ளார்கள். திருமணமான பெண்கள் இத்தொழில் துறைகளில் ஈடுபடுவது நடைமுறைச் சாத்தியமில்லாததாய் உள்ளது. இதனால் இத் தொழில் துறைகள் பெண்களினது விவாகரத்துரிமையில் நேரடியான செல்வாக்குச் செலுத்தும் அளவிற்கு வளர்ச்சி அடையவில்லை. விவாகரத்துரிமையானது ஏட்டளவினதானதாகவே உள்ளது.

வர்த்தகத்துறை

வர்த்தகர்கள் என்றோர் பொது அணி இருந்தாலும் இது பல வர்க்கங்களை உள்ளடக்கிய, தொன்றாகும். இவ் வர்த்தகர்கள் பல்வேறு விதமான முறையில் பொருள் விநியோகத்துடன் தொடர்பு பட்டுள்ளார்கள். இவர்களில் பெரும்பான்மையோர் பண்ட உற்பத்தியில் இருந்து விடுபட்டவர்களேயாவர். இப்பிரிவுகளை தெளிவாக ஆராய்வது இங்கு எமக்கு அவசியமில்லை. குடா நாட்டின் சனத்தொகையில் 5-10%

க்கும் இடைப்பட்ட மக்களை இவ்வணி உள்ளடக்கியிருந்தாலுங்கூட, யாழ் - குடாநாட்டினுள் இவர்களின் சமூகப் பங்கு அல்லது சமூக செல்வாக்கு கணிசமானதாக உள்ளது.

இவர்களைப் பொதுவாக மூன்று பிரிவுகளாக பிரிக்கலாம். பெரும் வர்த்தகர்கள், இடை நடுவினர், அங்காடி வர்த்தகர்கள் சிறு வர்த்தகர்கள் ஆகியோரே அப்பிரிவினராவர். கிராமப்புறங்களில் உள்ள சிறு கடைக்காரர்களைத் தவிர ஏனைய கடைக்காரர்கள் அனைவரும் முன் சொன்ன இரு பிரிவில் ஏதாவதொன்றைச் சார்ந்தவர்களாவர். இவ்விரு பகுதியினரைப் பொறுத்தவரையில் ஆண்களே இங்கு பிரதான பங்கை வகிக்கின்றனர். பெண்கள் ஈடுபடுத்தப்படுவது மிகக் குறைவானதாகவே உள்ளது. இவ்விதம் ஈடுபடுத்தப்பட்டாலும் ஆண்களுக்கு உதவியாளர்களாகவே உள்ளார்கள். வர்த்தகத்துக்கான மூலதனத்தில் பெண்களின் சீதனச் சொத்து கணிசமான பங்கினதானதாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் அதைச் செயல்படுத்தும் உரிமை ஆண்கள் வசமே உண்டு. இங்கும் பெண்கள் விவாகரத்துரிமையை பிரயோகிக்கும் சமூகபலம் குன்றியவர்களாகவே உள்ளார்கள்.

அங்காடி வர்த்தகர்கள் அல்லது சிறு வர்த்தகர்களைப் பொறுத்தவரையில் சந்தையில் வியாபாரம் செய்பவர்களில் பெண்கள் பெரும்பங்கை வகிக்கின்றார்கள். 30%த்துக்கும் குறையாதவர்கள் பெண்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இங்கு பெண்கள் தனித்தே ஈடுபடுகிறார்கள். இவர்கள் ஆண்களில் தங்கியில்லை, அவர்களின் உதவியாளர்களாக இல்லை. இப்பெண்கள் பொருளாதாரரீதியில் சுதந்திரமானவர்கள். இவர்களினது பொருளாதார நிலைமை விவாகரத்துரிமையை பிரயோகிக்கும் வாய்ப்பிற்கு தடையாக இல்லை.

சேவைத்துறை

இதில் ஈடுபடும் பெண்களினது எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்து வருகின்றது. வேலை நிபந்தனைகளிலோ அல்லது சம்பள அளவிலோ ஏற்றத்தாழ்வுகள் அவ்வளவாக இல்லை. இத் துறையில் ஆண்களையும் விட பெண்களே கூடுதலாக விரும்பப்படுகிறார்கள். ஏனைய துறைகளுடன் ஒப்பிடும்போது இங்கு பெண்கள் ஒப்பு நோக்கில் சுதந்திரமானவர்கள். சீதனமாக வந்த சொத்துக்கள் இங்கு உற்பத்திச் சாதனங்களாக செயல்படவில்லை. அவை பெரும்பாலும் நுகர்வுக் கானதாகவே இருக்கின்றன இதனால் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும்போது பெண்கள் இங்கு பொருளாதாரரீதியில் சுதந்திரமானவர்களாய் உள்ளார்கள்.

விவாகரத்துரிமையை பிரயோகிப்பதில் பெண்கள் முகங்கொடுக்கும் பிரச்சனைகளை சுருக்கமாக இங்கு அவதானித்தோம். தொழில் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள பெண்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பொருளா

தார சுதந்திர மற்றவர்களேயாவர். விவாகரத்துரிமை என்பது ஏட்டளவிலான தொன்றாகவே உள்ளது. நிலவும் பொருளாதார நிலைமைகளும், உற்பத்திச் செயல்முறையுடன் அவர்கள் இணைக்கப்பட்டுள்ள முறைகளும் விவாகரத்துரிமையை பிரயோகிப்பதற்கான சாத்தியப்பாட்டை மறுக்கின்றன பணம் சம்பாதிக்கும் பெண்களே பொருளாதார சுதந்திரமற்றவர்களாக இருக்கும் நிலையில் பணம் ஏதும் சம்பாதிக்காத சாதாரண குடும்பப் பெண்களின் நிலையைக் கேட்கவும் வேண்டுமா?

சமூக வழமையின் பங்களிப்பு

விவாகரத்துரிமையை பிரயோகிப்பதற்கு தடையாக உள்ளது பொருளாதார காரணி மாத்திரமல்ல. நிலவுகின்ற சமூக வழமையும் அவ் வழமைக்கு காரணமாக உள்ள பாரம்பரிய கருத்தோட்டங்களும் இதற்கான ஏனைய காரணிகளாகும். இவற்றில் சிலவற்றை இங்கு கவனத்திற்கொள்ள முற்படுவோம்.

விதவைகள் பற்றிய அபிப்பிராயம்

இவர்கள் அபசகுணங்களாகவும், மங்களவைபவங்களின்போது ஒதுக்கிவைக்கப்பட வேண்டியவர்களாகவும் கருதப்படுகிறார்கள். ஏனைய பெண்களைப் போன்று வாழும் உரிமை இவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகின்றது. அவள் தன்னை அழகுபடுத்திக் கொள்வாளானால் அவள் காமஇச்சை பிடித்தவளாக கருதப்படுகிறாள். எல்லோரும் 'முயற்சித்துப் பார்ப்பதற்கு' விடப்பட்ட ஓர் அழைப்பாக கருதப்படுகின்றாள். இயற்கை மரணத்தின் காரணத்தால் கணவனை இழந்தவளின் நிலையே இதுவானால் தனது கணவனை கோட்டுக்கு இழுத்து விவாகரத்துரிமை கோரிய பெண்களை சமூகம் எப்படி நடாத்தும்?

கணவன் இறப்பதற்கு முன்னால் உயிர் துறக்கும் பெண்களை சமூகம் ஏற்றிப்போற்றுகின்றது. அவள் 'கொடுத்துவைத்தவளாகவும்' மாங்கல்யபெலம் மிக்கவளாகவும்' கருதப்படுகிறாள். இந்த நிலையில் தனது 'மாங்கல்யத்தை' தானே அறுத்த பெண்ணையிட்டு சமூகம் என்ன கருதும்?

புருஷ்ய விசுவாசம்

இது பரம்பரை பரம்பரையாக புகுத்தப்பட்டு வந்த ஒரு விஷயமாகும். கல்லானாலும் கணவன் புல்லானாலும் புருஷன் தொட்டு தாலி கட்டினவனை கண்கண்ட தெய்வமாக மதிக்கவேண்டும், சோரம்போன கணவனை தலையில் சுமந்த சதி அனுசூயாவை பின்பற்றவேண்டும், இவ்விதம் மதித்தும் பின்பற்றியும் நடந்து கோவலன் போன்ற சோரம்போன புருஷனை சகிப்புத்தன்மையுடனும், விசுவாசத்துடனும் மதித்து வாழ்ந்தால் 'மதுரையை எரிக்கக்கூடிய' சக்திபெற்ற கண்ணகியாக மாறலாம், என்றெல்லாம் கூறி புருஷ்ய

வில்வாசமானது நிபந்தனைகளின்றி ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டிய தொன்றாகும் என்ற கருத்து நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளது. மறுபுறத்தில் புருஷ்ய வில்வாசத்திற்கு முன்னுதாரணமாக காட்டப்படும் பெண்களினது கணவன்மார்களில் பெரும் பான்மையோர் தமது மனைவிமேல் எதுவித வில்வாசமுமில்லாதவர்களாக உள்ளார்கள் அல்லது அவர்களின் கற்பின் தூய்மையைப்பற்றி யாருமே கவலைப்படவில்லை. (உதாரணமாக இராமனின் கற்பின் தூய்மைபற்றி யாருமே கவலைப்படவில்லை.) கணவன் மனைவிக்கு விசுவாசமாக இருக்கவேண்டும் என்பது ஒரு கட்டாயமல்ல. சுருக்கமாக சொல்லப்போனால் கணவனின் பொறுப்பின்மை, ஒழுங்கின்மை விருப்பத்துடன் சோரம்போகும் தன்மை ஆகியவற்றை மனைவியானவள் தடுக்கவோ, பின்பற்றவோ கூடாது என்பதற்காக பெண்கள்மேல் விதிக் கப்பட்ட ஒரு தடையே புருஷ்ய வில்வாசமாகும்! தனது கணவனை விவாகரத்துகோரும், பெண்ணை அதாவது விவாகரத்துரிமையை பிரயோகிக்கும் பெண்ணை புருஷ்ய வில்வாசமுள்ளவளாக கருதமுடியுமா? அப்படிப்பட்ட பெண்ணை இச் சமூகம் ஏற்குமா?

பெண் என்பவள் காம இச்சையை தீர்க்கும் ஒரு பண்டம்

இது மிகவும் ஜனரஞ்சகமானதும், சமூக அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் ஆழப்பதிந்துள்ளதுமான ஒரு கருத்தாகும். ஒவ்வொரு ஆணினதும் தாயும், சகோதரியும், மகளும் மாத்திரமே இதற்கு விதிவிலக்கானவர்களாவர். பெண்களை தாயைப்போல அல்லது சகோதரியைப்போல மதிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது இதனால்தான் போலும்! ஆண்களுக்கிடையேயுள்ள சமூகத் தொடர்புகளைப்போல (நட்பு, தோழமை, ஊரவன், மாணவன், ஆசிரியன், சகபாதி இத்தியாதி) ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்குமிடையே தொடர்புகள் இருக்கக் கூடாது என்பதே இதன் அர்த்தமாகும். அவ்விதம் இருக்குமானால் அப்பெண் 'கொஞ்சம் பிழையானவள்' என்று அர்த்தப்படும். எல்லோரும் 'முயற்சித்துப் பார்ப்பதற்கு' பச்சை விளக்கு காட்டுபவளாக கருதப்படுவாள். கணவனை இழந்த பெண், வேறு ஆண்துணை எதுவும் இல்லாவிடில் தானாகவே தனது பிரச்சனைகளை தீர்க்க முற்படும்போது அவளுக்கு ஏனைய ஆண்களுடன் ஏற்படும் சமூக தொடர்புகளை 'காதல் தொடர்புகளாய்தான்' சமூகம் கணிக்கும்.

பெண் வலுக்குறைந்த இரண்டாந்தர பிரஜை

பெண் உரிமை குறைந்தவளாகவும், வலு இழந்தவளாகவும், ஆணிற்கு கீழ்ப்பட்டவளாகவும் கருதப்படுகிறாள், இதனால் சமூக விவாகரங்களில் பெண்ணால் தனித்து நிற்க முடியாதுள்ளது. ஆணை இதற்கு தகுதியானவனாகிறான். (முழு முற்போக்காளனாகவும், பழமையை முழுமையாக எதிர்ப்பவனாகவும் தன்னைக்காட்டிக் கொள்ளும் முதலாளித்துவம் பெண்களினது இரண்டாந்தர பிரஜை நிலையை தனக்கு சாதகமாக பயன்படுத்தி மலிவான கூலிகளாக அவர்களை அமர்த்திக்

கொள்கின்றது தனது கணவனை விவாகரத்துச் செய்துள்ள இளம்பெண் எந்த ஆணினூடாக தன்னை பிரதித்தித்துவப்படுத்திக் கொள்வது? சமூக விவகாரங்களை எப்படிச் செயல்படுத்துவது?

முடிவுரை;

விவாகரத்துரிமை என்பது ஒரு போலியேயாகும். அது ஏட்டளவிலானதேயாகும். நிலவும் உற்பத்தி செயல் முறைகளும், ஆதிக்கம் வகிக்கின்ற சமூக கருத்துகளும் விவாகரத்துரிமையை மறுக்கின்றன.

இவை இரண்டிலும் பெலமான காரணி எது? உற்பத்தி உறவு முறைகளா! அல்லது ஆதிக்கம் வகிக்கின்ற கருத்துகளா? இரண்டுமே பெலமானதும், நீண்ட காலபாரம்பரிய முள்ளதும், மக்களின் வாழ்க்கை முறை களுடனும் சிந்தனை ஒட்டங்களுடனும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளதுமான காரணிகளாகும். ஆகவே இவற்றில் எது பெலமானது என்பதல்ல பிரச்சனை, இவற்றில் எது அடிப்படையானது என்பதே பிரச்சனையாகும். அதாவது விவாகரத்துரிமை என்பது ஒரு நிஜமானதாக மாறவேண்டுமானால் அது முதலில் இல்லாதொழிக்கப் படவேண்டும் என்பதே பிரச்சனையாகும்.

எமது சமூகம் வளர்ந்து வருகின்றது என்பது நிதர்சனமானது. இவ்வளர்ச்சியின் ஒரு விளைவே சேவைத்துறையாகும். இத்துறையில் உள்ளவர்களுக்கு பொருளாதார ரீதியான சுதந்திரம் உண்டு. ஆகவே தனது கணவனை விவாகரத்துச் செய்துகொள்ளும் தகைமை இப்பெண்களுக்கு உண்டு. பாரம்பரிய கருத்துகள் ஒரு தடையாக இருந்தாலுங்கூட இதன் தாக்கத்தில் இருந்து தம்மை பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் உள்ளார்கள். உற்பத்தி உறவுகளில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் தான் சுதந்திரத்துக்கான அடிப்படை உத்தரவாதமாகும் என்பதற்கு இது ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். ஆகவே இஷ்டபூர்வமான குடும்ப இணைவானது பெண்களின் பொருளாதார ரீதியான விடுதலையுடனேயே நடைமுறைச் சாத்தியமானதாகும். அதாவது உற்பத்திச் செயல்முறையுடன் பெண்களுக்கு இன்றுள்ள தொடர்பில் மாற்றம் ஏற்படாது இஷ்டபூர்வமான குடும்ப இணைவு என்பது சாத்தியமாகமாட்டாது. பாரம்பரிய கருத்துகளுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் அவசியமானதே, ஆனால் அவை வழிவகைகளேதவிர இலக்காக அமைந்துவிடாது.

இஷ்டபூர்வமான குடும்ப இணைவென்பது சமூகத்தில் ஆழவேருன்றியுள்ள, சிக்கலாகும் ஒரு சமூகப் பிரச்சனையாகும். துணிவாகவும், தியாகங்களுக்கு அஞ்சாமலும் பெண்விடுதலைக்காக போராடுவது மட்டுமல்லாமல் சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளவும் அதை மாற்றி அமைக்கவும் துணிவதன் மூலம் மாத்திரமே பெண்விடுதலை என்பது சாத்தியமானதாகும். அப்போதுதான், அப்போது மாத்திரம்தான் விவாகரத்துரிமை என்பது நிஜமானதாக மாறும், அதுவரை இது போலியே; பெண்களை ஏமாற்றும் கானல் நீரேயாகும்.

“மலையகப் பெண்ணாள்!” வரலாறு படைக்க மாட்டாளா?

ராமையா.

‘பெண்ணின் குரல்’ மூன்றாம் இதழில் 9ம் பக்கத்தில் வெளிவந்துள்ள ‘மலையகப் பெண்ணாள்’ என்னும் கவிதை மலையகப் பெண்களை பிறர் தயவை எதிர்பார்த்து நிற்கும் முதுகெலும் பற்றவர்களாக்கி விட்டது.

பயன் கருதா உழைப்பை நல்கும்
பண்பு மிக்கப் பெண்ணாள்
நயன் நினைந்து உயர்ந்த வாழ்வை
நல்கிடவே வாரீர்!

மலையகப்பெண்ணுக்கு ‘உயர்ந்த வாழ்வை நல்கிட’ தகுதி பெற்றவர்கள் யார்? அவரே பதில் கொடுக்கிறார்.

இதய முள்ள பேர்களெல்லாம்
இவர்களைப் பாரீர் - இவள்
இழிந்த வாழ்க்கை போக்க நல்ல
எழுச்சி பெற்று வாரீர்!

இதயமுள்ள பேர்கள் என்பது யாரை? இப்பெண்களின் இழிந்த வாழ்வைப் போக்க எழுச்சி பெற வேண்டியது யார்? யார் அந்த இரட்சகர்கள்? இப்பெண்களால் தமது வாழ்வை வளம் பெற்றதாகக்கிக் கொள்ள முடியாதா? தாமே தமக்காக கிளர்ந்தெழ மாட்டார்களா? அவர்கள் என்ன கையாலாகதவர்களா? நிச்சயமாக இல்லை. அவர்களே தமது உரிமைக்காக கிளர்ந்தெழவேண்டும், அவர்களால் கிளர்ந்தெழவும் முடியும். இதுதான் தமது விடுதலையை பெற்றுக்கொள்வதற்கான ஒரே வழியாகும். மாற்றுவழி எதுவுமேயில்லை.

‘பெண்ணின் குரல்’ மூன்றாம் இதழில் அட்டைப் பட கவிதையில் குறிஞ்சி நாட்டான் இதை தெளிவாகக் கூறியுள்ளார்.

தேயிலைத் தளிரை - நிதம்
தீண்டும் கரங்கள் - இனி
திமைகளைப் பொசுக்கும்

மாயிருள் அகற்றி - நலம்
மண்ணில் விளைய - தினம்
மாண்புடனேயுழைக்கும்!

புதுமைப் பெண் என்பவள் யார்?

பெண்கள் என்பது பாலியல்ரீதியான ஒரு வகைப் பிரிவு மாத்திரமேயாகும். பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட உயிரியல் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரை இவ்வகைப் பிரிவு முழுமையானதும், ஏகமானதுமாகும். ஆனால் பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட சமூகவியல் பிரச்சனைகளைப் பொறுத்தவரையில் ('பெண்விடுதலையும்' இவற்றில் ஒன்றாகும்) இவ்வகைப்பிரிவு முழுமையானதோ அல்லது ஏகமானதோவல்ல. இது முழுமையற்றதும், பல் தன்மை கொண்டதுமாகும். இவ் வகைப்பிரிவு ஒரே விதமான உடற்கூறுகளை கொண்டவர்களை உள்ளடக்கியதாய் இருந்தாலும் பல்வேறு வர்க்கங்களையும், வர்க்கத்தட்டுகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். இதனால் பெண்கள் என்பது பல்வேறு விதமான வர்க்க தேவைகளை உள்ளடக்கியவர்களின் பாலியல்ரீதியான வகைப்பிரிவினராகும் என்று கூறுவது பொருத்தமானது. சமூக பிரச்சனைகள்பற்றிய சகல விதமான கருத்துக்களும்

வர்க்க நலன்களுக்கிடையேயான முரண்பாடுகளையும், சரிக்கும் பிழைக்கும் இடையேயான முரண்பாடுகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. 'பெண்கள் விடுதலை' பற்றிய கருத்து எதுவிதத்திலும் இதற்கு விதிவிலக்கானதல்ல. ஆகவே பல்வேறு விதமான கருத்துகள் நிலவுவது இயற்கையானதேயாகும்.

இதனால், 'பெண்கள் விடுதலை' பற்றிய கருத்தை மேலும் வளர்த்தெடுப்பதற்காகவும், பாரதியின் இலட்சியக் கனவான 'புதுமைப் பெண்ணை' தெளிவாக பகுப்பாய்வு செய்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்டு 'நூறு சிந்தனைகளை மோதவிடுவதற்கான ஒரு களத்தை இங்கு அமைத்து தருகின்றோம்.

இந்தியாவில் இருந்து வெளிவரும் மாதர் வெளியீடான 'மனுசியில்' வெளிவந்த ஒரு பகிரங்க அறை கூவலை கீழே தருகின்றோம்.

இந்திய விவசாயப் பெண்களை அணிதிரட்டுவதிலான அனுபவங்கள்

நாம் இங்கு குறிப்பிடும் அனுபவங்கள் எந்தவழியிலும் ஆனதல்ல. ஆனாலும் அவை திட்டவாட்டமான வழியைக் காட்டக் கூடியனவாகும். ஒன்றைப் பற்றிய அனுபவத்தைப் போல் மேலானது ஒன்றுமில்லை. நாம் கூறவருவது கூடிய அனுபவங்களையல்ல. இவ் அனுபவங்களின் பிரதிபலிப்புக்களையேயாகும். அடக்கு முறையை அனுபவித்தும் அதற்கு எதிராக போராடியும் உள்ள தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களினது பிரதிபலிப்புக்களையும் இது உள்ளடக்கியுள்ளது.

மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் உள்ள மாவட்டத்தை சேர்ந்த சகடாவும், ரவோடாவும் செல்வச் செழிப்பும் வளமும் மிக்க பிரதேசமாகும். 75%மான காணிகள் ஜனத்தொகையில் 15% மானவர்களின் கைகளில் உண்டு. இவர்கள் வெளியூர் காரர்களாகவும், ஆதிகுடியல்லாதவர்களாகவும் உள்ளார்கள். மீதமாய் உள்ள 25% மான காணியும், ஜனத்தொகையில் 25% மானவர்களின் கைகளில் உள்ளன. இவர்களில் அநேகமானவர்கள் ஆதிவாசிகள் ஆவர். இவை 1-3க்கும் இடைப்பட்ட ஏக்கர் காணிகளாகும். உயிர் வாழ்வதற்கு போதாதவையாகும். இதனால் இவ் உடமையாளர்கள் விவசாயக் கூலிகளாக வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது.

ஜனத்தொகையில் 100 வீதமானவர்கள் பிரதானமாக ஆதிக்குடிய்களை உள்ளடக்கியவர்கள்; தமக்கு எதுவித நிலமும் இல்லாமல் விவசாயக் கூலிகளாகவே வேலை செய்கிறார்கள். பின்சொன்ன இரு வர்க்கங்களையும் சார்ந்த பெண்கள் வயல் வெளிகளில் கூலிகளாக வேலை செய்வதுடன், வீட்டில் எதுவித துணையும் இல்லாமல் தமது வேலைகளைச் செய்கிறார்கள்.

சகோடா, ரவோடா பிரதேசங்களில் உள்ள உள்ளூர் ஸ்தாபனமான 'சரமிக் துங்ஹட்டன்' (உழைப்பாளர்களின் ஸ்தாபனம்) ஆதிவாசிகள் தமது நிலத்தை இழந்தது சம்பந்தமான பிரச்சனையை முன்னெடுத்துச் சென்றது. ஒழுங்கு படுத்தப்பட்ட ஒரு கிளர்ச்சி ஆரம்பமாகியது; ஆரம்பத்தில் எந்தப் பெண்களும் பொதுக்கூட்டத்திற்கு சமூகமளிக்கவில்லை. பின்பு, தொழிலாளர்களை இம்சைப்படுத்தும் பிரச்சனை (விசேடமாக பெண்ணை) முன்னெடுக்கப்பட்டது. பணக்கார விவசாயிகளாலும், கைக்கூலிகளாலும் பொலிசாராலும் பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுவதற்கு எதிரான பிரச்சாரமும், கிளர்ச்சிகளும் ஆரம்பமாகின. கிளர்ச்சி நடவடிக்கைகளிலும் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடுவது

தற்காக பெண்கள் தாமாகவே முன்வந்தார்கள். ஆனாலும் ஒழுங்கான பெண்கள் அமைப்பொன்று இருக்கவில்லை.

1972ம் ஆண்டு, உழைப்பாளர்கள் உயர்ந்த சம்பளத்திற்காக போராட்டத்தை முன்னெடுத்து சென்றார்கள். பெண்களின் முழுநாள் உழைப்பிற்காக 75 சதமே சம்பளமாக கொடுபட்டது. பரிவார்டா போன்ற இடங்களில் வேலைநிறுத்தத்தை முறிப்பவர்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பெண்கள் ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். கிராமத்தில் அவர்கள் சம்பள உயர்வுக்காக நடந்த ஊர்வலங்களில் பங்குபற்றினார்கள். இதன் பின் இவர்கள் “அடக்குமுறைக்கும், எமது சம்பள உயர்விற்கும் எமது கோரிக்கைகளுக்கு மாக எம்மால் இவ்விதம் உரத்து கோஷமிட முடியும் என்று நாம் நம்பியிருக்கவில்லை; எம்மால் இதை செய்ய முடியுமென்று நாம் என்றுமே கருதியிருக்கவில்லை. வீடுகளே எமது இடம் என்று தான் எமக்குக் கூறப்பட்டு வந்தது” என்று கூறினார்கள். பரிவார்டாவின் வேலைநிறுத்த முறியடிப்பாளர்களை தடுத்து நிறுத்துவதில் பெண்கள் முன்னணிப் பங்கு வகித்தார்கள். ஆனால் இவர்கள் வெறுமனே கருவிகளாகவே குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டார்கள். சம்பளப் பிரச்சனை சம்பந்தமான பேச்சுவாத்தையின் போது ஆண்கள் “பெண்களின் பிரச்சனையை நாங்களே பேசுத்தீர்த்துக் கொள்கிறோம். அவர்கள் வரவேண்டியதில்லை,” என்று கூறினார்கள். இது பெண்களால் எதிர்க்கப்பட்டது. “எமது சம்பளத்தையிட்டு நாமே பேசிக்கொள்கிறோம். நாம் போராட்டத்தில் பங்குபற்றியிருப்பது மரத்திரமல்ல, நாம் போராளிகளாகவும் இருந்துள்ளோம்” என்று பெண்கள் வாதிட்டார்கள். எவ்விதமானாலும், பெண்களின் பங்கு பற்றலானது தன்னிச்சை வகைப்பட்டதாகவும், சில கிராமங்களில் மாத்திரம் காணக்கூடியதாயும், தனிமைப்பட்டதாகவும் இருந்தது.

1973ம் ஆண்டு கோடைகாலத்தின் போது பெண்கள் மேலும் போராட்டத்தில் சுறுசுறுப்பானவர்களாகவும், ஈடுபாடு கொண்டவர்களாகவும் மாறினார்கள். இதேநேரத்தில் இத் தாபனம் போராட்டத்தில் ஈடுபாடுள்ள பெண்களுடனான உரையாடலின் பின்பு பெண்கள் முகாம் ஒன்றை ஸ்தாபனப் படுத்தியது. பெண்களின் முகாமையிட்டு ஆண்கள் காட்டிவந்த எதிர்ப்பானது பெண்கள் நடாத்திய நீடித்த உரையாடல்களினால் வெல்லப்பட்டது.

பெண்களுக்கெதிரான பலாத்காரம்

பெண்கள் முகாமில் அவர்கள் தமது சொந்த பிரத்தியேக அனுபவங்களை பரிமாறிக்கொண்டார்கள். இங்கு நிலவிய அடக்குமுறையற்ற ஓர் சூழலின் காரணத்தால் இவர்கள் தமது உண்மையான பிரச்சனைகளை உரையாடக் கூடியதாய் இருந்தது. பணக்கார விவசாயிகளும் ஏனையோரும் தம்மை எவ்விதம் ஒரு பாலியல் பண்டங்களாக நடாத்தினார்கள்

என்பது சம்பந்தமான அனுபவத்தை பரிமாறிக் கொண்டார்கள். இவர்கள் இதை எதிர்த்தார்கள். தனியாகவும், கூட்டாகவும் இதற்கெதிராக போராட்டத் தீர்மானித்தார்கள். இதன் பின்பு இவர்கள் போதை வஸ்து உபயோகித்தலையும், இதில் இருந்து தோன்றும் மனைவியை அடிப்பதையும் பற்றி கதைத்துக் கொண்டார்கள். இது எவ்வளவுதான் பிரத்தியேகமானதாக தோற்ற மளித்தாலும் இதுவுங் கூட கூட்டாக எதிர்க்கப்பட வேண்டியதேயாகும் என்று அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். ஆதிக்கத்திற் கெதிராகவோ, சம்பளத்திற்காகவோவான போராட்டங்களில் ஏற்கெனவே பங்கு பற்றிய பெண்கள் தமது சொந்த இயலுமையைப் பற்றியும், சொந்த சக்தியைப்பற்றியும், சொந்த ஆற்றலைப் பற்றியுமான அனுபவங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். செல்வந்தர்களுக்கெதிரான தமது செயல்பாட்டையும், கற்பழித்தலுக்கெதிரான தமது போராட்டத்தையும் குடிகார கணவன்மார்களால் நையப்புடைத்தலை ஏற்றுக் கொள்தலுடன் தொடர்புபடுத்த விரும்பவில்லை. மது அருந்தலுக்கும், பெண்களை அடிப்பதற்கும் எதிரான போராட்டத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு தமக்கு உதவும்படி ‘கரனிகாட்’ பகுதியை சார்ந்த பெண்கள், முகாமில் உள்ள பெண்களைக் கோரினார்கள். முகாமைச் சார்ந்த சகல பெண்களும் கரன்ஹெட்ட பகுதிக்குச் சென்றார்கள். அவர்கள் மதுக்குடங்கள் சகல வற்றையும் உடைத்தார்கள். தமது மனைவியரை அடிப்பார்களானால் அவர்கள் பயங்கரமாக தண்டிக்கப்படுவார்கள் என்று கணவன்மார்களைப் பயமுறுத்தினார்கள். இதனை ஆரம்பமாகக்கொண்டு பெண்கள் மேலான சகல அடக்குமுறைகளுக்கும் எதிரான போராட்டங்கள் ஆரம்பித்தன. பெண்களின் பட்டாளமும், இளைஞர்களும் கிராமம் கிராமமாக சென்று குடிகார கணவன்மார்களை கைக்கூலிகள் போன்றோர்களை (குண்டர்கள்) பயமுறுத்தினார்கள். ஏனைய பெண்களை தம்முடன் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான பிரச்சாரத்தைச் செய்தார்கள். “நாம் இனியும் பொலிஸ் கொடுமைக்கு பயப்பட மாட்டோம்” என்று குதூகலித்தார்கள், இப்போது சாதிப்பாகுபாடுகள், ஊழல், வேலையின்மை, குறைந்த சம்பளம் இத்தியாதி போன்றவற்றிற்கு எதிரான அவர்களின் போராட்டம் மேலும் விரிவடைந்தது.

பெண்கள் இயக்கம்

கிராமிய மஹாராஷ்டிராவின் சகாடா பகுதியில் உள்ள பெண்களின் இயக்கத்தினது வளர்ச்சி ஒழுங்குகளும், பம்பாய் சேரிப் பெண்களின் இயக்கத்தினது வளர்ச்சி ஒழுங்குகளுக்கு, ஒப்பானதாகவே உள்ளதை காணக்கூடியதாய் உள்ளது. வேலை நிலைமையையோ அல்லது வாழ்க்கை நிலைமையையோ அடிப்படையாகக் கொண்டு எழும் வர்க்க கோரிக்கைகளுக்கான பொதுவான வர்க்கப் போராட்டத்தில் மிகச்சிறு அளவினரான பெண்கள் பங்குபற்றினர். பெருமளவினரான பெண்கள் இப்போராட்டங்களுக்கு வெளியில் இருந்தார்கள். அல்லது பட்டும்படாமல் ஈடுபாடுள்ளவர்.

களாய் இருந்தார்கள். இப்போராட்டங்களில் நாட்டமுள்ள இச் சிறுபான்மையானது, வேலை நிலைமைக் கர்கவும், தொழில் நிலைமைக்காகவுமான போராட்டத்தின் மூலம் தான் பெற்ற புதிதான அதிகாரத்திற்கு வீட்டில், சமுதாயத்தில் தமக்குள்ள இரண்டாந்தர நிலைமைக்கும் இடையே வளர்ந்து வரும் முரண்பாடுகளுக்கு முகம் கொடுத்தார்கள். இது மனைவிமாரை அடித்தல், விபச்சாரம் இத்தியாதி போன்ற பெண்களுக்கென்றே தனித்துவமான பிரச்சனைகளையொட்டிய போராட்டங்களின் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது. இவ்வளர்ச்சியின் காரணத்தால் பெண்களாய் இருப்பதனால் முகங்கொடுக்கும் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பெருமளவு பெண்கள் உள்ளெடுக்கப்பட்டார்கள். வர்க்க இயக்கத்தில் அவர்களின் ஈடுபாடானது இன்று முற்றிலும் புதிய பரிமாணத்தையும் நோக்கத்தையும் கொண்டதாய் அமைந்துள்ளது.

ஆண் - பெண் உறவுகள்

இப் போராட்டத்தின் போதும், அதன் பின்புமான ஆண் - பெண் உறவுகளின் வடிவமைப்பு எவ்விதமானதாக இருந்தது? ஆரம்பத்தில், பெண்களும், சகலவித போராட்டங்களிலுமான அவர்களின் பங்கும் போராட்டத்தின் துணையாகவே பார்க்கப்பட்டன. போராட்டங்கள் பிரதானமாக ஆண்களை கவனத்திற்கொண்டதாகவே இருந்தன. பெண்களை அடித்தலும் மிதமிஞ்சிய பாஹுவ, பெண்களை இரண்டாந்தர, கீழமைப்பட்டவர்களாகக் கருதுதல், அதே நேரத்தில் ஆண்களின் உயர் நிலைமை இயற்கையானதாக கரு

தப்படல் போன்றவை சாதாரண மானதாகவோ அல்லது மிகவும் தனிப்பட்ட விவகாரமாகவோ கணிக்கப்பட்டது.

முகங்கொடுக்கும் அடக்கு முறைகளுக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பெருமளவு பெண்கள் உள்ளெடுக்கப்பட்டார்கள். வர்க்க இயக்கத்தில் அவர்களின் (ஈடுபாடானது) இன்று முற்றிலும் புதிய பரிமாணத்தையும் நோக்கத்தையும் கொண்டதாய் அமைந்துள்ளது.

ஆனால் பெண்களால் நடாத்தப்பட்ட போராட்டங்கள் ஆண்கள் மத்தியில் மாத்திரமல்ல பெண்கள் மத்தியிலும் கூட இருந்த இந்த ஆதிக்க கருத்துகளுக்கு சவால்விட்டது. போராட்டத்தின் போதும், பேச்சுவார்த்தையின் போதும் பெண்களுடன் கலந்தாலோசித்துக் கொள்வதையும், செயல்பாடுடைய பெண்களினது வீட்டு வேலைகளுக்கு உதவுவதுமே பெண்களையொட்டிய நிலைப்பாட்டில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கான ஆரம்ப அறிகுறிகளாகும். சமையல்காரர்களாகவும், பிள்ளை பராமரிப்பவர்களாகவும் இருப்பது தவிர வேறு எதுவும் பெண்களுக்கு தெரியாது என்ற கருத்து தூக்கி யெறியப்படும் ஒரு நிலையில் இருந்தது. பெண்களின் போராட்டமானது அதுவரை ஆதிக்கம் செலுத்திவந்த கருத்துகளுக்கு ஒரு சவாலாக மாறியது, ஆண் - பெண் உறவில், ஒரு புதிய, உயர்ந்த வடிவத்தை ஏற்படுத்த உதவியது. இந்த அனுபவங்கள் சுட்டிக்காட்டுவதன்படி, இது பெண்களின் கீழமைப் படுத்தலினதும், ஒடுக்கு முறைகளினதும் குறிப்பிட்ட வெளிப்பாடுகளுக்கும் பிரதிபலிப்புகளுக்கும் மாத்திரம் சவாலாக அமையும் ஒரு தொடர்ச்சியான போராட்டம் மாத்திரமல்ல, இயற்கையாகவே பெண் ஒடுக்கு முறையின் ஆணிவேர்களையே உலுப்பி எடுக்கும் தொடர்ச்சியான போராட்டங்களுமாகும்.

உயிர் பெற்றெழுந்து வருவாயே

- ஞானி ஜெகன்

கல்லானாலும் அவன் கணவன்
புல்லானாலும் அவன் புருஷன்
கட்டளை உனக்கா பெண்ணே?
மண்ணாலும் மனைவி வெறும்
மரமானாலும் அவள் மனைவி
ஆணுக்கில்லை ஏன் பெண்ணே?

சேற்றில் மிதித்து நீரில் கழுவ
சமூகம் மதிக்கும் ஆண்தனை
சறுக்கி விழுந்த உனக்குக்கூட
சமூகம் சவக்குழி பதிப்பதேனோ?
ஆனொருபாதி பெண்ணொருபாதி
தத்துவம் வைத்தார் பெண்ணே!

தத்துவம் தன்னை வாழ்க்கையில் கொள்ள
தயக்கம் எதனால் பெண்ணே?
தாய்க்குலம் என்று மகுடமிட்டோர்

தரணியில் உனக்குப் பெண்ணே
தாங்கமுடியாச் சுமையை உந்தன்
தலையில் வைத்தா ரேன்பெண்ணே?

அழன்று எரியும் அடுப்பங்கரையின்
அரிசி யாக்கி அடிமை கொண்டார்.
அழன்று உழலும் காமத்தீயை
அடக்கும் கருவியாய் உனக்கொண்டார்.
உலகம் போற்றும் உத்தமர்களை
உயிர்த்தியாகம் செய்தவர்களை
உயர் சிந்தனைச் செல்வர்களை
உலகம் உய்திட நீ பெற்றும்
உந்தன் தனையேன் ஓடியவில்லை?

உள்ளதை உரத்துச் சொல்லிவிட்டால்
உற்றதை வெளியில் செப்பிவிட்டால்
உனக்கு அடக்கம் இலையென்பார்.

பிணக்குக்காரி எனவுரைப்பார்.
தந்தை கணவன் சோதரர்கள்
வந்தை இவர்கள் செயல்பாராய்
மந்தை போலே நீ வாழும்
நீலையை நினைத்தேன் பார்ப்பதில்லை?
கண்ணே மணியே நீயென்பார்
பொண்ணே முத்தே எனச் சொல்வார்
பிறப்பால் ஓத்த உயிருன்னை
பொருளால் அளப்பவர் யார் பெண்ணே?
உந்தன் அடிமை விலங்கொடிக்கும்
உரிமை உந்தன் கையிலுண்டு
உரிமை பெறத்தான் போராடு
உந்தன் குடத்தை ஒன்றாக்கு
விடிவின் ஒளியில் விளையாட
வழிப்பாய் திரள்வாய் துணிவாக

ஆணுக்குப் பெண் சமமென்றே
பூண்பாய் கொள்கை நகையாக
உலகம் உய்வு பெறுவதற்கே
உந்தன் உதிரம் நீ சிந்து
மடிந்து அழியும் மணியில்தான்
பல்லாயிரம் மணிகள் பொலிந்திடுமே
அடிமையாக உழல்வதிலும்
விடிவை எண்ணி உழைத்திடவே
விட்டுக் கொடுபெண் வேண்டுமடி
உத்தம பெண்ணே வரவேண்டும்
உன் மத்தர் ஆயிரம் சொல்லட்டும்
உன்னை எள்ளி நகைக்கட்டும்
உரிமைக் குரலை நீ உயர்த்து
உடையும் அடிமை விலங்கென்றே
உறுதி குலையாய் நெஞ்சாய் நீ
உயிர்பெற நெழுந்து வருவாயே!

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்

- சாமுதி -

பிறப்பில் பெண்ணைப் பிடியென்றும் - ஆண்
பிறப்பு புண்ணிய தானென்றும்
மறுக்கும் மானிட உண்மைகளை - தமிழ்
மனிதர் கொண்டிருந்த வேளையிலே

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

கட்டில் அறையின் காதலுக்கும் - பின்னர்
தொட்டில் அறையின் காவலுக்கும்
கட்டுப் பட்டவன் பெண் ணென்ற - பொய்மை
கற்பனை வாழ்ந்த காலமதில்

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்

கல்லாய் ஆனாலும் கணவனென்றும் - அவன்
புல்லாய் ஆனாலும் புருஷனென்றும்
சொல்லிய சொல்லால் வெட்கமின்றி - பெண்ணை
சோதனைக் குள்ளாக்கியோர் மத்தியிலே

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

நாணம் மடம் பயிர்ப்பென்று - பெண்ணை
நாலு குணங்களில் சிறையிலிட்ட
கோணல் கொள்கைகள் கோலோட்கிய - தமிழ்
குடியில் புதுமைக் குரலொலிக்க

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

ஆணை உலகின் அனைத்துமென்ற - பழமை
ஆணவம் வாழ்ந்த பூமியிலே

கானம் இசைத்த தன்கவியால் - பெண்ணின்
மானம் உரைத்த மாகவியாய்

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்

பாரதக் கதையில் பாஞ்சாலியை - தருமன்
பந்தயப் பொருளாய் ஆக்கியதை
பாவில் வடித்து பெண்ணினத்தின் - புதுப்
பாதையை பகரத் துணிந்தவனாய்

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

தாய்மை இன்றித் தரணியுண்டோ - பெண்
தாயாகா விட்டால் தமிழுமுண்டோ
வாய்மை இதன் வரலாறு கண்டே - பெண்ணை
வாழ்த்தத் தன் வரகவியிந்த

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

ஆடல் பாடல் ஆயக்கலைகள் - பெண்ணை
அடிமை கொண்டு ஆகமுயல்தல்
கூடல் தகுமோ கொள்கையாமோ - சிறை
கூண்டுக்குள்ளே பெண்கள் கிளியோ?

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

ஆதியில் மனிதர் வாழ்ந்ததுபோலே - உலகில்
அனைவரும் சமமாய் ஆகுதல் வேண்டி
நீதியின் குரலை நீளஒலித்து - தன்
நேர்மையால் கவிதை வீதி சமைத்த

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

போதும் போதும் என்ற வகையில் - பெண்ணை
போகப் பொருளாய் கொண்டவர் நெஞ்சை
மோதியுடைக்க மூண்ட இடியாய் - தமிழ்
மூட்டிய பெருமை நூற்றாண்டுகாலும்

பாரதி என்றொரு புலவன் பிறந்தான்; தமிழால்
பாவையர் தம்மின் உரிமை இசைத்தான்.

பெண் விடுதலை பற்றி பாரதி

தாய்மாண்பு

(சில அடிகள்)

பெண்டாட்டி தனையடிமைப் படுத்த வேண்டிப்
பெண்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்தலா மோ?
“கண்டார்க்கு நகைப்” பென்னும் உலக வாழ்க்கை
காதலேனும் கதையினுடைக் குழப்பமன்றோ?

மனைவியொருத் தியையடிமைப் படுத்த வேண்டித்
தாய்க்குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்த லாமோ?
“தாயைப்போ லேபிள்ளை” என்று முன்னோர்
வாக்குளதன் றோ? பெண்மை அடிமை யுற்றால்
மக்களெலாம் அடிமையுறல் வியப்பொன்றாமோ!

பெண்விடுதலை

பெண்ணுக்கு விடுதலையென் றிங்கோர் நீதி
பிறப்பித்தேன்; அதற்குரிய பெற்றி கேளீர்;
மண்ணுக்குள் எவ்வுயிரும் தெய்வ மென்றால்,
மனையாளும் தெய்வமன்றோ? மதி கெட்டிரே!
விண்ணுக்குப் பறப்பதுபோல் கதைகள் சொல்வீர்,
விடுதலையென் பீர் கருணை வெள்ள மென்பீர்,
பெண்ணுக்கு விடுதலை நீ ரில்லை யென்றால்
பின்னிந்த உலகினிலே வாழ்க்கை யில்லை

புதுமைப் பெண் (சில பகுதிகள்)

மாதர்க் குண்டு சுதந்திரம் என்றுநின்
வண்ம வர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேயங்குழ லின்பமோ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச் சொல்வதோ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமோ?
தையல் வாழ்க்பல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே!

அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம்;
நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டயர் தேவர்க ளாதற்கே,
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடி மைச்சுருள்
தியிலிட்டுப் பொசுக்கிட வேண்டுமாம்;
நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டிரோ!

ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்;
நாணும் அச்சமும் நாய்கட்டு வேண்டுமாம்;
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்
பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்;
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டிரோ!

நிமிர்ந்த நன்னடை சோர்கொண்ட பார்வையும்,
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திரும்புவ தில்லையாம்;
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணுற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டிரோ!

உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்,
ஒது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்,
இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத வார்நங்கள் பாரத.

தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம்;
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம்

சாத்தி ரங்கள் பலபல கற்பாராம்;
சுவுரி யங்கள் பலபல செய்வாராம்;
மூத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பாராம்;
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பாராம்;
காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவு ளர்க்கினி தாகச் சமைப்பாராம்;
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்;
இனைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டிரோ!

— 0 —

இனிக் கற்றுக்கொடுப்போம்.

“இனி வரும் தலைமுறைக்குத் துன்பங்களை
வெறுமனே சகித்துக்கொண்டே போகாமல்,
அவற்றை எதிர்த்துப் போராடக் கற்றுக் கொடுப்
போம். அவர்கள் உழைப்பை நேசிக்கவும்,
நிமிர்ந்து நிற்கவும், செயலாற்றவும் கற்றுக்
கொடுப்போம்.”

கார்க்கி — பிரமச்சாரியின் டயரி

காதல் பற்றி—பாரதி

காதலின் புகழ் (சில பகுதிகள்)

விடுதலைக் காதல்

காதலினால் மானுடர்க்குக் கலவி யுண்டாம்;
கலவியிலே மானுடர்க்குக் கவலை தீரும்;
காதலினால் மானுடர்க்குக் கவிதை யுண்டாம்;
கானமுண்டாம்; சிற்பமுதற் கலைக ளுண்டாம்;
காதலினால் காதல்செய்வீர்; உலகத் தீரே!
அஃதன்றோ இவ்வுலகத் தலைமை யின்பம்;
காதலினால் சாகாம லிருத்தல் கூடும்;
கவலைபோம், அதனாலே மரணம் பொய்யாம்.

நாடகத்தில் காவியத்தில் காதலென்றால்
நாட்டினர்தாம் வியப்பெய்தி நன்றும் என்பர்;
ஊடகத்தே வீட்டினுள்ளே கிணற்றோ ரத்தே
ஊரினிலே காதலென்றால் உறுமு கின்றார்;
பாடைகட்டி அதைக்கொல்ல விழிசெய் கின்றார்;
பாரினிலே காதலென்னும் பயிரை மாய்க்க
மூடரெல்லாம் பொருமையினால் விதிகள் செய்து
முறைதவறி இடரெய்திக் கெடுகின்றோரே.

காதலிலே இன்பமெய்திக் களித்து நின்றால்
கனமான மன்னவர்போர் என்னு வாறோ?
மாதருடன் மனமொன்றி மயங்கி விட்டால்
மத்தியமே மனங்கொள் வாறோ?
பாதிதருக் கலவியிலே காதல் பேசப்
பகலெல்லாம் இரவெல்லாம் குருவிபோல
காதலிலே மாதருடன் களித்து வாழ்ந்தால்
படைத்தலைவர் போர்த்தொழிலைக் கருது வாறோ?

—0—

காதலிலே விடுதலையென் றுங்கோர் கொள்கை
கடுகிவளர்ந் திடுமென்பார் ஐரோப் பாவில்;
மாதரெலாம் தம்முடைய விருப்பின் வண்ணம்
மனிதருடன் வாழ்ந்திடலாம் என்பார் அன்னார்
பேதமின்றி மிருகங்கள் கலத்தல் போலே,
பிரியம் வந்தால் கலத்தன்பு பிரிந்துவிட்டால்,
வேதனையொன் றில்லாதே பிரிந்து சென்று
வேறொருவன் றனைக்கூட வேண்டும் என்பார்.
வீரமிலா மனிதர் சொல்லும் வார்த்தை கண்டிர்
விடுதலையாங் காதலெனிற் பொய்மைக் காதல்!

சோரரைப்போல் ஆண்மக்கள் புனியின் மீது
சுவாமிக்க பெண்மைநல முண்ணு கின்றார்
காரணந்தான் யாதெனலோ; ஆண்க ளெல்லாம்
களவின்பம் விரும்புகின்றார்; கற்பே மேலென்று
ஈரமின்றி யெப்போதும் உபதே சங்கள்
எடுத்தெடுத்துப் பெண்களிடம் இயம்புவாரே!

ஆணெல்லாம் கற்பைவிட்டுத் தவறு செய்தால்,
அப்போது பெண்மையுங்கற் பழிந்தி டாதோ?
நாணற்ற வார்த்தையன்றோ? வீட்டைச் சுட்டால்,
நலமான கூரையுந்தான் எரிந்தி டாதோ?
பேணுமொரு காதலினை வேண்டி யன்றோ
பெண்மக்கள் கற்புநிலை பிறழ் கின்றார்?
காணுகின்ற காசிலெல்லாம் மறைத்து வைத்துக்,
கற்புக்கற் பென்றுலகோர் கதைக்கின்றாரே!

—0—

பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

(காப்பு நீக்கப்பட்டுள்ளது)

- (1) கும்மியடி! தமிழ் நாடு முழுதும்
குலங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி!
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி! (கும்மி)
- (2) ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்;
வீட்டுக் குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்றே
விந்தை மனிதர் தலைகவிழ்ந்தார். (கும்மி)
- (3) மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தை கொண்டுவந்தே,
வீட்டினில் எம்மிடங் காட்ட வந்தார், அதை
வெட்டி விட்டோமென்று கும்மியடி! (கும்மி)
- (4) நல்ல விலை கொண்டு நாயை விற்பார், அந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்ப துண்டோ?
கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையும் அந்நிலை
கூட்டிவைத் தார்பழி கூட்டி விட்டார் (கும்மி)
- (5) கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்;
வற்புறுத் திப்பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம். (கும்மி)
- (6) பட்டங்கள் ஆள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்;
எட்டு மறிவினில் ஆணிக் கிங்கேபெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி! (கும்மி)
- (7) வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி!
சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்; தெய்வச்
சாதி படைக்கவும் செய்திடுவோம். (கும்மி)
- (8) காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து,
மாத ரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வுமடி! (கும்மி)

பாரதி யார்? (ஒரு மதிப்பீடு)

பி. ஏ. காதர்

பாரதி நூற்றாண்டு தமிழர் வாழும் நல்லுலக மெங்கும் வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது. விமர்சன விற்பன்னர்கள் அவனைப் பற்பல கோணங்களிலே பல்வேறு, விதமாகச் சித்திரம் தீட்டுகின்றனர். ‘பண்டிதர்களின்’ ஏகபோகமாகத் திகழ்ந்த இலக்கியத் துறையை முதற் தடவையாக எளிய நடையில் கவிதை வடித்துப் பாமரரும் நுகரும் வண்ணம் செய்தவன் பாரதி; தேசிய எழுச்சிக்காகப் பாடிய மக்கள் கவிஞன் பாரதி என்றெல்லாம் ஒரு புறத்திலே பாரதியின் புகழ் விண்ணுக்கும் அப்பால் வைத்துப் போற்றப்படுகிறது. ஒரு சிலர் “நமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” என்ற பாரதியின் வாசகங்களை வைத்துக் கொண்டு தமது மொழிவாத பேச்சுகளில் உலக மொழிக்கெல்லாம் தீர்ப்பு கூறும் நீதிபதியாக பாரதியை நிலை நிறுத்துகிறார்கள்.

மறுபுறத்தில் கடவுள் பக்தியை கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக் கொண்ட கருத்து முதல்வாதி பாரதி; அக்டோபர் புரட்சியில் பாட்டாளி வர்க்கத்தினதும் மக்களதும் பாத்திரத்தை மதிக்காமல் காளியின் கடைக் கண் பார்வைக்கு நன்றி கூறும் பிற்போக்குவாதி பாரதி எனச் சீறுகின்றனர்.

அப்படியானால்.....

பாரதி யார்?

அவனை எவ்வாறு மதிப்பீடு செய்வது?

எளிய நடையிலே மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலே அழகுபட கவிதைகள் தீட்டியமைக்கும், மொழியியலில் அவனாற்றிய பங்களிப்பிற்காகவும், அழகியலுக்காகவும் அவனது கருத்துகளையும் கவிதைகளையும் அப்படியே கண்மூடித் தனமாக ஏற்றுக் கொள்வதன் இந்த கருத்தோட்டத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொண்டால் அழகியலையும் மொழி இயலையும் தொழுகின்ற வலதுசாரி கண்ணோட்டமே மேலோங்கும்.

இந்தப் பிழையான ஒருபட்ச பார்வையில் இருந்து விடுபட்டு மறுகோடிக்கு ஒடுகின்ற இடதுசாரி அதி தீவிர வாதிகள் வக்காலத்து வாங்குகின்ற வரட்டுத் தனத்தில் சரண்புகுந்து பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி ஒன்றையே அளவுகோலாகக் கொள்ளவும் முடியாது.

அவ்வாறாயின் எமது அளவுகோல் எதுவாக இருத்தல் வேண்டும்? ஒரு கவிஞனை மாத்திரமல்ல எந்த ஒரு வரலாற்றுப் புருசனையும் சரியாக மதிப்பீடு செய்வது எவ்வாறு?

“அவன் வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் வரலாற்றுரீதியான இயக்கப் போக்கிற்கு அவன் பங்களிப்பு செய்தானா? அல்லது எதிராக நின்றானா?” இது தான் ஒருவனை முற்போக்கானதாகவும் பிற்போக்கானதாகவும் வகைப்படுத்தும் எல்லைக் கோடு.

இப்போது பாரதியை இந்த அளவு கோலினால் எடை போடுவோம்.

பாரதி வாழ்ந்த காலகட்டத்தை இரு பகுதிகளாகப் பிரிக்க வேண்டும். ஒன்று, அக்டோபர் புரட்சிக்கு முற்பட்ட காலம். இரண்டு, அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிற்பட்ட காலம். இதிலே முதலாவது காலகட்டம் உலகெங்கும் நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கும் ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் எதிராக பூர்ஷ்வா தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் வரலாற்றில் மகத்தான முற்போக்குப் பாத்திரத்தை ஆற்றிக் கொண்டிருந்த பகுதியை குறிக்கிறது. இந்த கால கட்டத்திலே தான் பாரதியார் பெரும் பகுதி தனது வாழ்நாளைக் கழித்தார்.

அக்டோபர் புரட்சிக்குப் பிந்திய இரண்டாவது காலகட்டம் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சோஷலிசத்திற்கான இயக்கங்கள் மேலோங்கி இருந்த காலத்தைக் குறிக்கிறது. பாரதி மிகச் சில ஆண்டுகளே இந்த காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தான்.

அவன் வாழ்ந்த அன்றைய இந்தியா பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் இரும்புக் காலடியில் மிதிபட்டு சுதந்திரத்திற்காக, பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சிக் காகப் போராடிக் கொண்டிருந்தது. பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சிக்கான இயக்கம் ஒரு முற்போக்கான தனது வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை அப்போது ஆற்றிக் கொண்டிருந்தது.

அப்போதுதான் இலக்கிய உலகில் பாரதியின் யுகம் தொடங்குகிறது, அவன் வாழ்ந்த காலத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தை துதி பாடி அடிமைத் தனத்தை அழகுபட வர்ணித்து பல கவிஞர்கள் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களை எல்லாம் வரலாறு குப்பைத் தொட்டிக்குள் தள்ளி விட்டது. அழகியல் அம்சம் மாத்திரம் அவர்களை நிலை நிறுத்தும் வல்லமையைப் பெற்றிருக்கவில்லை.

ஆனால், பாரதி மாத்திரம் ஒரு யுகத்தின் கவிஞனாக வாழ்வதற்கு காரணம் என்ன? முதலாவதாக, அவன் ஒரு மகத்தான கவிஞன். அவனது கவித்துவத்தின் நயமும் சுவையும் அழகியலில் ஒப்பற்ற ஓரிடத்தை அவனுக்கு வழங்குகிறது. இரண்டாவதாக, அவன் ஒரு மக்கள் கவிஞன், அவன் மக்களை மாத்திரம் பாடவில்லை மக்களுக்காகவும் பாடினான். அதுவரை மேல்மட்ட வகுப்பினரின் நுகர்ச்சிப் பொருளாக இருந்த இலக்கிய துறையில் மக்கள் நடையை துணிந்து முன்வைத்து தமிழ்மொழியியலில் ஒரு புரட்சியையே உருவாக்கினான். அதுவரை மன்னர் புகழையும், வணிகரின் வாழ்க்கையையும், மதங்களின் மேன்மையையும் பற்றிப் பாடிய இலக்கியத்தை மக்களுக்காக மக்களைப் பாட வைத்தான். மூன்றாவதாக ஆனால் பிரதானமாக அவன் ஒரு முற்போக்கு கவிஞன் இந்தியாவில் அப்போது

உருப்பெற்று வளர்ந்து வந்த தேசிய உணர்வையும் சுதந்திர தாகத்தையும், முற்போக்கு பூர்ஷ்வா ஜனநாயக இயக்கத்தையும், ஏகாதிபத்திய நிலபிரபுத்துவ எதிர்ப்பையும் அவன் சரியாக பிரதிநிதித்துவம் செய்தான்.

எனவே, அவன் ஒரு மகத்தான மக்கள் கவிஞன், முற்போக்காளன். இதனாற்றான் கம்பனுக்கு இல்லாத ஒரு கவர்ச்சி, வள்ளுவனுக்கு இல்லாத ஒரு வரலாற்றுப் பாத்திரம். இளங்கோவுக்கில்லாத ஒரு இடம் பாரதிக்கு இலக்கியத்தில் உண்டு. அவனுக்கு முந்திய கவிஞர்கள் அவர்கள் வாழ்ந்த சமுதாய அமைப்பை அப்படியே ஏற்று அழகு பட வர்ணித்து அதற்கு சேவை செய்தவர்கள், ஆனால் பாரதி அன்றைய பாரதத்தில் நிலவிய காலனியல் நிலபிரபுத்துவ சமுதாய அமைப்புக் கெதிராக மக்கள் அணியில் நின்று துணிச்சலோடு சூரன் கொடுத்தான். இங்கு தான் அவனது தனிப் படை உயர்ந்து நிற்கிறது.

இதே பாடலின் தொடர்பான அட்சம். தானயத்தின் ஒரு டக்கச் சித்திரம் தானயத்தின். மற்றொரு பக்கமும் உண்டு. அதனை இப்போது பார்ப்போம். இங்கே தான் வாழ்ந்த கிராமிய சூழலில் ஏழை விவசாயியின் தெளிவற்ற கண்ணோட்டத்தை அவன் பிரதிபலிக்கிறான். கருத்து முதல்வாதியின் இழிந்த உலகப்பார்வையுடன் அவன் கடவுளர்களைத் தொழுகிறான். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியையும், தொழிலாளவர்க்கத்தின் பாத்திரத்தையும் அவனால் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவனது கற்பனைகளும் கனவுகளும் பூர்ஷ்வா ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு அப்பால் செல்லவில்லை. எனவே அக்டோபர் புரட்சி வரை புரட்சியாளனாக இருந்து அதற்கடுத்த காலகட்டத்தில் அக்டோபர் புரட்சியை ஒரு வறிய விவசாயியின் நோக்குநிலையில் ஆதரிப்பவனாக மாத்திரம் நின்று விடுகிறான். ஆயினும் அவன் அக்டோபர் புரட்சியை எதிர்க்கவில்லை அதே சமயம் பாட்டாளி வர்க்கத்தைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யவும் முடியாமல் மறைந்து விடுகிறான். அவனது கருத்து முதல்வாத சிந்தனை சிறிது சிறிதாக மாறி குறுகி மூடநம்பிக்கைகளைச் சாடும் சீர்திருத்தவாத கருத்தாக உருப்பெற்று இடைநடுவே நின்று விடுகிறது. பொருள் முதல்வாதியாக அவன் வளரவில்லை.

எனவேதான் பூர்ஷ்வா ஜனநாயக புரட்சியின் கலைத்துறை காவலனாக, ஒப்பற்ற மக்கள் இலக்கிய இராட்சதனாக, உயர்ந்து நிற்கும் அளவுக்கு அவன் ஒரு மேதையாக, தலைவனாக, இருக்கவில்லை. அவன் ஒரு கவிஞனாக மாத்திரமே மறைந்துவிடுகிறான். அவன் ஒரு வறிய விவசாயியின் கண்ணோட்டத்தையே கொண்டிருந்தான். பாட்டாளி வர்க்க சிந்தனையைச் அவன் பெற்றிருக்கவில்லை.

பூர்ஷ்வா ஜனநாயகத்தைப் பொருத்தளவில் அவன் ஒரு புரட்சியாளன். பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியை ஆதரிக்கும் கருத்து முதல்வாத வறிய விவசாயியின் இராட்சத தன்மையை அவனது பாடலெங்கும் காண முடியும். இதோ:-

1. பாரதியும் உழவனும்

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்து உழவனை உறிஞ்சி வாழும் நிலப்பிரபுக்களை நிந்தனை செய்யும்போது விவசாயிகளின் வாழ்விலே மாற்றத்தை விரும்புகிறது அவனது உள்ளம். ஆனால் மறுபுறத்தில் அவனது அறிவோ கருத்து முதல்வாதத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. எனவே அவன் விவசாயியை தெய்வமாகத் தொழுகிறான். தொழிலாள வர்க்கத்தைப் பற்றி அவனால் பாடமுடியவில்லை. இங்கே அவனை ஒரு முற்போக்கு மக்கள் கவிஞனாகப் பார்க்கிறோம். மேதையை அல்ல. மன்னர் புகழ் பாடிய மற்றவர்களுடன் ஒப்பிட்டு அவன் வாழ்ந்த காலத்தில் அந்த அளவே ஒரு பெரும் முன்னேற்றம் என நாம் அவனை வாழ்த்துகிறோம்.

2. தேசிய பாடல்களும் - பாரதி கண்ட சமுதாய மாற்றமும்

அன்று முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்திற்கான இயக்கம் வரலாற்றில் முற்போக்கு பாத்திரம் ஆற்றிக் கொண்டிருந்தது. அந்த இயக்கத்தை ஆதரித்து ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிராக பாடும்போது அவனது ஒவ்வொரு பாடலும் எரி மலையாகக் குமுறுகிறது. “ஒளி படைத்த கண்ணினாய் வாவா” என அவன் சுதந்திர இந்தியாவை கூவி அழைக்கும் போதும்; “தாயின் மணிக்கொடி” யை சுதந்திர வீரர்களின் கையில் கொடுத்து புரட்சிப்படைக்கு ஆள் சேர்க்கும் போதும், தேசிய வீரர்கள் சிறையிலே வாடும் போது “கண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோம்” என உருகிப்பாடும் போதும் அவனை புரட்சியாளனாகவும் அதே சமயம் கருத்து முதல்வாதியாகவும் காண்கிறோம். அவன் மக்களிலும் பார்க்க கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைக்கிறான்.

மக்களை வறுமையில் இருந்தும் அடிமைத்தனையில் இருந்தும் விடுவிக்க வல்ல எதையுமே அந்த கருத்து முதல் வாதி ஆதரிக்கத் தயாராக இருந்தான். தெய்வங்களை மாத்திரம் அல்ல தேசியத் தலைவர்களை மாத்திரமல்ல அக்டோபர் புரட்சியைக் கூடத்தான்,

மக்களை அந்தளவுக்கு அவன் நேசித்தான். அவர்களுக்காக அவன் தனது கற்பனையிலே சிருஷ்டித்த கனவு உலகிலே மக்களுடன் ஒன்றாக “சிந்து நதியின் மிசை நிலலினிலே” தோணிகள் ஓட்டி விளையாடும் போதும் சரி “வெள்ளிப்பனி மலை மீது” உலாவி ஆலைகளும் தொழிற் சாலைகளும் உருவாக்கும் போதும் சரி அவனால் ஒரு முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்புக்கு அப்பால் செல்ல முடியவில்லை. ஆனால் அன்று அவன் கண்ட முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பு அப்போது. நிலவிய நிலபிரபுத்துவ காலனியல் இந்தியாவை விட பெரும் முன்னேற்றம் கொண்டது. எனவே அவனது கற்பனை முற்போக்கானது,

3. பாரதியும் - அறியாமையும்

“பாட்டன் தோண்டிய கிணறு என்பதற்காக மூடன் உப்பு நீரைக் குடிக்கிறான்” என பழமைப் பற்றைச் சாடும் போதும் “சாதிகள் இல்லையடி

பாப்பா” என பாலர்களுக்குச் சீர்திருத்த கருத்தைப் போதிக்கும் போதும் “நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத் திறனுமின்றி” அந்த மரத்தில் பேயைக் கண்டு நடுங்கும் கோழையை” அச்சமில்லை அச்சமில்லை என துணிவூட்டும் போதும் பாரதி பாதித் தூரம் பொருள் முதல் வாதத்தை நோக்கி வந்து விடுகிறான். ஆனால் அப்போது இந்திய கிராமங்களில் வேருன்றி இருந்த மதவாதம், தேய்வ நம்பிக்கை, அவனை பிடித்திழுத்து இடை நடுவே நிறுத்தி விடுகிறது. எனவே முதலாளித்துவ சீர்திருத்த வாதியாக அவன் கருத்துத் துறையிலும் நின்று விடுகிறான்.

4. பாரதியின் தமிழ் மொழிப் பற்று

மேலை நாட்டு மோகத்தினால் தாய் மொழிப் பற்றைத் துறந்தவர்களை மிக அழகாகத் தூற்றும் போது பாரதி ஒரு தேசிய வாதியாகவும் அதேசமயம்

“நாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழி போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்” எனக் கூறும் போது ஒரு விவசாயியின் குருட்டு வழிபாட்டுப் போக்கையும் அவனில் காணுகிறோம். இங்கே பாரதி ஒரு குறுகிய மொழிவாதியாக மாறிவிடுகிறார். உலக மொழிகளை எல்லாம் கற்றுணர்ந்த ஒரு மேதாவிக்குரிய இறுமாப்புடன் இவ்வாறு தீர்ப்பு கூறும் தகைமையும் உரிமையும் பாரதிக்கில்லை.

ஆயினும் அதிலுள்ள ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தன்மையும் அழகியலும் நிராகரிக்க முடியாதவை.

5. பாரதியும் - பக்திப் பாடல்களும்

பாரதியின் கருத்து முதல்வாதக் கண்ணோட்டம் அவன் வடித்த பக்தி பாடல்களில் மாத்திரமல்ல ஏனைய பாடல்களிலும் ஆங்காங்கே காணலாம். இந்த பக்தி பாடல்கள் கூட எளிமைக் காகவும் அழகியல் அம்சத்திற்காகவும் சாதாரண மக்களின் சமய சடங்குகளில் விரும்பி ஏற்கப்பட்ட ஒன்றாக இரண்டறக் கலந்துவிட்டது.

6. பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்

பாரதி கண்ட சமுதாய மாற்றம் எவ்வாறிருந்ததோ அவ்வாறே அவன் கண்ட புதுமைப் பெண்ணும் இருந்தாள். “அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பென்ன பயனைத் தரும்” எனக் கூறும் பெண் அதுக்குமுறையாளர்களைச் சாடி பெண்களின் கல்விக்காக உரிமைக் குரல் எழுப்பும் போதும்” மாதர் தம்மை இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொழுத்துவோம்” என ஆண் ஆதிக்க வாதத்தை கனல்க்கும் வார்த்தைகளால் கீண்டிக்கும் போதும் அவன் ஒரு ஜனநாயகவாதியாக பெண் விடுதலைக்காகப் போராடும் ஒரு மக்கள் கவிஞனாக காட்சியளிக்கிறான்.

ஆனால் அவன் கண்ட புதுமைப் பெண் கூட முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்பிலே உலாவும் ஒரு சராசரிப் பெண்ணை மாத்திரமே இருந்தாள். ஆயினும் அவள் நிலப்பிரபுத்துவ தனையால் பிணைந்து கிடந்த அடிமைப் பெண்ணை விட வெகு தூரம் முன்னேறிய

வளாக, சுதந்திரம் பெற்றவளாக இருந்தாள். இங்கே பாரதி பாரதப் பெண்ணின் முன்னேற்றத்தை விரும்பி அதற்காகக் குரல் கொடுக்கும் போது அவனது முற்போக்குப் பாத்திரம் நிறைவேறுகிறது-பூரணத்துவம் பெறாவிட்டாலும் கூட.

ஆனால் இன்று பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண் காலாவதி ஆகிவிட்டாள். இனி பெண்களுக்கு விடுதலையை சோஷலிசப் புரட்சியே கொண்டுவர முடியும். இதற்காக பாரதியின் புதுமைப் பெண்ணை ஏனாம் செய்ய முடியாது. அவள் வரலாற்றில் ஒரு முற்போக்குப் பாத்திரம் ஆற்றியவள். அவளுக்குரிய இடத்தை வழங்கியே தீரவேண்டும்.

7. பாரதியும் - அக்டோபர் புரட்சியும்

ரஷ்யாவில் 1917ல் நடைபெற்ற அக்டோபர் புரட்சிக்காக “காணியின் கடைக்கண் பார்வைக்கு” நன்றி கூறும் பாரதி அதிலே மக்களின் பாத்திரத்தை மறுத்தளிக்கிறான் எனக் கூறுவோர் “அதுதான் பாரதியின் இரட்டைத் தன்மை” என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். கேள்வி இதுதான்.

பாரதி அக்டோபர் புரட்சியை ஆதரித்தானா அல்லது எதிர்த்தானா? நிச்சயமாக அவன் ஆதரித்தான். அப்படியானால்.... அவன் ஒரு முற்போக்காளன். இந்திய கிராமிய சூழலில் வாழ்ந்த ஒரு ஏழை விவசாயினால் அப்படித்தான் ருஷ்யப் புரட்சியைப் பாட முடியும். பாரதி ஒரு பாட்டாளிவர்க்கத் தலைவனாக இருக்கவில்லை, பூர்ஷ்வா புரட்சிக்கு சேவை செய்யும் ஒரு மகத்தான கவிஞனாக மாத்திரமே இருந்தான். ஆனால் அவன் ஒரு பூர்ஷ்வாவாகவும் இருக்கவில்லை. எனவே தான் ருஷ்யப் புரட்சியை ஆதரித்தான். அவன் ஒரு ஏழை விவசாயியின் கண்ணோட்டத்தைப் பிரதிபலித்தான். அதனால் அக்டோபர் புரட்சியை ஒரு கருத்து முதல்வாதியின் களங்கமில்லா நேர்மையோடும், உணர்வோடும் உற்சாகமாகப் பாடுகிறான்.

அவன் ஒரு மக்கள் கவிஞன் மக்கள் தலைவனல்ல அவன் வரலாற்றில் முற்போக்குப் பாத்திரம் வகித்தான். அதே சமயம் கருத்து முதல் வாதியாகவும் திகழ்ந்தான். அவனது பாடல்களுக்கு வரலாற்று ரீதியில் வேண்டிய இடத்தை வழங்கியே தீரவேண்டும். ஆயினும் அவனது பாடல்களை விமர்சனம் எதுவுமின்றி மக்களிடம் இன்று கையளிக்க முடியாது. இன்று கூட அவனது பாடல்கள் பல சமுதாயத் தேவையை ஈடு செய்கின்றன, எனினும் அவனது பெரும் பகுதி படைப்புகளை வழங்கும் போது நாம் மக்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்ய வேண்டிய தென்ன வென்றால்:- ஒன்று பாரதியின் கவிதையில் காணப்படும் அழகியல் தன்மை உங்கள் உள்ளத்தை அப்படியே கொள்ளைக் கொள்ளும் அபார சக்தி பெற்றவை. எனவே உங்கள் இருதயத்தை அவை திருடிவிட்டு கருத்து முதல் வாதத்தை நிலைநிறுத்தி விடாமல் எச்சரிக்கையாய் இருங்கள்! இரண்டு அவனது கவிதையில் உள்ள கருத்து முதல் வாதத்திற்கு அஞ்சி அவனையும் அவனது கவிதையையும் நிராகரித்து விடாதீர்கள்-உலகில் உள்ள மிகச் சிறந்ததில் “ஒன்றை இழந்து விடுவீர்கள்!”

தந்தையை விட தாய்க்கே அதிக புரதச்சத்து தேவைப்படுகின்றது.

பேராசிரியர் காலோ பொன்சேக்கா

புரதச்சத்து இன்றி பெண்கள் உயிர்வாழ முடியாது. அவ்வாறே குழந்தைகளும் ஆண்களும் புரதச் சத்து இன்றி உயிர் வாழ முடியாது. இவ்வாறாகப் பெண்கள், குழந்தைகள் ஆண்கள் ஏன் புரதச்சத்து இன்றி உயிர் வாழ முடியாது என நீங்கள் வினாவலாம். மனித உடலில் உள்ள சகல கலங்களும் புரதச் சத்தை உட்கொண்டிருக்கின்றன. புரதச் சத்தின்றி இளம் காலங்கள் வளர்ச்சி அடைய இயலாது. முதிர்ச்சியடைந்த கலங்கள் தமது கட்டமைப்பை பராமரிக்க முடியாது. புரதச்சத்தை விட மாச்சத்தும் (கார்போஹைட்ரேடுகள்) கொழுப்புச் சத்தும் எமது உணவில் சேரவேண்டியது மிக மிக அவசியம். உடலின் உள்ளே நிகழும் செயற்பாட்டால் மாச்சத்திலிருந்து கொழுப்புச் சத்தும், புரதச் சத்திலிருந்து மாச்சத்தும் பெறப்படுகின்றது. ஆனால், மாச்சத்திலிருந்தோ அல்லது கொழுப்புச் சத்திலிருந்தோ புரதச் சத்தைப்பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. எனவே பெண்கள், ஆண்கள் குழந்தைகள் சுகாதார வாழ்வு வாழ வேண்டுமேயாயின் அன்றாட உணவில் கட்டாயமாக புரதச்சத்து சேர்த்துக் கொள்ளப்படவேண்டும்.

குழந்தைப் பருவத்தில் புரதச்சத்து போதாமையே காரணமாகக் க்வொசியோர்கோர் என்னும் நோய் உண்டாகின்றது. உடல் வளர்ச்சிக்கு குறைவு, தசை நார்கள் செயலிழத்தல் மானசீக அக்கறையின்மை, உடல் வீக்கம், ஈரலில் ஏற்படும் பாதிப்புகள் என்பன இந்நோய்க்கான பிரதான அறிகுறிகளாகும். காலானின் ஃகா என்னும் பழங்குடி மக்களிடமிருந்தே இந்நோய் “க்வொசியோர்கோர்” எனப்பெயர் பெற்றது. “கானோ” மொழியில் “க்வொசியோர்கோர்” என்ற சொல்லின் பொருள்: “இரண்டாம் குழந்தை பிறந்தபின் மூத்த குழந்தைக்கு ஏற்படும் நோய்” என்பதாகும். புதிதாகப் பிறந்த குழந்தைக்கு சந்தர்ப்பம் அளிப்பதற்காக, தாயின் அரவணைப்பில் இருந்து விலகும் மூத்த குழந்தை உயர் வகைப் புரதச்சத்து கிடைக்கும் முக்கிய உணவான தாய்ப்பாலுக்கு குடிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை இழக்கின்றது. “க்வொசியோர்கோர்” அல்லது புரதச் சத்து பற்றாக்குறை எந்த வயதிலும் ஏற்படலாம். ஆனால் குறிப்பாக தாய்ப்பால் நிறுத்தப்பட்டு புரதச் சத்து குறைவான உணவு வகைகளுக்கு குழந்தை மாற்றப்படும் போது இந்நோய் ஏற்படுகின்றது. வயது வந்தோரிடையே புரதச் சத்து பற்றாக்குறை காணப்படின், இயங்கும் ஆற்றல் குறைகின்றது; வேலை செய்யும் ஆற்றல் குறைகின்றது. பல்வேறு நோய்களுக்கு ஆளாகும்

தன்மை அதிகரிக்கின்றது. புரதச் சத்து பற்றாக்குறை காரணமாக பெண்கள், ஆண்கள், குழந்தைகள் இறப்பதாகக் கூறில் அது மிகைப்படுத்திக் கூறுவதாக அமையாது, வறிய நாடுகளில் புரதச் சத்து பற்றாக்குறையால் இறப்போர் எண்ணிக்கையில் பெண்களே அதிகமானோராவர். சம்பிரதாயபூர்வமான குடும்பங்களில் உடல் கூற்றுத் தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு புரதச் சத்து விநியோகிக்கப்படுவதில்லை. தாயானவள் கருவுற்றது முதல் குழந்தைக்கு தாய்ப்பால் வழங்க முடியும் வரை, புரதச்சத்து பற்றாக்குறை காணப் படுமேயானால், உடற் தேவைகளுக்கமைய குடும்பத்தில் தந்தையை விட தாய்க்கு அதிக புரதச் சத்து தேவைப்படுகின்றது. ஆனால் இது நடைமுறையில் வெகு அரிதாகவே கிடைக்கின்றது.

இலங்கை உட்பட பெரும்பாலான நாடுகளில் இன்று “புரதச் சத்திற்கு” பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளமையே முழு உண்மையாகும். இந்நாடுகளில் உற்பத்தியை விடத் தேவை அதிகரித்திருப்பதால், அல்லது நியாயமற்ற விநியோக முறை காரணமாக அல்லது இவ்விரண்டும் காரணமாக, பெண்கள்-ஆண்கள்-குழந்தைகள் என்போரின் சுகாதார வாழ்விற்கு அவசியமான புரதச்சத்து கிடைப்பதில்லை. இலங்கையில் 10 லட்சம் குழந்தைகளுக்கு மேற்பட்டோர் புரதச் சத்து கலோரிகள் பற்றாக்குறையால் நோய்வாய்ப்படுகின்றனர் என மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நிலைமைகள் காரணமாக ஏற்படும் சிக்கல்களினால் இவர்களில் பலர் இறந்துவிடுகின்றனர்.

மனிதனின் சுகாதார வாழ்விற்கு புரதச் சத்து இன்றியமையாத காரணத்தாலும், இலங்கையில் புரதச் சத்துக்கு பெரும் தட்டுப்பாடு நிலவுவதன் காரணமாகவும், பெறக்கூடிய புரதச் சத்தை நியாயமான முறையில் பகிர்ந்து கொள்வது மிக முக்கியமாகும். இவ்வாறு கூறும்போது ஒரு பிரச்சினை எழுகின்றது. சுகாதாரமாக வாழ்வதற்கு ஒரு மனிதனுக்கு நாளொன்றுக்கு எவ்வளவு புரதச் சத்து அவசியம்? வயது வந்தோர் உடல் வளர்ச்சியடைந்து முடிந்தவர்கள் தம்மைப் பராமரித்துக் கொள்வதற்கு மாத்திரமே அவர்களுக்கு புரதச்சத்து தேவைப்படுகின்றது. 1971ல் கூடிய உலக சுகாதார நிறுவனத்தினதும், உலக உணவு நிறுவனத்தினதும் கூட்டு நிபுணர் குழு பின்வருமாறு தீர்மானித்துள்ளது: வயதுவந்த ஆணுக்கு தனது நிறையில் ஒவ்வொரு கிலோ கிராமிற்கும் 0.57 கிராம் அளவு புரதச் சத்து பால் அல்லது முட்டை மூலமாகக் கிடைத்தல் வேண்டும். வயது வந்த பெண்ணொருவருக்கு தனது நிறையில் கிலோகிராம் ஒன்றிற்கு 0.52 கிராம் புரதச் சத்து கிடைத்தல் வேண்டும். இதன்படி கிட்டத்தட்ட 55 கிலோகிராம் நிறையுள்ள ஆணுக்கு நாளொன்றிற்கு 30 கிராம் புரதச் சத்தும், கிட்டத்தட்ட 45 கிலோகிராம் நிறை கொண்ட (100 இரத்தல்) பெண்ணுக்கு நாளொன்றிற்கு 23 கிராம் புரதச் சத்தும் அவசியமாகும். புரதச் சத்து பால் அல்லது முட்டை வடிவில் பெறுவதாயின் மாத்திரமே மேற்படி அளவிடு பொருந்தும், ஆனால் இந்நாட்டில் மிகச் சிறு தொகையினருக்கே

பால், முட்டை என்பன கிடைக்கின்றது. பால் அல்லது முட்டையிலிருந்து பெறக்கூடிய புரதச் சத்தை விட, போஷாக்குக் குறைந்த புரதச் சத்து உள்ளடக்கிய காய்கறி ஊன் உணவு வகைகள் மூலம் பெரும்பான்மை இலங்கை மக்கள் புரதச் சத்தைப் பெறுகின்றனர். எனவே உடந்தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கு மேற் குறிப்பிட்டுள்ள புரதச்சத்து அளவீடுகளை விட அதிக அளவு புரதச் சத்தை உணவு மூலம் உட்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. ஆகவே, இலங்கை ஆடவனொருவனுக்கு சராசரியாக தினசரி 1½ அவுன்ஸ் புரதச்சத்து தேவைப்படுகின்றது.

இலங்கைப் பெண்களின் சராசரி நிறை ஆண்களை விடக் குறைவாக இருப்பதனால் அவர்களுக்கு சராசரியாக தினசரி 1 அவுன்ஸ் புரதச் சத்து போதுமானது. பெண் கருவுற்றிருக்கும் போதும் குழந்தைக்குத் தாய்ப் பாலூட்டும் காலகட்டத்திலும் சராசரி அளவை விடக் கூடுதலாகப் புரதச் சத்து கட்டாயமாக உட்கொள்ள வேண்டும், கர்ப்பினிகள் பெறும் உணவுச் சத்து வயிற்றில் வளரும் சிசுவினதும் கர்ப்பமுற்றிருக்கும் தாயினதும் சுகாதாரத்தை தீர்மானிக்கின்றது. 100 மிலிலீற்றர் தாய்பாலில் 1.2 கிராம் புரதச் சத்து உள்ளது. தாய்ப்பாலூட்டும் தாய் சராசரியாக நாளொன்றிற்கு 850 மில்லி லீற்றர் பாலை உற்பத்தி செய்கின்றார்; அதாவது அவர் சராசரியாக 10 கிராம் புரதச் சத்து உற்பத்தி செய்கின்றார்; எனவே இத் தாயின் சராசரித் தேவைகளுக்கு மேலதிகமாக குறைந்த பட்சம் 10 கிராம் புரதச் சத்தேனும் இவர் உணவாக உட்கொள்ள வேண்டும்.

கணவன் எவ்வளவு கடுமையாக உழைப்பவராயினும், கர்ப்பினி அல்லது தாய்ப்பாலூட்டும் தாயொருவர் இருக்கும் குடும்பத்தில் மேற்படி பெண் கணவனை விடக் கூடுதலாக புரதச்சத்து பெறுவது கட்டாயம் அவசியமாகும். ஆனால் குடும்பங்களில் ஆண்கள் சிறு குழந்தைகளின் தேவைகளையும் மீறி, கிடைக்கும் இறைச்சி அல்லது முட்டையில் கூடிய அளவைக் கோரி பெறுகின்றனர். உடலை வருத்தி உழைப்போருக்கு அதிக இறைச்சி-முட்டை அவசியம் என்ற நம்பிக்கையே இதற்கு அடிப்படைக்காரணமாகும். உடல் உழைப்பிற்கு அதிக அளவு புரதச் சத்து செலவிடப்படுகின்றது என்ற கருத்தை முன்வைத்தவர் லைபிக் (Liebig) என்னும் பிரசித்திபெற்ற ஜெர்மன் இராசயண விஞ்ஞானியாவார். இது ஒரு தவறான கருதுகோள் என்பதை நாம் இன்று அறிவோம். உடல் உழைப்பினால் அதிக அளவு புரதச் சத்து செலவாகின்றது என்பதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. 1889ல் “ஹிக்”, விசிலென்ஸ்” என்ற உடற்கூற்று விஞ்ஞானிகள் இருவர் 6000 அடி உயரமான கவிட்சர்லந்து மலையில் ஏறி அப்பயணத்தின் போது சராசரி உழைப்பு நாள் ஒன்றில் செலவாகும் புரதச் சத்தே செலவாகியது என்பதை நிரூபித்துக் காட்டினர். இதன்படி குடும்ப உணவில் அதிக அளவு புரதச் சத்தை தாம் உரிமையாக்கிக் கொள்வதற்கு ஆண்களுக்கு உயிரியல் விஞ்ஞான ரீதியான அடிப்படை

இல்லை. உடற் தேவைகளுக்கு ஏற்ப புரதச் சத்து பங்கிடப்படுமேயானால் வழக்கமாக ஆண்கள் பெறும் புரதச் சத்தின் அளவு குறையும் பெண்களும் குழந்தைகளும் கூடுதலாகப் புரதச் சத்தைப் பெறுவார்கள்.

★ ★ ★

ஏ க் க ம்

சுபத்திரன்

வானில் கீழ்த்திசை
யன்னல் திறந்தது..
நிலக்காற்று, கடற்காற்று
— பார்த்த நாளை
பழமையெனச் சாற்றும்.
மோட்டார்ப் படகுகள்
புதிய மாப்பிளைப் பர்ணியில்
நிமிர்ந்து நடந்தன.
வானின் பக்க நட்சத்திரங்கள்
இறகு விரித்து வளைந்தன...
பெற்ற குழந்தையை
—மரணக் கரங்களில்
கொடுத்த தாயென...
கடல் இருண்டது.
“என்ன தாமதம்...
மீனின்றதிகமாய்
இருக்குமோ...?
—அல்லது
‘போட்’டுக் கேதும்
நடந்து விட்டதோ?
—முதலாளியின்
ஈரல் குலையின் நடுக்கம்...
சொற்களில் ஏறி
பவனி வந்தது...
சொத்தின் மீது
நினைவு மேய்ந்த
அந்த வேளையில்...?
“என்ன தாமதம்...
போனவர் இந்த
மட்டில் கரைக்கு
தட்ட வேண்டிய
நேரமல்லவா...?”
கடல் அலைகளின்
மீது கரங்களால்...
—செய்தி எழுதி
அனுப்பும் மீனவ
தொழிலாளர் ஏங்கினர்.
இரண்டு ஏக்கமும்...
—இரண்டு வர்க்கமாய்
இருண்ட கடலின்
எல்லையைத் தேடின...
(நன்றி களனி - சித்திரை - ஆனி 1974)

தேயிலையும் பத்து லட்சம் அடிமைகளும்

- ரோஹிணி, 12, விரசிங்க

இலங்கைக்கு அத்தியச் செலாவணியைப் பெற்றுத் தரும் பிரதான மரக்கட்களில் தேயிலை உற்பத்தி மிக முக்கியமானதாகும். தேயிலை உற்பத்தியில் மலையகப் பெண்கள் மிக முக்கிய பங்கை வகிக்கின்றனர். தேயிலைக் கொழுந்தெடுப்போரில் 93% வீதமானோர் பெண்களாவர். தேயிலைத் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களில் 50% வீதத்திற்கும் அதிகமானோர் பெண்கள், 18 வயதிற்குக் குறைந்த வேலை வாய்ப்புள்ளோரில் 62% சத வீதமானோர் தோட்டங்களிலேயே வேலை செய்கின்றனர். இவர்களில் 60% சத வீதமானோர் பெண்கள்.

வேலைகள் அதிகம் சம்பளம் குறைவு

தேயிலைக் கொழுந்து பறிப்பதற்கு மேலதிகமாக, கொழுந்தை சுமந்து செல்லுதல், கொழுந்து நிறுத்து முடியும் வரை வரிசையில் நின்றல் ஆகிய பணிகளையும் பெண்கள் செய்வதால், ஆண்களை விட அவர்கள் 1½ மணித்தியாலம் மேலதிகமாக வேலை செய்கின்றனர்.

தேயிலை தோட்டத் தொழிலாளரின் மிகக் குறைந்த சம்பளத் திட்டம்

(1969 — 1978)

ஆண்டு	ஆண்கள்	பெண்கள்	வித்தியாசம்	வித்தியாசம் சதவீதத்தில்
1969	—	4.67	—	3.65
1970	—	4.79	—	3.69
1971	—	5.09	—	3.83
1972	—	5.45	—	4.07
1973	—	6.17	—	4.55
1974	—	6.83	—	4.99
1975	—	7.01	—	5.11
1976	—	6.57	—	5.14
1977	—	8.20	—	6.25
1978 செப்	—	8.91	—	6.73
1979 செப்	—	13.40	—	11.25

(மூலம்: இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்த்தமானப்பத்திரிகை)

கொழுந்து பறிப்பதற்கு மேலதிகமாக தேயிலைச் செடிகளை நடுதல், களைபிடுங்குதல் ஆகிய தொழில் களையும் பெண்கள் செய்து வருகின்றனர். ஆனால், ஆண்களின் சம்பளத்தைவிட பெண்களின் சம்பளம் 30% சத வீதம் குறைவு.

வேலை செய்யும் நாட்களைக் கொண்டே தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது. தேயிலைச் செடிகளின் செழிப்பைப் பொறுத்து கொழுந்து பறிக்கக் கூடிய நாட்களின் எண்ணிக்கை பிரதேசத் திற்குப் பிரதேசம் கூடிக் குறையும். தோட்ட நிருவாகம் அதிக இலாபம் பெறக்கூடிய வகையில் தொழிலாளர்களை வேலையில் ஈடுபடுத்த இந்நிலைமை வழிவகுக்கின்றது.

தோட்ட நிருவாகம் ஆகக் குறைந்த பட்சம் ஆறு மாதங்களுக்கு 109 நாட்கள் அல்லது ஆண்டொன்றிற்கு 218 நாட்கள் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு வேலை வழங்க வேண்டும்; என 1974ல் ஒரு சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஆனால் வாரமொன்றிற்கு எத்தனை நாட்கள் வேலை வழங்கப்பட வேண்டும் என சட்டம் உருவாக்கப்படவில்லை, எனவே வாரமொன்றிற்கு 4 நாட்கள் மாத்திரமே வேலை வழங்கப்படுகின்றது. சில சமயம் தொடர்ந்து சில மாதங்கள் வேலை இருக்கும்; அடுத்து வரும் சில மாதங்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கக் கூடும்.

இலங்கையில் தேயிலைச் செய்கைக்கான பெருந்திட்டத்தின் கீழ் 1978ல் நடைபெற்ற ஆய்வின்படி தோட்டத்தில் நிரந்தமாக வசிக்கும் ஆண் தொழிலாளர் ஒருவரின் சராசரி மாத வருமானம் 469 ரூபா 21 சதமாகும். (ஊழியர் சேமலாப நிதிக்கு கழிக்கப்படவில்லை) பெண் தொழிலாளர் ஒருவரின் சராசரி மாத வருமானம் 328/- ரூபாயாகும்.

1969-1978 வரை தோட்டத் தொழிலாளரின் அடிப் படைக்குறைந்த சம்பளம் மேலேயுள்ள அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆண் பெண் வேறுபாட்டிற்கு அமைய வித்தியாசங்களும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

1979 செப்டம்பர் மாதத்தில் ஆண் தொழிலாளர் ஒருவரின் ஆகக் குறைந்த சம்பளம் நாளொன்றுக்கு ரூ. 13 சதம் 40 ஆகும். பெண் தொழிலாளர் ஒருவரின் ஆகக் குறைந்த சம்பளம் ரூபா 11 சதம் 25 ஆகும். மாதமொன்றிற்கு 25 நாள் வேலை செய்தால் (ஒரு போதும் நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை) பெண் தொழிலாளர் ஒருவரின் மாதவருமானம் ரூபா 287 சதம் 25 ஆகும்.

இச் சம்பளத்திலிருந்து பின்வரும் விடயங்களுக்கு பணம் கழிக்கப்படும்.

1. தொழிற் சங்க சந்தா,
2. சம்பள முற்பணம்
3. உணவு
4. விழா முற்பணம்
5. வேறு விடயங்கள்.

உயிர் வாழ்வதற்கு இன்றியமையாத உணவு மாத்திரமின்றி, உடைகள், மண்ணெண்ணெய் போன்ற அத்தியாவசியப் பொருட்களை வாங்குவதற்கேனும் அவர்களுக்குப் போதிய பணம் கிடைக்கப் போவதில்லை. வேலை செய்த நாட்களுக்கு ஏற்பவே தோட்டத் தொழிலாளர்கள் லீவு பெற முடியும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அனைவருமே கடுமையான சுரண்டலுக்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்களில் தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்கள் பல மடங்கு களால் சுரண்டப்படுகின்றனர்.

சுகாதார நிலைமைகள்

இலங்கையின் தேசிய மட்டத்துடன் ஒப்பு நோக்கும் போது தோட்டங்களின் சுகாதார நிலைமைகள் படு மோசமாகும். தோட்டத் தொழிலாளரிடையே, குறிப்பாக பெண்கள் மத்தியில் போசாக்கின்மை இரத்தச் சோகை அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன.

தோட்டங்களில் மருத்துவமனைகளுக்குப் பதிலாக சிறு மருந்தகங்களே (டிஸ்பென்சரிகள்) உள்ளன. பயிற்சி பெற்ற தாதிமாரோ அல்லது திறமையான வைத்தியர்களோ இங்கில்லை. பெரும்பான்மையாக தோட்டங்களைக் கொண்ட ஊவாமாகாணம், மத்திய மாகாணம், சப்ரகமுவ மாகாணம் ஆகிய பகுதிகளில் பணியாற்றும் வைத்தியர்களின் தாதிமார்களின் எண்ணிக்கை தேசிய மட்டத்துடன் ஒப்பு நோக்கும் போது மிகக் குறைவாகும். சீழ் வரும் அட்டவணை மூலம் இது நன்கு தெளிவுகின்றது.

வைத்தியர்கள் (சனத்தொகையில் 1 லட்சம் பேருக்கு)

தேசிய மட்டம்	மத்திய மாகாணம்	ஊவா மாகாணம்	சப்ரகமுவ மாகாணம்
25.7	15.2	13.2	13.4

தாதிமார் (சனத்தொகையில் 1 லட்சம் பேருக்கு)

தேசிய மட்டம்	மத்திய மாகாணம்	ஊவா மாகாணம்	சப்ரகமுவ மாகாணம்
50.8	29.4	24.1	34.6

தோட்டப் பகுதிகளில் பிரசவ வைத்தியசாலைகள் கிடையாது, சுமார் 10' X 12' சதுர அடி பரப்பளவான வயங்காமராக்களிலேயே பெண்கள் குழந்தைகளைப் பிரசவிப்பார்கள். இந்த அறைகளில் கட்டிலோ அல்லது வேறு தளபாடமோ இல்லை, பிரசவ வைத்தியசாலைகளுக்குச் செல்வதாயின் தோட்டங்களில் இருந்து பல மைல்கள் செல்ல வேண்டும். அதற்குப் பிரயாண வசதிகள் கிடையாது. ஒரு சமயம் பிரசவ வேதனையால் அவதிப்பட்ட பெண்ணொருவர் ட்ராக்ட்டரில் ஏடுத்துச் செல்லப்பட்டபோது நடுவழியில் உயிர் துறந்தார்.

பிரசவத்திற்கு முன்னர் இருவாரங்களும் பிரசவத்திற்கு பின்னர் மூன்று வாரங்களும் மாத்திரமே பிரசவ விடுமுறை கிடைக்கிறது. 8½ மாதக் கர்ப்பினியாக இருக்கும் போதும் வேலை செய்ய வேண்டும் என்பது இதன் மூலம் தெளிவாகின்றது. இத்தகைய தாய்மார் கொழுந்துக் கூடையையும் சுமந்து கொண்டு சுமார் 9½ மணி நேரம் நின்று கொண்டே பிரசவத்திற்கு முன்னரும் வேலை செய்ய வேண்டியுள்ளது. பின்னரும் இவ்வாறாக மனிதாபிமானமற்ற முறையில் வேலை வாங்கப் படுவது பெரும் வேதனாகுரிய விடயமாகும். இத்தகைய நிலைமைகளின்கீழ் தோட்டங்களில் பிரசவங்களில் போது ஏற்படும் தாய் சேய் மரண விகிதாதா சாரம் தேசிய மட்டத்துடன் ஒப்பிடும் போது இரு மடங்காக உயர்வது ஆச்சரியத்திற்கு உரியதல்ல.

தாய்மாரின் மரணம்

(1000 பேருக்கு)

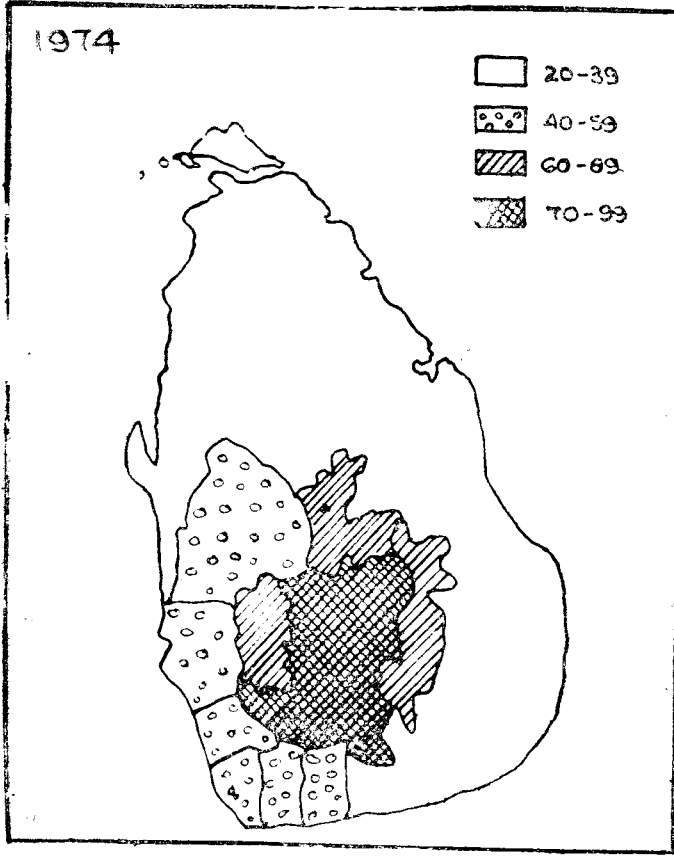
தேசிய மட்டம்	தோட்டப் பகுதிகள்
1.5	2.7

குழந்தைகள் மரணம்

(1000 பேருக்கு)

தேசிய மட்டம்	தோட்டப் பகுதிகள்
52.7	110

பின்வரும் வரைபடம் மூலம் தேயிலைத் தோட்டங்கள் அமைந்துள்ள மாவட்டங்களில் குழந்தைகள் மரண விகிதாசாரத்தை மிகத் தெளிவாக அறிய முடிகிறது.

தமது குழந்தைகளுக்கு தாய்ப்பால் ஊட்டுவதற்கு தோட்டப் பகுதிகளின் தாய்மாருக்கு விசேட நேரம் ஒதுக்கப்படுவதில்லை. குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்ட வேண்டிய நேரத்தில் தேயிலை மலைகளில் இருந்து இறங்கி பிள்ளை மடுவத்திற்கு ஓட்டமும் நடையுமாக வரவேண்டும். குழந்தைகளுக்குப் பாலை ஊட்டிவிட்டு சொற்ப நேரத்தையும் வீணாக்காது திரும்பவும் தேயிலை மலைக்கு ஓட வேண்டும்.

இந்தப் பிள்ளை மடுவங்களில் உள்ள குழந்தைகளுக்கு கட்டில்களோ வேறு வசதிகளோ இல்லை. தோட்ட வேலைகளுக்கு மேலதிகமாக வீட்டு வேலைகளையும் செய்வதற்கு தோட்டப் பெண்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளமையால் தமது குழந்தைகளைப் பராமரிக்க அவர்களுக்கு போதிய நேரங்கிடைப்பதில்லை அத்துடன் போதிய தண்ணீர் வசதிகள் இல்லாமையால் குழந்தைகளை சுத்தமாக வைத்திருக்க முடிவதில்லை.

குடும்ப நல வசதிகள்

மிகக் குறைந்த வாழ்க்கைத் தரங்கள், ஏனைய வசதிப் பணங்கள் காரணமாக தோட்டப் புறங்களில் குடும்பநலத் திட்டங்கள் தோல்வியிலேயே முடிந்துள்ளன. எனவே தோட்டப்பெண்கள் அடிக்கடி குழந்தைகளைப் பிரசவிக்க நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டுள்ளனர்.

சீரற்ற காலநிலை காரணமாக தோட்டங்களில் வாழும் மக்கள் பல நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டுள்ளனர். வெப்ப நிலை குறைந்த மலைப் பிராந்தியங்களிலேயே தேயிலைத்

தோட்டங்கள் அமைந்துள்ளன. குளிரிலிருந்தும் பனியிலிருந்தும் தம்மைப் பாதுகாப்பதற்கு அவர்களுக்குப் போதிய வசதிகள் இல்லை. எனவே, குளிரிலும்-பனியிலும்-மழையிலும் வேலை செய்ய அவர்கள் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர். இதன் காரணமாக சுவாசத் தொகுதியுடன் தொடர்பான பல நோய்களுக்கு அவர்கள் ஆளாகின்றனர்.

தேசியமயத்தின் பின்னரும் முன்னேற்றம் இல்லை.

தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின் தோட்டச் சுகாதார சேவை தேசிய சுகாதாரச் சேவையுடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இன்றும் தோட்டச் சுகாதார சேவையில் எதுவித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. தொடர்ந்தும் தோட்டத் தொழிலாளர் ஒருவருக்கு ஆண்டொன்றிற்குக் கிடைக்கும் வைத்திய நிவாரண உதவி 50 சதமாகும். சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மருந்து வகைகளும் தோட்டங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர் ஒருவர் அரசாங்க வைத்தியசாலையொன்றில் சிகிச்சை பெற்றால் தோட்டத்துரை அந்நோயாவியின் சார்பில் நாளொன்றிற்கு 5 ரூபா 60 சதம் அரசாங்க வைத்திய சாலைக்குச் செலுத்த வேண்டும்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களில் 89% சதவீதம் 10' X 12' சதுர அடி பரப்பளவு கொண்ட லயன் காமராக்களிலேயே வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர் இச்சிறு லயன் காமராக்களிலேயே உணவு சமைக்கவும் நித்திரை செய்யவும் வேண்டியுள்ளது. இலங்கையில் மிக நெருக்கமாக வாழும் மக்களில் 75% சதவீதமானோர் தோட்டங்களிலேயே வாழ்கின்றனர். இவர்களின் லயன் காமராக்களில் கதிரை, மேசை, கட்டில் போன்ற எதுவித தளபாடங்களும் கிடையாது. லயன் களுக்கென மலசலகூட வசதிகளும் ஒழுங்கான தண்ணீர் வசதிகளும் இல்லை.

தோட்டத் தொழிலாளர் குடும்பம்

மண் சரிவுகள் ஏற்படும் சில இடங்களிலும் லயன்காமராக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பல

ஆண்டுக்கு முன் ஏற்பட்ட மண் சரிவொன்றின் போது இத்தகைய லயன்களில் வாழ்ந்த 40 தொழிலாளர்கள் மண்ணரிவினால் பாதிக்கப்பட்டு இறந்தனர்.

மண் காமராக்களின் நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், புதிதாக சிறு வீடுகளை அமைப்பதற்கும் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தோட்டப் பகுதிகளின் குடியிருப்புப் பிரச்சினையின் சிக்கலான தன்மையை எண்ணிப்பார்க்கும் போது இத்திட்டம் எது விதத்திலும் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அமையாது.

கல்வி

ஏனைய சகல துறைகளையும் விட கல்வித்துறையிலேயே தோட்டப்பகுதி புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளது என்று கூறினால் மிகையாகாது. தோட்டப்பகுதிகளின் கல்வி மட்டம் மிகக் கீழ் மட்டத்திலேயே உள்ளது.

கல்வி மட்டம் சதவீதத்தில்

	இலங்கை	நகர்ப் புறம்	கிராமப் புறங்கள்	தோட்டப் பகுதிகள்
பாடசாலைக்குச் செல்வோர் எண்ணிக்கை	17.5	11.4	15.8	38.9
ஆரம்பப் பாடசாலை வரை கல்வி கற்றோர்	44.6	37.8	45.4	51.0
மத்திய தரங்கள் வரை கல்வி கற்றோர்	30.4	37.8	31.7	8.8
க. பொ. த. (சாதாரணம்) சித்தியடைந்தோர்	6.6	11.0	6.3	1.3
க. பொ. த. (உயர்தரம்) சித்தியடைந்தோர்	6.9	11.0	0.8	0.0

இவ்வுட்பவணையின்படி நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களுடன் ஒப்பிடும் போது தோட்டத் தொழிலாளர் மத்தியில் கல்வி அறிவு பெற்றோர் மிகக் குறைவு. இந்நிலைமை கீழ்வரும் அட்டவணை மூலம் மேலும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

	நகர்ப் புறங்கள்	கிராமப் புறங்கள்	தோட்டப் பகுதிகள்
எழுதவாசிக்கத் தெரிந்தோர்	88.7	84.3	61.2
எழுதவாசிக்கத் தெரியாதோர்	11.3	16.7	38.8

தோட்டப் பகுதிகளில் விசேடமாக பெண்கள் மத்தியில் எழுத வாசிக்கத் தெரிந்தோர் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவு.

தோட்டப்பகுதிகளில் பெண்கள் மத்தியில் 51% சதவீதமானோர் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதோராவர். ஆண்களில் 26.8% சதவீதமானோருக்கு எழுத வாசிக்கத் தெரியாது. இந்நிலைமை காரணமாக சிறுமிகள் தமது தம்பி தங்கைகளைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கென ஈடுபடுத்தப் படுகின்றனர், அல்லது வேலைக்காரச் சிறுமிகளாக வேறு பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றனர். 14 வயது வரை சிறுவர்கள் கட்டாயமாக பாடசாலைக்கு அனுப்பப்படவேண்டும். இச்சட்டம் தோட்டப்பகுதிகளில் அமுலாக்கப்படுவதில்லை. தோட்டப் பகுதிகளில் வாழும் சிறுவர் சிறுமியர் தமது 14 வயதிலும் தோட்டத்தில் வேலை பெறலாம்.

தோட்டப்பகுதிகளில் பாடசாலைகளுக்குச் செல்வோர் வயது விகிதாசாரம்

வயதெல்லை	ஆண்கள்	பெண்கள்
5—9	58.5	57.7
10—14	69.2	49.5
15—19	20.8	6.7

(கல்வி அமைச்சின் புள்ளி விபரங்கள்)

தோட்டப் பாடசாலைகளில் 5ம் தரம் வரை மாத்திரமே வகுப்புகள் உண்டு. முழுப் பாடசாலையிலும் ஓர் ஆசிரியர் மாத்திரமே கடமையாற்றுவார். எழுத்து, வாசிப்பு, எண்கணிதம் தவிரந்த வேறு பாடங்கள் இங்கு போதிக்கப்படுவதில்லை, வகுப்பறைகள் காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் இல்லாத இருட்டறைகளாகவே காட்சி தருகின்றன. இங்கு கதிரை-மேசைகள் போதியளவு கிடையாது. கரும்பலகை உட்பட ஏனைய வசதிகளைப் பொறுத்தவரையும் நிலைமை இத்தகையதே.

சமூகப் பொருளாதார தீர்வு

தோட்டங்கள் தேசியமயமாக்கப்பட்ட பின் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சுகாதாரம், கல்வி, குடியிருப்பு வசதிகள் என்பன அபிவிருத்தி செய்வதற்கு பல்வேறு வேலைத்திட்டங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. யுனிசெஃப் உட்பட்ட பல சர்வதேச நிறுவனங்களும் இத்துறையில் உதவி வருகின்றன. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளரின் அடிப்படை தேவைகள் கூட இதுவரை பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை.

தோட்டத் துறையில் நிலவும் மோசமான நிலைமையை நோக்கும்போது அரசாங்கத்தின் புதிய வேலைத் திட்டங்களுக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள நிதி எதுவிதத்திலும் போதாது, எனவே எதிர்காலத்தில் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை முன்னேற்றம் அடையும் என்பதற்கு போதிய சான்றுகள் இல்லை.

இத்தோட்டத் தொழிலாளருக்கென நாடு ஒன்றில்லை; வாக்குரிமை இல்லை. எனவே தமது வாழ்க்கை நிலைமைகளை முன்னேற்றுவதற்கு அரசியல் அதிகாரம் கிடையாது. தொழிற் சங்கங்களில் அங்கத்துவம் வகிக்கும் உரிமை மாத்திரமே அவர்களுக்குண்டு. வரையறுக்கப்பட்ட சில தொழிற்சங்க உரிமைகளை மாத்திரமே தொழிற் சங்கங்கள் மூலம் வென்றெடுக்க முடியும்.

(தொடர்ச்சி 26ம் பக்கம் பார்க்க...)

உணர்வுகளின் விழிப்பு

கே. ஆர். மாணிக்கம்

கணேசன் தன் வீட்டு வாசல் நிலைப்படியைப் பிடித்தபடி பிரக்ஞையற்ற நோக்கோடு முற்றத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

“இருடி ராஸ்கோல் உன்னுடைய தோளை உரிக் கிறேனா இல்லையா பார்?” கையை உயர்த்திக் காட்டி உரக்கக் கத்துகிறார் வடிவேலு.

வவ்வவ்வே! காட்டிவிட்டு கன்றுக்குட்டியைப் போல துள்ளி ஓடுகிறான் சுதா.

இரண்டே எட்டில் அவளை எட்டிப்பிடித்துவிட முடியும். ஆனால் அவர் அவளை மடக்க விரும்புவதில்லை. தோற்றுப் போனவரைப் போல ‘பாவலா’ காட்டிக் கொண்டு “வீட்டுக்கு வா பண்டி. செம்மையாக தரு கிறேன்” என்று கூறிக்கொண்டே வாயிற்படியில் உட்கார்ந்து கொள்கிறார்.

ஐந்து வயதே நிரம்பிய கவிதாவுள்ளும் முகத்தின் சொந்தக்காரியான சுதா தன் பாட்டனாரின் தாடியை இழுத்துவிட்டு ஓடுவதும், அவர் ஒரு தடியை வைத்துக் கொண்டு வீட்டிற்கு முன்னாலுள்ள தோட்டத்தை சுற்றிச்சுற்றி அவளைத் துரத்துவதும், அடிக்கடி நடக்கும் மேடையேரு நாடகங்களாகும்.

சலிப்புத்தட்டாத இந்த நாடகத்தில் தன்னை மறந்து அவன் மனம் லயித்துப் போகிறான்.

“தன்னுடைய எதிர்கால பேரப்பிள்ளைகளும் இப் படித்தான் தன்னோடு குறம்பு செய்வார்களோ?” அவனுடைய கற்பனை கிளை பரப்பும்போது அவன் உள்ளம் சிலிர்க்கிறது; முகத்தில் மெல்லிய புன்னகை இழையோடுகிறது.

“தொப் தொப்” என்ற சத்தத்தாலும் “அடிக்கா தேம்மா அடிக்காதேம்மா” என்ற அலறலாலும், சற்று முன் புன்னகை பூத்த அவன் முகம் கறுத்து கும்பிய மலராகிவிட்டது குனியத்தை ஊடுறுவுவதைப்போல விரக்தியோடு சமையற்கட்டைப் பார்க்கிறான். அவன் மனைவி ‘பத்திரகாளி’ போல் நிற்க சின்ன மகன் விக்கி அழுகிறான்.

“எனப்பா அவனைப்போட்டு அடிக்கிறே” இவ்வார்த் தையை எதிர்பார்த்து இருந்தவன் போன்று, “அப்பா, அப்பா” என்று பரிதாபமாக அவன் முகத்தைப்பார்த்து அழுகிறான். “கேள்வியில் குறைச்சல் இல்லை. காலை

யிலிருந்து பட்டினியாக பிள்ளைகள் கிடக்கேன்னு உங்க ளுக்கு நினைப்பிருக்கா? பாணியில் அரைச்சண்டு குறளை தான் கெடந்துச்சி, அதைப்போட்டு கஞ்சி வைத்திருந் தேன். நாளை ஊத்திக்கப்போறேன்? இதுகளுக்குத் தானே ஊத்தப்போறேன்? அதற்குள்ளே இந்த சனிய னுக்கு எவ்வளவு அவசரம், ஓடி வந்து இவ்வளவு கஞ்சி யையும் கொட்டிவிட்டானே” வேதனையோடு அலுத்துக் கொள்கிறான்.

நிலைமையைப் புரிந்துக்கொள்ள முடியாத அளவுக்கு அவன் மூளை இன்னும் செல்லறித்துப்போகவில்லை. என்றாலும் பிஞ்சு உள்ளத்தின் கேவல் ஒலி அவன் ஆத்மாவைக் கிள்ள “இவனை அடித்துவிட்டால் கஞ்சி வந்துவிடுமா?” குடாகவே கேட்கிறான்.

“நீங்கனும் ஓர் ஆம்பிளையாட்டம் இப்படியே வீட்டில் அடைந்துக்கிடந்தால், இனி நான்தான் வெளியில் போய் சம்பாதிக்கலாம்.” ஆற்றாமையினால் பெண்மை சீறுகிறது.

எண்ணற்ற இரவுகள் தன்னுடைய ஆண்மைக்கு அடங்கிப்போனவள், தன்னுடைய ஆண்மையை சந்தேகிக்க முடியாதென்பதையும், “வெளியில் போய்தான் சம்பாதிக்க வேண்டும்” என்ற அவளுடைய கேள்வியின் அர்த்தத்தையும் அவன் விளங்கிக்கொள்ளாமல் இல்லை.

அவன் மீது கோபப்படுவதற்கு மாறாக இரக்கமே கொள்கிறான் “அவளும் என்னிடம் வந்தபோது விரிய முள்ள எந்த ஆண்மகனும் திரும்பிப்பார்க்கும் வண்ணம் கவர்ச்சிமிக்க அழகியாகத்தானே இருந்தாள். வறுமைக்கு விளம்பரமாக இன்று நிற்கிறாளே” வார்த்தைகள் முணுமுணுப்பாக காற்றோடு கலக்கின்றன.

“உலகத்திலுள்ள முதலாவது ஜனநாயக நாடு எமதே” என்று கூரை மீது நின்று கூவும் இந்த அரசு, வேலை நிறுத்தக்காரர்கள் மீது இவ்வளவு கெடுபிடியாக இருக்குமென்று இவன் எதிர்பார்க்கவில்லை. “நாங்கள் விலக்கவில்லை. அவர்களாகவே விலக்கிக்கொண்டார்கள்” அரசு ‘தார்மிகம்’ பேசிக்கொண்டிருந்தது.

“நாங்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்யப்போகிறோமென்று கூறியபோது நீயும் தானே அதற்கு சாதகமாகப் பேசினாய்? இப்போழுது ஏன் குறைப்பட்டுக்கொள்கிறாய்?”

“சாமான்கள் விலை இப்படியே கூடிக்கொண்டு போனால் எப்படி வாழ்க்கை நடத்துவது?” அரசையும் அதன் தார்மிகத்தையும் மனம்போல வசைப்பாடி ‘அரசு பூசை’ நடத்தினாள். ஒவ்வொரு ஏழையின் வீட்டிலும் இந்த ‘அரசு பூசை’ தினசரி நடந்தேறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது.

வேலை நிறுத்தத்தின் நாக்கம் பெண்களையே பெரும் சுமையாக அழுத்துகிறது. வெளியில் சென்றுவிடும் ஆண்கள் ஓரளவேனும் அதன் பாதிப்பிலிருந்து தப்ப முடிகிறது. பிஞ்சுகளின் எறியும் கும்பிகளைக் குளிரச் செய்வதற்கு குடும்பத்தலைவிதானே போராட வேண்டி இருக்கிறது.

பாடசாலையிலிருந்து அவனுடைய மகள் சோர்ந்து கலைத்துப்போய் வருகிறாள். அவளுடைய புத்தகங்களுக்கிடையில் ஏதோ முட்டிக்கொண்டிருப்பதை அவன் அவதானிக்கிறான். “அது என்னம்மா?” அவன் சுட்டிக் காட்டி கேட்கும்போது, ‘மிரள மிரள’ விழித்துக்கொண்டே அவளுடைய தாயின் கையில் அதைக்கொடுக்கிறாள்.

அவள் அதைப்பிரித்துப் பார்க்கிறாள். ஈரப்பலாக் காய் பிஞ்சுகள் இரண்டு அதனுள் ஒளிந்துகொண்டு இருக்கின்றன. “யாரம்மா இதைக் கொடுத்தது?” ஆதரவோடு மகளிடம் கேட்கிறாள்.

“யாரும் கொடுக்கலேம்மா. பாடசாலையிலிருந்து வரும் வழியிலுள்ள மரத்தின் கீழ் விழுந்துகிடந்தன. வேறு சில பிள்ளைகளும் எடுத்தார்கள். அதனால் தான் நானும் எடுத்தேன்” அம்மா திட்டுவாளோ, அடிப்பாளோ என்ற எதிர்பார்ப்பு கண்களில் மின்னுகின்றது.

தாய்மையின் வேதனையால் உள்ளம் கணக்க கண்கள் பவிக்கின்றன. அவளை ஏரிட்டு வெறித்துப்பார்க்கிறாள். சற்றுநேர மௌனத்திற்குப்பின் ஏதோ முடிவுக்கு வந்தவளாக காய்களை எடுத்துக்கொண்டு சமயலறைக்கு போகிறாள்.

“வேறு சில பிள்ளைகளும்” மகள் கூறியதை அவன் மனம் அசைப்போடுகிறது. “வேலை நிறுத்தத்தால் தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் பிள்ளைகளாகத்தான் இருப்பார்கள்” மனதின் ஆழத்திலிருந்து வெளிவரும் சூடான காற்று பெருமூச்சாக வெளியேறுகிறது.

வேலை நிறுத்தக்காரர்கள் இன்று ஊர்வலம் செல்ல இருப்பது அவன் நினைவைத் தொடுகிறது. அவன் ஊர்வலத்தில் பங்கு பற்றுவதைப்பற்றி இறுதி முடிவு செய்ய வில்லை. இந்நாட்டு அரசியல் குளறுபடிகளால் அவன் மனம் மசப்புத்தட்டி போய்விட்டது. என்னாலும் முற்றாக சாகடிக்கப்படாத அவனுடைய நம்பிக்கைகள் ஆத்மாவின் விளிம்பில் ஒளிக்கீற்றாக பிரகாசித்துக் கொண்டதான் இருக்கிறது.

தொழிற்சங்கக் காரியாலயத்திற்குப் போனால் மற்ற ஊர்களுக்கு தன்னுடைய உள்நுணர்வுகளை பங்கிடுவதற்கு முடியுமென்று “சீலை மோல் பக்கம் கொஞ்சம் போய்விட்டு வருகிறேன்” என்று புறப்படுகிறான்.

சற்றுமுன் தன் கணவனை எடுத்தெரிந்து பேசியது அவன் உள்ளத்தில் முள்ளாக உறுத்துகிறது. “இரவு எப்படியும் சமாதானப்படுத்தி விடலாம்” என்ற நம்பிக்கை துளிர்க்க கூறினான் “கொஞ்சம் இருங்க, பலாக்காயை அவித்துவிட்டேன் ரெண்டு துண்டு சாப்பிட்டு விட்டுப்போங்கள்”

வெறும் உப்பை மாத்திரம் போட்டு அவித்த பலாக் காயை சுவைத்து -ரசித்து சாப்பிட முடியுமா? இரண்டு துண்டுகளை பலாக்காரமாக தொண்டைக்குழிக்குள் தள்ளிவிட்டு வெளியேறுகிறான்.

“வீட்டில் ஒரு சதமுமில்லை, யாரிடமாவது ஒரு பத்து ரூபா காசாவது வாங்கிக்கொண்டு வாங்கள்” துணைவி இரைந்து கத்துகிறாள்.

நெசவாலைக்கு முன்னாலுள்ள காரியாலயத்தை அவன் அடைந்தபோது, பலர் அங்கு தங்களுடைய கோரிக்கைகளை சுலோக அட்டைகளில் எழுதுவதிலும், பதாகை தயாரிப்பதிலும் சுறுசுறுப்பாக ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். எத்தனையோ பிரச்சினைகளுக்கும் துன்பங்களுக்கும் மத்தியில் விடாப்பிடியான நம்பிக்கையோடு அவர்கள் இயங்குவதைக் கண்டு அவன் வெட்கிப்போகிறான்.

இதோ ஊர்வலம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. பல நூறுக வியாபித்து ஊர்ந்துச் செல்லும் அந்த ஊர்வலத்தின் இரைச்சலில் “ஒரு பத்து ரூபா காசாவது வாங்கிக்கொண்டு வாருங்கள்” என்ற கோரிக்கை உயிரற்றுப்போகிறது. அலை அலையாக ஊர்ந்துச் செல்லும் ஊர்வலத்தில் அவனும் பங்காஸியாக அதில் சங்கமமாகி விடுகிறான். ஊர்வலம் மெல்ல மெல்ல ஆனால் உறுதியாக கூட்டம் நடக்கும் திடலை நோக்கி முன்னேறுகிறது.

“அங்கே பார், அங்கே பார்! ஆச்சரியத்தால் விரிந்த கண்களோடு அவன் நண்பன் சோதி ஊர்வலத்தில் ஓர் இடத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறான்

“எத்த உந்து சத்தி அவளை இங்குப் பிடித்துத் தள்ளியது? பெரும் வியப்பில் அவன் திளைத்துப்போகிறான்.

“உங்களுக்கு நான் சளைத்தவள் அல்ல” என்று கூறுவதைப்போல், அவன் மனைவி தன் சின்ன மகனின் கையைப் பிடித்தபடி ஊர்வலத்தில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

— ★ —

“ஐனங்களே நீங்கள் தான் இந்தப் பூமிக்குச் சொந்தக்காரர்கள். அரசாட்சியார் உங்களிடம் சம்பளம் வாங்கிக் கொண்டு உங்களுக்கு வேலை செய்யும் தொழும்பர்கள். அரசாட்சியார் சரியானபடி வேலை பார்க்கவிட்டால் அதைமாற்றும் சக்தி உங்களுக்கு உண்டு. உங்களுடைய சுதந்திரங்களையும், உரிமைகளையும் அறிந்து கொண்டு சட்டத்திற்கிணங்கிய காரியங்களிலே தலையிடுவோர்களை சிறிதேனும் தாட்சணியமின்றி எவ்விதங்களாலும் அடக்கி விடுங்கள் மனத்துணிவுடையவர்களிடம் போலீஸாரின் குறும்பு செல்ல மாட்டாது. மனத்துணிவுடையவர்களை பிசாசுகூட அணுகாது.”

— பாரதியார்
1907 மே 4

‘இடதுசாரி தீவிரவாதிகளும்’ ‘பெண்கள்’ பிரச்சினையும்

சுமணு பெரோ

இலங்கையின் தேசிய அரசியலில் கடந்த 40 வருடங்களுக்கு மேல் ‘இடதுசாரி தீவிரவாதம்’ முக்கியத்துவமிக்க பங்கை வகித்து வந்துள்ளது. பெண்களின் பிரச்சினையையிட்டு எந்த ஒரு இடதுசாரிக்கட்சியாவது திட்டவட்டமான தீவிர நிலைப்பாட்டை எடுப்பதில் ஈடுபாடுள்ளதாக இருக்கவில்லை என்பது இங்கு குறிப்பிடக்கூடிய ஒரு விடயமாகும். விரல்விட்டெண்ணக் கூடிய சில படித்த பெண்கள் மாத்திரமே இக்கட்சிகளின் உயர்மட்ட கட்சி அதிகாரபீடத்துள் உட்புகுவதில் வெற்றியீட்டியுள்ளார்கள்.

எழுபதுகளிலேயே பெண்களைப்பற்றியதும் அவர்களினது உரிமைகள் சம்பந்தப்பட்ட விடயங்கள் பற்றியதுமான பிரச்சினைகள் கூடுதலானளவு மேடைக்கு வர ஆரம்பித்தன. அப்போது இக்கட்சிகளின் பெரும் பான்மையான ஆண் அங்கத்தவர்கள் தமது ஈடுபாடின மையை முடிமறைப்பதற்காகவும் இப்பிரச்சினைப்பற்றிய தமது தத்துவார்த்த விளக்கமின்மையை வெளிக்காட்டிக் கொள்வதை தவிர்ப்பதற்காகவும் (Feminism) பெண் முதன்மைவாதமானது வர்க்கப் போராட்டத்தில் இருந்து கவனத்தை திசை திருப்புவதற்கான ஒரு பூர்ஷ்வா தந்திரோபாயமாகும் என்ற கேடயத்தை முன்வைத்தார்கள். இதன் மூலம் பெண்முதன்மைவாத நோக்கத்துடன் தம்மை இணைத்துக்கொள்ள விரும்பும் தீவிரசக்திகளை பயமுறுத்தவும் செய்தார்கள்.

உங்களைச் சுற்றி நோட்டம் விட்டுப்பாருங்கள். தீவிர ‘இடது’ அரசியல்வாதிகளின் மனைவிகள், மகள்மார், சகோதரிகள் போன்றோர்களில் எத்தனைபேர் அரசியல் ஈடுபாடுள்ளவர்களாக உள்ளார்கள்? இவர்களில் எத்தனைபேர் முழு மாலேநேரத்தையும் ‘புரட்சிகரத்தத்துவமும் நடைமுறையும்’ என்ற தத்துவங்களைப்பற்றிக் கலந்துரையாட ஒதுக்கியுள்ளனர்? அதே நேரத்தில் இவர்களின் ‘புரட்சிகர உறுதி’ யானது குடும்பப் பாரத்தை தமது தோள்களில் சுமக்கும் (விரும்பியோ விரும்பாமலோ) பெண்களாலேயே கிடைத்தது என்பதையிட்டு மௌனம் சாதிக்கிறார்கள் ‘நான் ஓரளவு ஆண் ஆதிக்கவாதிதான்’ என்று கேலியாக சொல்லும் எத்தனைபேரை நாம் கண்டுள்ளோம். ‘முற்போக்கு’ இந்த மனிதர்களின் வாழ்க்கைப்பாதை தான். அவர்கள் குறிப்பிடும் ‘பெண்கள்’ அவர்களது வீட்டிற்கு அப்பாற்பட்டவர்களாவர் தமது

மனைவியையோ, மகள்களையோ, சகோதரிகளையோ அவர்கள் குறிப்பிடவில்லை. ஒரு போராளிப் பெண்ணையிட்டு அவர்கள் இவ்விதம் கூறுவார்கள். “ஆம்! உண்மைதான் அவள் புத்திக்கூர்மையானவள் தான் மிகவும் சுறுசுறுப்பானவள் தான் முன்னணியானவள் தான் இலங்கைப் பெண்களுக்கு உண்மையான ஒரு மதிப்புத்தான் ஆனால் நான் அவளை மணந்து கொள்ள விரும்பவில்லை!” வேறு சிலர் தனது மனைவிக்கு சுதந்திரம் வழங்கும் ஆண்களையிட்டு இழிவான வார்த்தைகளால் பேசுவார்கள். ‘பெண்டாட்டி தாசன்’ என்றும் கூறுவர்.

இலையெல்லாம் எதை நிரூபிக்கின்றன? வீட்டுக்கு வெளியில் எழும் சகல பிரச்சினைகளிலும் இவர்கள் ‘முற்போக்காளர்களாக’ இருக்கிறார்கள். அடக்குமுறையும், சுரண்டலும் வர்க்க சமுதாயத்தின் தவிர்க்க முடியாத பகுதிகள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆனால் வீட்டினுள் தந்தை வழி அமைப்பை தூக்கி எறியும் பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுக்கும்போது தயக்கமும், வெறுப்பும் காட்டுகிறார்கள். இவ்வமைப்பு இவர்களுக்கு பல சௌகரியங்களையும் வரப்பிரசாதங்களையும் வழங்குகின்றது என்பதை குறிப்பிடவேண்டும்.

வரலாறு பூராவும் நாம் அறியக்கூடியதாய் இருந்தது, முதலாளித்துவவாதிகள் சமுதாயத்தின் உற்பத்தி சக்திகளின் மீதான தமது ஆதிக்கத்தை தாமாக்கவே கைவிடமாட்டார்கள் என்பதேயாகும். இதேபோல்தான், ‘ஆண்களாக’ இருக்கும் ‘ஒரே காரணத்திற்காக’ தமக்கு கிடைத்துள்ள வரப்பிரசாதங்களை தாமாக்கவே கையளிப்பார்கள் என்று கருதுவது மிகவும் கடினமானதாகும். “முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவு முறையானது தந்தைவழிச் சமூக வடிவங்களுடன் நெருக்கமாகவும் பிரிக்கமுடியாமலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும், பொருளாதார உற்பத்தித் துறையிலான சுரண்டல் முதலாளித்துவ சுரண்டல் என்ற முழுமையினதும் ஒரு பகுதியேயாகும் என்பதையும், அடுத்த பகுதி ‘மீள் பிறப்பாக்கம்’ என்ற துறையிலான சுரண்டலுக்கும் என்பதையும் நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டும். ‘மீள் பிறப்பாக்கமானது’ (உழைப்புச்சக்தி, உழைப்பாளர்கள் ஆகிய இரண்டின்தும்) இந்த சமூகத்துள் பெண்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட குறிப்பிட்ட கடமையாகவே உள்ளது.

ஆகவே, முதலாளித்துவத்தை தூக்கியெறிவது சம்பந்தமான விளக்கமானது தந்தைவழி அமைப்பை தூக்கி எறிவதையும் உள்ளடக்கியதாக இருக்கவேண்டும் இதனால்தான் முதலாளித்துவத்தை தூக்கி எறிய ‘முன்னிற்கும் சகல ஸ்தாபனங்களும், தனிநபர்களும் தந்தைவழி அமைப்பை தூக்கி எறிவதற்காகவும்’ பெண்களின் விடுதலைக்காகவும் ‘முன்னிற்பது’ அவசியமாகின்றது. இதன் காரணத்தால்தான் பெண்கள் என்ற முறையில் எமது பிரதான கோரிக்கைகளில் ஒன்றாக பின்வரும் கோரிக்கை அமைந்துள்ளது. சகல இடதுசாரி கட்சிகளும், முற்போக்குக் கட்சிகளும் ‘பெண்களின் பிரச்சினைகளை’ யிட்டு திட்டவட்டமான

அரசியல் நிலைப்பாட்டை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். தமது கட்சிக்குள்ளும் அதற்கு வெளியிலும் உள்ள சகல முனைகளிலும் பெண்களுக்கு சமத்துவத்தை வென்றெடுப்பதற்காக ஆக்கபூர்வமான, உடனடியான நடவடிக்கைகளில் இறங்கவேண்டும்.

“பெண்ணின் குரல்” வாசகர்கள் தயவு செய்து உங்கள் கண்ணோட்டத்தை எழுதி அனுப்பவும்.

— ❁ —

‘மிகச் சில கணவன்மார்கள் தான் பாட்டாவி வர்க்கத்தை சேர்ந்தவர்கள் கூட (பெண்களின் வேலையில் தாம் உதவுவதன் மூலம்) தமது மனைவிகளின் சுமைகளையும் கவலைகளையும் எந்தளவிற்கு குறைக்கமுடியும் என்பது சம்பந்தமாகவும் அல்லது அவர்களை பூரணமாக விடுதலையாக்குவது எவ்விதம் என்பது சம்பந்தமாகவும் சிந்திக்கின்றார்கள். ஆனால் ஒருவராவது ‘கணவனின் வரப்பிரசாதங்களுக்கும் அந்தஸ்துக்கும்’ எதிராகச் செல்பவர்களாகத் தெரியவில்லை. தனக்கு ஓய்வும், சௌகரியங்களும் உண்டு என்று அவன் கோருகிறான். பெண்களினது குடும்பவாழ்க்கை ஆழிக்கணக்கான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த செழிக்கணக்கான நாளாந்த நியுக்கமாக உள்ளது. அவ்ளது பிரபுவும் எஜமானனும் கணவனின் மிதான்மையான உரிமைகள் கண்க்கில் ஏடுக்கப்பட்டாமல் உயிர் வாழ்கின்றன. புறநிலையில் அவ்ளது அடிமை அவ்ளது பழிவாங்கலை மேற்கொள்கிறான். இது இரகசியானதாகவும் கூட அமைகின்றது. அவ்ளது பின்தங்கிய தன்மையும், தனது தணுவனின் புரட்சி கர அபிவாசைகளை புரிந்து கொள்ளாத தன்மையும் அவ்ளது போராட்ட உணர்வையும், போராட்ட உறுதியையும் பின்நின்று இழுக்கும் சக்தியாக்குகின்றது. இவை கொடூரந்த தெரில்லைதரும், செல்லரிக்கப் பண்ணும், புழுக்களைப் போன்றன. இது மெதுவானது ஆனால் நிச்சயமானது. மாதர் அணி மத்தியிலான எமது வேலையும், எமது பொதுவரன் அரசியல் வேலையும், ஆண்கள் மத்தியிலான பிரமண்டமான போதனையுடனும் வேலையை உள்ளடக்கியதாகும். கட்சிக்குள்ளும் வெகுஜனங்கள் மத்தியிலும் உள்ள பழைய அடிமைச் சொந்தக்காரர்களின் கண்ணோட்டத்தை நாம் களைந்தெறிய வேண்டும். இது எமது அரசியல் கடமைகளில் ஒன்றாகும்.’

லெனின்

“முதலாளித்துவமும் பெண் தொழிலாளியும்” 1933.

அட உள்ளேயிருப்பது

— சுவாலை —

தமிழர்கள்

புரட்சி! ரத்தம்!! சுதந்திரம்!!!
பயங்கர விடுதலைப் படை
எத்திக்கிலும் ஆர்த்தெழும் உணர்வுகளின்
நிழல்கள் நீண்டு மறைய
செந்திரையின் மறைவில்
அதோ! அதோ!
சீதனம் - முதுகன்விகள்
சுயநலம் - சுரண்டல்
தலைமைப்பி - இளைஞர் சாவு
அட உள்ளே இருப்பது
இதுதானா!

சீதனமற்ற சோதரிகளே
உங்களை முதுகன்விகளென
எள்ளுவது புத்திஜீவிகள்
சுரண்டுவது பொதுநலவாதிகள்
போர்வையில்
முதுகெலும்பற்ற இளைஞர்கள்
பலர்! பலர்!

தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்ணொருவரின் வாழ்க்கையில் ஒருநாள்

காலையில் நாங்கள் 5 மணிக்கு படுக்கையிலிருந்து எழும்பி பாத்திரங்களைக் கழுவி தண்ணீர் எடுத்து கால், முகம் சுத்தம் செய்து ஏதும் சமைத்து சாப்பிடுவோம். பின்பு தலைசீவி, பவுடர், பொட்டு அணிந்து படங்கு கட்டி வேட்டி மடித்துப்போட்டு புறப்படுவோம். நாங்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்படுவதற்கு நேரம் 7.15 ஆகிவிடும். கிட்டத்து மலையாய இருந்தால் 7.25 க்கு போய்ச் சேர்ந்திருவோம், தூரத்து மலையாய இருந்தால் 7.45 க்கு போய் சேருவோம். நேரம் பிந்தினால் வேலை மறுக்கப்பட்டு விரட்டப்படுவோம். மீண்டும் நாங்கள் வேலை பெறுவதாயின் தேயிலையில் புல்படுங்க வேணும். மொட்டை அரும்பு காது முடிச்சி இல்லாமல் நாங்கள் வேலை செய்ய வேண்டும். இவைகள் இருந்தால், உடனே தண்டிக்கப்படுவோம். பின்பு 11.30 க்கு நாங்கள் கொழுந்து கொண்டு வந்து நிறுப்பதற்குள் நேரம் 12.30 ஆகிவிடும். பின்னர் நாங்கள் வீட்டில் உள்ள வேலைகளைச் செய்து சாப்பிட்டு விட்டு மலைக்குப் புறப்படுவோம். கிட்டத்து மலையாயிருந்தால் பி. ப. 1 மணி 10 நிமிடமாகும். தூரத்து மலைக்கு போவதற்கு நாங்கள் கொஞ்சம் சுணங்கி 1 மணி 35 நிமிடத்திற்குப் போய்ச் சேருவோம். அதற்குப்பிறகு போனால் விரட்டப்படுவோம். மாலையில் 4 மணிக்கு மணி அடிப்பார்கள். நாங்கள் வேலை விட்டு வருவதற்கு மலை 4.20 ஆகும். எங்களுக்கு அதற்குப் பிறகு பெயர் போட்டு முடிய மலை 5.45 மணியாகி விடும்.

செல்வி. எம். மாரியாப்
அகப்பை தோட்டம்,
லோவர் டிவிசன்-ஏவாஎட்டை.

கல்வியில் பெண்களின் பங்கு

இந்திராணி ஈரியகொல்லே

கல்வியில் பெண்களினது பங்கு இன்று சாதனைகளின் பாரம்பரிய வரையரைகளுக்கும் அப்பால் சென்று விட்டது. பிளேட்டோ, கௌதம புத்தர், யேசு கிறிஸ்து போன்ற மகான்கள் பெண்களின் சம அந்தஸ்த்திற்காக குரல் கொடுத்திருந்த போதிலும் கூட, ஆரம்ப கலாச் சாரங்கள் பொதுவாக பெண்களை குறைவானவர்களாகவே கருதியது. முழுமையாக எடுத்துக் கொண்டால் 19ம் நூற்றாண்டின் பின்வரை இவர்களுக்கு சாதாரண கல்வி தானும் வழங்கப்படவில்லை. அதிகாரமும் செல்வாக்கும் உள்ள பெண்கள் எங்காவது இருந்திருப்பார்களானால் அது தற்செயலானதாகவே இருந்தது. ஏனெனில் கல்வியினூடாக பெண்கள் உயர்ந்த நிலையை அடையக்கூடியதாக இருக்கவில்லை. ஆகையினால், சாதாரண கல்வி கூட அவர்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்த காலம் வரை சமூகத்தில் அவர்களின் நிலைமை ஸ்திரமற்றதாகவே இருந்தது.

இக் கட்டுரையில் 'கல்வி' என்பது அதனது பரந்த அர்த்தத்திலே பிரயோகிக்கப்படுகின்றது. கல்வியில் பெண்களின் பங்களிப்பை தாயாக, பாடசாலை ஆசிரியையாக, போதனையுட்பட சக்திகளாக, இறுதியில் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளாக, கட்டுரை ஆசிரியர் நோக்குவார்.

தாய்மார்கள்

இந்த நான்கினுள்ளும், தாயென்ற முறையில் பெண்கள் வழங்கும் பங்களிப்புத்தான் முரண்பாடுகளின்றி வளர்ந்துவரும் ஒன்றாக இருந்துள்ளது. ஏனெனில் குடும்ப அமைப்பில் பிரதான போதகன் என்ற முறையில் இருக்கும் தாயினது நிலை பொருளாதார அதிகாரமும் அரசியல் அதிகாரமும் இல்லாததன் காரணத்தாலோ அல்லது கல்வியறிவு இல்லாததன் காரணத்தாலோ பாதிக்கப்படவில்லை. குழந்தைகளினது சமூகமயப்படுத்தலில் இவர்கள் இரண்டாம் இடத்தை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் என்றுமே இருக்கவில்லை. அவர்களது சமூக அந்தஸ்த்து எவ்வளவுதான் கீழானதாய் இருந்தாலுங்கூட சமூகத்தையொட்டிய கடமைகளையும், பொறுப்புணர்ச்சிகளையும், கடமைப்பாடுகளையும், உள் பண்புகளையும் (அதாவது சரி எது தவறு எது என்பதை கற்பித்தல்) சமாளித்து வாழக்கூடிய பயிற்சியையும் கற்றுத்தரும் முக்கியமான கடமையை தாயாக இருக்கும் பெண்களே பொறுப்பேற்கிறார்கள்.

மேற்கத்தைய நாடுகளில் பெண்கள் அவர்களினது பங்களிப்பிற்காக ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள். குழந்தைகளினது உருவாக்கக் கட்டத்தின்போது அவர்களுடன் செலவிடுவதற்கு கூடிய நேரத்தையும், சக்தியையும் பெற்றுக்கொள்வதற்காக பெண்களுக்கு அங்கீகரிக்கப்பட்ட அரசு மானியங்கள் வழங்கப்படுகின்றன. நீண்டவேலை செய்யாத காலங்களுக்கான தாய்மார்களின் ஓய்வூதியத்தொகையை அதிகரித்தல், வயது முதிர்ந்த காலத்திற்காக சம்பளத்தில் ஒரு தொகையை சேர்த்து ஒன்றாக வழங்கல், தாய்மார்க்கான விசேடப்படி வழங்கல் இதற்கான சில உதாரணங்களாகும். குழந்தைக் கல்விப் போதனை திட்டங்களுக்கு சாதகமாக தாய்க்கும் குழந்தைக்கும் இடையேயான உறவுகள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

தாயின் இப்பங்களிப்பு இயற்கைத்தேர்வாக அமைந்ததொன்றாகும். ஆகவே இதை ஏற்கும் ஒவ்வொருவரும் இதன் தன்மையை வளர்த்தெடுக்க முற்பட வேண்டும். இவ்விதம் வளர்த்தெடுப்பதால் பெறப்படும் பலாபலன்கள் குடும்பத்திற்கு மட்டும் உதவுவதொன்றல்ல, தேசம் முழுவதற்கும் உதவுவதாகும். இது 'மனித நாகரிகத்தின் தொட்டிலை ஆட்டுகின்ற' பெண்களால் வழங்கப்படும் அளப்பரிய முதலீடாகும்.

ஆசிரியைகள்

கல்வி கற்பித்தலானது (பாடசாலை ஆசிரியையாக வகிக்கும் பங்கு) எல்லா உத்தியோகங்களையும் விட பெண்களுக்கு இயற்கையாக அமைந்ததொன்றாக பொதுவாகவே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. தாயென்ற முறையிலான பெண்களின் பங்களிப்பின் ஒரு தொடர்ச்சியே இதுவாகும். இங்கு பாடசாலை சமூகமே அவளது வீடாக கருதப்படுகின்றது. இது அறிவின் வீச்சுக்களை விரிவடையவைக்கின்றது, பழக்க வழக்கத்தையும் ஒழுக்க நெறியையும் உயர்ந்த மட்டத்திற்கு உயர்த்துகின்றது. ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையேயான உறவு மேலும் சுதந்திரமானதாகின்றது. ஆனாலும் ஆசிரியைகள் வகிக்கவேண்டிய பங்கு இன்னும் நிறைய உண்டு.

ஆசிரியைகள் என்ற முறையில் படிப்பித்தல் ஒரு பிழைப்புத் தொழில் என்ற அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கான போராட்டத்தில் பெண்கள் கடந்தகாலத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள். பிரித்தானியாவில் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட சாதாரண ஆசிரிய பயிற்சியும் பட்டங்கள் வழங்குவதும் 1878ம் ஆண்டு லண்டனில் உள்ள குயின்ஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியர் பயிற்சி அமைப்பொன்றை உருவாக்க உதவியது. இலங்கையின் நிலைமை வேறுனதாக இருந்தது. பிரித்தானிய உதாரணங்களின் செல்வாக்கினால் மதநிறுவனங்களினது அல்லது அரசினது முன்முயற்சியாலேயே கல்வியிலான சீர்திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இங்குள்ள முக்கியத்துவமிக்க அம்சம் என்னவென்றால் ஆசிரியைகளாக பெண்கள் தொழில் வாய்ப்புப்பெறத் தொடங்கியது தான் பல்வேறு வகையான ஏனைய தொழில் துறைகளுள் செல்வதற்கான ஆரம்பமாக இருந்தது. சட்டத்திலும், சமூக முடப்பழக்க வழக்கங்களிலும் தங்கியிருந்த ஆசிரியப் பெண்கள் ஏனைய தொழிற் துறைகளுள் செல்வதன் மூலம் விதிவிலக்கின்றி தம்மை வேறுபடுத்திக் கொண்டார்கள்.

குடும்பத்திடம், பாடசாலையிலும் வகிக்கும் பங்கை விட ஒரு பகுதியினர் போதனையுட்டுவதில் சக்திமிக்க கருவியாகத் திகழ்கிறார்கள். இன்றைய பெண்கள் வெளி உலகுடன் சமூக, கல்வி விவகாரங்களில் தொடர்ச்சியான வாதவிவாதங்களில் ஈடுபாடுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் தாம் கற்றவர்களோ இல்லையோ என்று பாராமல் முன் என்றும் இல்லாதளவிற்கு சுதந்திரமான சமூக தொடர்புகள் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள். சிறந்த பல்கலைக்கழகங்கள், வெளிவாரிப்பிட்டப்படிப்பு, தொழிற் கல்வி, ஏனைய பல போதனை வாய்ப்புகள் அனைத்தும் ஆரம்பத்தில் சந்தர்ப்பத்தை தவறவிட்டவர்களுக்கு ஓர் உதவியாக அமைந்துள்ளது. ஆகவே, இன்றைய பெண்கள் இவர்கள் கற்றவர்களோ இல்லையோ, சம்பளம் பெறும் தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ளார்களோ இல்லையோ, ஒரு கூட்டு சக்தியாக மாறிவிட்டார்கள். சமூகத்தின் நல்வளர்ச்சிக் கான பொதுவான உணர்வுகளை பரப்பக்கூடியவர்களாக மாறியுள்ளார்கள். வேறுவாத்தையிடச் சொல்வதானால் அவர்கள் பொதுமொழியை உருவாக்கியுள்ளார்கள். வீட்டினது மகிழ்ச்சியை முன்கொண்டு செல்வதற்காக மாத்திரமல்ல, வீட்டிற்கு வெளியே தம்மை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அவர்கள் இதை பிரயோகிக்கிறார்கள். இதன் மூலம் ஒரு சிறந்த சமுதாயத்தை ஆக்குவதில் அவர்கள் ஒரு பொதுவான பங்களிப்பை பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

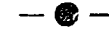
படித்த பெண்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வரும் அளவிற்கு இப்பெண்கள் தொழில் வாய்ப்புப் பெறும் விகிதம் அதிகரிக்கவில்லை என்பது சகலரும் ஒத்துக்கொண்ட ஒரு விடயமாகும். குறிப்பாக, குடும்ப பொறுப்புகளும் ஆண்களுக்கு இருந்துவரும் வாய்ப்புகள் போல் அல்லாமல் பெண்களுக்கு இருக்கும் சமூகத் தடைகளும் பெண்களின் வளர்ச்சியை தடுத்து வருகின்றன. ஆசிய நாடுகளில் இந்நிலைமை கூடுதலாகவுள்ளது. ஆண் ஆதிக்க உலகத்தில்-முன்னேற்றத்திற்கான எதிர்கால வாய்ப்புகள் பெலவீனமானவை, போட்டி கடுமையானது, தொழில் வாய்ப்புக் கடினமானது, ஆய்வு போன்ற துறைகளில் பெண்கள் ஈடுபடுவதற்கு கடுமையான போராட்டம் அவசியமாய் உள்ளது அப்படியிருந்துங்கூட தொடர்ச்சியான ஈழச்சியை காணக்கூடியதாய் உள்ளதுடன் தனது கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் உறுதியுடன் ஏற்பதில் மாத்திரமல்ல ஒரு சகபாடி என்ற முறையில் சம உரிமைக்காகவும் சமமான அங்கீகாரத்திற்காகவும் பெண்கள் போராடி வருவதையும் காணமுடியும்.

சமூக சீர்திருத்தக்காரர்கள்

தொழில் துறையில் உள்ள பெண்களினது பாதுகாப்பிற்கான எழுச்சி இயக்கத்தில் இவர்கள் பிரதான பங்களித்துள்ளார்கள். பெண்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் பத்து மணித்தியால வேலைநாட்கள் கோரி வெற்றியீட்டிய 1847ல் பிரித்தானியாவில் நடந்தபோராட்டம் இதற்கோர் உதாரணமாகும். எப்படியிருந்தாலும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலப்பகுதியில் பிரித்தானிய பெண்கள் பலதுறைகளில் தமது உரிமைகளை வென்றெடுத்திருந்தார்கள். கல்வி, வாக்குரிமை, சொத்துடமை உரிமை, கைத்தொழிற் துறைகளில் சிறந்த வேலை நிபந்தனைகள், பல்வேறுபட்ட தொழில் துறைகளில் உட்புகுவதற்கான உரிமை போன்றவை இவற்றில் சிலவாகும். மூட நம்பிக்கைகளை தகர்த்தெறிவதில் பிரித்தானியப் பெண்கள் வழிகாட்டிகளாக திகழ்ந்தார்கள். இது ஏனையநாடுகளிலும் பின்பற்றப்பட்டது. இலங்கையில், கல்விச்சீர்திருத்தத்தின்போது இப்பிரச்சினையையொட்டிய பல ஒழுங்குகள் சட்டங்

களாக சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் இதற்காக மக்களின் உணர்வுகள் தட்டிக்கழிக்கப்படவில்லை. அதாவது இவை மேலிருந்து திணிக்கப்பட்டவையேயாகும். இதனால் இச்சீர்திருத்தங்களுக்கு இன்னமும் பலமான எதிர்ப்பு இருந்துவருகின்றது. சீர்திருத்தங்கள் தொடரவேண்டும் அவை பெண்கள் மத்தியிலிருந்தே தோற்றுவிக்கப்படவேண்டும் நவீன இளம் பெண்கள் சமுதாயத்தில் சமபங்காளிகளாக இருப்பதையே மிகவும் விரும்பினாலுங் கூட இதற்காக இன்னும் நீண்ட தூரம் செல்ல வேண்டியுள்ளது. தம்மை சமமானவர்களாகவும், சுதந்திரமானவர்களாகவும் காணக்கூடிய ஒரு குழுவை பெண்களுக்கு வழங்கும்வரை கல்விச் சீர்திருத்தம் என்பது அர்த்தமற்றதேயாகும். அர்ப்பணமும் ஆற்றலும் உள்ள பெண்கள் தேசிய நடவடிக்கைகளில் இருந்து ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரை மனித வளங்களை முழுமையாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று சமீபகாலமாக ஜனரஞ்சகமாக்கப்பட்டுவரும் உணர்வானது அர்த்தமற்றதும் கற்பனையானதுமாக இருக்கும்.

சமூக சீர்திருத்தமானது இதுவரை கிடைக்காததையோ அல்லது ஓர் இலட்சியத்தையோ அடைவதற்கான குறுகிய இயக்கம் என்று விளங்கிக் கொள்ளப்படக்கூடாது. மாறாக சகல பெண்களினதும் பொதுவான நல்வாழ்விற்கு உதவுவதும் அதில் பங்கெடுப்பதுவுமாகும் என்ற பரந்த அர்த்தத்தில் இது புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். இளசுகள் மீதும் தமது சொந்த பிரிவினர் மீதும் (சைமன் பியுவெய்) இதை 'இரண்டாம் பால்' என்று அழைத்தார்) மிக அதிகளவு செல்வாக்குச் செலுத்தக்கூடியதொரு விசேட சாதகமான நிலைமையில் பெண்கள் உள்ளார்கள். பெண்கள் ஏளனப்படுத்தப்படலுக்கு உள்ளாகியிருந்தபோதிலும், வரலாற்றில் சமூக சீர்திருத்தவாதிகளாகப் பங்காற்றிய பெண்கள் ஏளனத்தையும், தண்டனையையும் தாங்கிக் கொள்வதில் வெற்றிபெற்றுள்ளார்கள். மாறியா மொன்ரேசரி, அனீ பெசன்ட், மாறிகியரி, ஜோர்ஜ்எலியெட், என் போர் முதல் இலங்கையின் மகிலா சமத்தி (மாதர் சங்கங்கள்), குடும்பப் பெண்கள் நிறுவனம், பெண்கள் பல்கலைக்கழக நிறுவனம் வரை எமது நாட்டின் பலபகுதிகளிலும் காணப்படும் சிறிய கழகங்களும், நிறுவனங்களும் வகிக்கும் செல்வாக்கில் இருந்து எமது திறமை வாய்ந்த பெண்கள் நாட்டினது நிருமாணத்திற்கும், மக்களினது பொதுவான நல்வாழ்விற்குமாக அர்ப்பணிப்புகளை செய்யும் உரிய இடமென்று சமுதாயத்தில் உண்டு என்ற உண்மையை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

சமூகப் பொருளாதார!.....

(20ம் பக்கத்தொடர்ச்சி)

இலங்கையில் மாத்திரமன்றி உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் வாழும் மக்களுக்கு சுவையான தேனீர் அருந்துவதற்கு பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளப் பெண்களும் ஆண்களும் நெற்றி வேர்வை சிந்திக் கடுமையாக உழைக்கின்றனர். இலங்கைச் சமூகத்தை வாழ வைக்க ஒரு நூற்றாண்டுக்கும் அதிகமாக அடிமைகளைப் போல மனித உரிமைகளின்றி வாழ்கின்றனர்.

தோட்டத் தொழிலாளரின் உழைப்பை மதிக்கும், அவர்களின் உழைப்பை அவர்களுக்கே உரிமையாக்கும் பொருளாதார சமூக அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டால் மாத்திரமே தோட்டத் தொழிலாளருக்கு விடிவு காலம் பிறக்கும்.

பெண்கள். விடுதலை

பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

- செல்வி திருச்சந்திரன்

பெண்கள் விடுதலைபற்றி பரவலாகப் பேசப்படுகின்றது. இலங்கையில் இதன் தாக்கத்தைப் இப்பொழுது நாம் உணருகின்றோம். ஏனைய கிழைத்தேச நாடுகளாகிய இந்தியா, தாய்லாந்து, பிலிப்பீன்ஸ் போன்ற நாடுகளிலும் பெண்கள் சமத்துவம் பெருமளவில் பேசப்படுகின்றது. பொதுவாக மேலைத்தேயங்களில் பெண்கள் பெரும்பாலும் சுதந்திரமுடையவர்களாக வாழ்கின்றனர். அவர்களுக்கு எமது பெண்களுக்குரிய பிரச்சினைகள் இல்லை. பல வசதிகளை அவர்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள். விஞ்ஞானத்தின் முன்னேற்றம் பல பெறுபேறுகளை அப்பெண்களுக்கு அளித்திருக்கின்றது. வீட்டுவேலைகளில் இயந்திர பாவனை. எளிதான போக்குவரத்து சாதனங்கள், அவர்களின் கலாசாரத்தில் ஒன்றியுள்ள ஒரு சில பண்புகள் ஆகிய பல காரணிகள் வெளித்தோற்றத்துக்கு அவர்கள் பல சுதந்திரங்களை அனுபவிக்கிறார்கள் என்ற ஒரு போலி எண்ணத்தை தோற்றுவிக்கிறது. ஆனாலும் பிரச்சினைகள் அவர்களுக்கும் உண்டு. ஒருவித திருப்தியின்மை, அறிவுபூர்வமான சந்தோசமின்மை எப்பொழுதும் பின்தள்ளப்பட்ட ஒரு மனப்பான்மை அவர்களுக்கும் தோன்றத் தொடங்கியது. எனினும் இப்பிரச்சினைகள் நாட்டுக்கு நாடு தேசத்துக்குத் தேசம் வேறுபட்டே நிற்கும். இப்பிரச்சினைகள் பெரும்பாலும் கலாசாரத்தையும் மதக்கோட்பாடுகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கும். சமூகஇயல் பண்புகள்-கலாச்சாரம்-மதம் என்ற இரு தூண்களில் தங்கியிருக்கின்றது. பழமை போற்றும் பழமைவாதிகள் பலர் பெண்கள் சுதந்திரம் - பெண்கள் சமத்துவம் என்ற கோரிக்கைகளைக் கேட்கும் பொழுது சமுதாயத்தின் அரியபெரிய கோட்பாடுகள் இதனால் ஆட்டங்காணுமோ என நியாயமான ஒரு பயத்தை வெளிபடுத்துகிறார்கள்.

முரண்பட்டு நிற்கும் இவ்விரு தத்துவங்களையும் பரிசீலனை செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். கலாசாரம், பழமை, பண்பு எனக்கூறும் நாம் மாறிவரும் சமுதாயத்தை அதன் பல்வேறு முனைத்தாக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ளாமலா இருக்கப்போகின்றோம். உணவு உடை-வீடு-கல்வி-சுற்றாடல் ஆகிய மிக அத்தியாவசிய துறைகளில் நாம் மாறி விடவில்லையா? ஏனைய பல விஞ்ஞான மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையா? இம்மாற்றங்களின் பெறுபேறுகள் வந்த இன்னுமொரு துறையை மட்டும் நாம் ஏன் புறக்கணிக்க வேண்டும்?

பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக மனைவியும் உத்தியோகத்துக்குச் செல்ல வேண்டுமென்றால் - அவன் கொண்டு வரும் பணம் குடும்பத்தின் சமூகப் பொருளாதார நிலையை உயர்த்துகிறது என்றால் பிள்ளைகளின் கல்விக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தேவைப்படுகிறதென்றால் எட்டுமணித்தியாலங்கள் வெளியே சென்று வேலை செய்யும் பெண்ணுக்கு, கணவன்மார் வீட்டு வேலைகளில் பிள்ளைகளின் பராமரிப்பில் ஏன் கைகொடுத்து உதவக்கூடாது? அதுதானே தர்மம்? அதுதானே நீதி? வீட்டு வேலைகளைப் பகிர்தலும் பிள்ளை வளர்ப்பதில் பங்கெடுப்பதும் ஒரு ஆண்மகனுக்கு இழுக்கல்ல. அவனது ஆண்மைக்கு அது பங்கம் விளைவிக்காது. குடும்பத்தில், சமநிலை நிலவும் - பிள்ளைகள் பொறுப்புள்ளவர்களாக வளர்வார்கள். குடும்பத்தின் பொறுப்பு பங்கிடப்பட்டு, அன்பும் ஆதரவும் பரஸ்பர நம்பிக்கையும் நிலவ ஆரம்பிக்கும். வெளியில் வேலைபார்த்துவிட்டுவரும் பெண் ஒருத்தி, சமயலில் ஈடுபட, சாய்வு நாற்காலியில் உட்கார்ந்து பத்திரிகை படிக்கும் ஒரு கணவன் மனிதப்பண்பு அற்றவனாவான். இதல் பண்பாடு அழிந்து விட்டது என்று கூக்குரலிடமுடியுமா? இது ஒரு உதாரணமே தவிர, முழுப்பிரச்சினையும் அல்ல.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் புதுமைக் கவிஞர் பாரதியார் பெண் விடுதலைக்கு கவிதை இயற்றினார். கட்டுரைகளிலும் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டு இதனை அலசி ஆராய்ந்தார். கற்பு நிலையில்கூட ஆணுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கப்படுவதை அவர் வெறுத்தார். ஆணுக்கு இருதார டிணத்தை ஆதரித்து வந்த ஒரு சமுதாயக் கோட்பாட்டையே, புரட்சிக்குள்ளாக்கினார். அரசபரம்பரை முதல், சிவனடியார்கள் வரை இரு மனைவிகளை வைத்திருக்கலாம் என்ற அங்கீகாரம் சமுதாயத்தில் அன்று இருந்தது. இது ஒரு சமுதாயக்குறை பாடாகவும் இருந்தது. சட்டபூர்வமான தடுப்பு தேவைப்பட்டது. பெண்ணுரிமையும் பெண்விடுதலையும் இதில் பின்னிப்பிணைந்து நிற்கின்றன. ஆகவே, பெண்கள் சமத்துவம் கோருவது எமது கலாச்சாரத்தைத் தாக்கி அழித்து விடும் என்பது விதண்டாவாதம்.

விவாகரத்து உரிமை சட்டத்தளவில் மறுக்கப்படவில்லையாயினும் சமுதாய அங்கீகரிப்பு ஒரு பெண்ணுக்கு இல்லை. குடிகாரக் கணவனால் அடிக்கடி அடிஉதை வாங்கும் ஒரு மனைவி ஏன் அர்த்தமற்ற அடிமை வாழ்வு வாழவேண்டும்? இதில் என்ன தர்மம் உள்ளது? என்ன நீதி உள்ளது? கீழ்த்தரக்குணங்கள் உள்ள ஒருவனைத் திருத்த எத்தனிக்கலாம். திருந்தவில்லை என்றால் காலம் எல்லாம் ஏன் அவனோடு கஷ்டப்பட வேண்டும்? தன்னை உணர்ச்சி உள்ள ஒரு மனித ஜன்மமாக மதிக்காத ஒருவனுக்கு ஏன் ஒரு மனைவி தியாகங்கள் செய்யவேண்டும். சுகயீனமாகப் படுத்த படுக்கையில் உத்தியோக மில்லாது இருக்கும் ஒரு அன்பான கணவனுக்கு தியாகங்கள் செய்யலாம். ஆனால் முதல் கூறிய ஒரு கணவனுக்காக வாழ்நாளை வீணடிப்பதில் காரணமே இல்லை. செய்யப்பட்ட சடங்குகளுக்கும் கட்டப்பட்ட தாலிக்கும் அர்த்தமே இல்லை. விவாகரத்துக்கோரும் ஒரு மனைவியால் பிள்ளைகளின் மனோநிலை பாதிக்கப்படும் என்று ஒரு

வாதம் எழுப்பப்படுகிறது. இதில் ஓரளவு உண்மை இருப்பினும் அடிக்கடி அடிதடி சண்டையிடும் தகப்பனின் கீழ் வாழும் பிள்ளைகளின் மனோநிலை பாதிக்கப் படாதா? மேலும் மனோநிலை பாதிக்கப்படும். அப்பிள்ளைகளின் பூரண பொறுப்பையும், ஏன் பெண் என்ற காரணத்திற்காக தாய் ஒருத்தி மட்டும் ஏற்கவேண்டும். தகப்பன் அதற்குப் பொறுப்பாளி இல்லையா? சமுதாய நலன்கருதி, அனுபவமிக்க பெரியோர் பலர் பெண்கள் விவாகரத்துக் கோருவது சரியில்லை என்று கூறுகின்றனர்; தகப்பனிடமிருந்து பிரிந்த பிள்ளைகள் பூரண மனவளர்ச்சியடைவதில்லை; இவர்கள் இலகுவில் மனோவியாதிக் குள்ளாகிறார்கள்; மேலத்தேயங்களில் இது இப்பொழுது ஒரு பெரும் பிரச்சினையாகும்; என்று பல வாதங்களை எழுப்புகிறார்கள். இவையாவும் சரியல்ல என்று ஒதுக்க முடியாது. ஆனால் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பெண் இந்தத் தியாகங்களைச் செய்து வந்ததினால்தான் ஆண்கள் தங்களுக்குக்கும் பொறுப்பை உணர்வதில்லை. இப்பொறுப்பின் முழுப்பங்கை அப்பாவிப்பெண்களின் தலையிற் கட்டி விட்டு விட்டார்கள். ஆகவேதான் சமுதாய வளர்ச்சிக்கும் அதன் முன்னேற்றத்துக்கும் அதன் உறுதிக்கும் வருங்கால சந்ததியினரை மன நோயாளியாக்காமல் உங்கள் பங்கை நீங்களும் சரிவரச் செய்யவேண்டும் என்று ஆண்களை மன்றாடி அழைக்கின்றோம். வேலைப்பொறுப்பை பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். மனையானை சம அந்தஸ்துடன் உரிமைகள் யாவையும் கொடுத்து வாழுங்கள். பெண் என்பவள் உங்கள் உடைமை அல்ல, தொழி-அவளைப் ஆட்டிப் படைக்கர்தீர்கள். 'மாதர் தம்மை இழிவு படுத்தும் மடைமையை'ச் செய்யாதீர்கள்.

இச்சிந்தனைக்குவியலிலிருந்து சற்று விலகினால் இன்னுமொரு கேள்வியைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்வர்க்கத்தின் ஆளுகைத்தத்துவத்திற்கு படைப்பின் இரகசியத்தில் காரணத்தைத் தேடலாமா? ஆண் பலம் படைத்தவன் வீரம் உள்ளவன். இலகுவில் உணர்ச்சி வசப்படமாட்டான். உலகியல் அறிவு நிறைந்தவன் ஆகவே, ஆண் ஆளவேண்டும்; முன்னடத்த வேண்டும். பெண் அடிமையாகப் பின்பற்றவேண்டும். ஆணுக்குரிய குணங்கள் அவளிடம் இல்லை. ஆகையால் சமுதாயத்தின் பல்வேறு தொழில்களைப் பங்குபோட்டு மிக முக்கியமான கடினமான புத்திக்கூர்மையுடன் அணுக வேண்டிய தொழில்களை ஆண்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். இந்த வழக்கம் நீடிக்கப்பட்டு வந்து பெண்கள் தொழில் ஆண்கள் தொழில் என பாகுபாடு செய்யப்பட்டது. பெண்களின் தொழில்கள் ஆண்களின் தொழில்களை விட கீழ்ப்பட்டதாக கருதப்பட்டது. ஆனால் இது தர்க்கரீதியாக இன்று ஏற்கப்படக்கூடியதா? தொழில் பாகுபாட்டின் காரணமாக ஒரு விதி அமைக்கப்பட்டது. அவ்விதி பழங்காலந்தொட்டு சமுதாயத்துக்கு பழக்கப்பட்டு விட்டது என்ற ஒரு காரணத்தைத் தவிர, வேறு ஒரு தர்க்கரீதியான விளக்கமும் இதற்கில்லை. சமையற்கலை, தையற்கலை, நடனக்கலை, சங்கீதக்கலை போன்ற பெண்களுக்கு என்று அன்று ஒதுக்கப்பட்ட கலைகளில் ஆண்கள் வல்லுனராக இருக்கிறார்கள். இன்று பெரிய ஹோட்டல்களில் மிக அதிக சம்பளம் வாங்கும் சமை

யற்கலை வல்லுனர்களாக ஆண்கள் கடமையாற்றுகின்றனர். இதேபோன்று விரிவடைந்திருக்கும் பல்வேறு தொழிற்றுறைகளிலும் பெண்கள் முன்னணியில் இருக்கிறார்கள். அப்பெண்களின் கீழ், பல ஆண்கள் பணிவுடனும் அடக்கத்துடனும் விசுவாசத்துடனும் பணிபுரிகிறார்கள். வர்க்க வேறுபாடு தொழில் நிபுணத்துவத்தைப் பாதிக்கவில்லை. இதே பெண் குடும்ப வாழ்வில் மட்டும் ஏன் பின்தள்ளப்பட்டு அடிமை வாழ்வு வாழ வேண்டும். பெண் எனப்பட்டவள் ஏன் ஆணுக்கு அடங்கி வாழவேண்டும். ஏன் இருவரும் சமரச சமநோக்குடனும், சமஉரிமைகளுடனும் பிரச்சினைகளை அணுகக்கூடாது? அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பு எதற்கு? "பெண் புத்தி பின் புத்தி" என்பன போன்ற சில பழமொழிகள் படிப்பில்லாத அடுப்பூதுவதற்கும் லாயக் கற்ற ஆண்மகனால் இயற்றப்பட்டதாக இருக்கலாம். அவன் அடுப்பூதுவதின் மகிமையை அறியாத மூடனாக இருக்கவேண்டும். அடுப்பு ஊதப்படா விட்டால் "வீட்டில் அடுப்பு எரியாது". பட்டினியும் பஞ்சமும் தலைவிரித்தாடும் ஆதிகாலத்திலேயே ஓளையார் போன்றோரின் புலமை பெரிதும் மதிக்கப்பட்டது. புத்திக்கூர்மை மேதாவிவாசம் நிபுணத்துவம் போன்ற குணங்களை ஆசிரியராவது பெற்றோராவது இனங்கண்டு கொண்டால் ஆணை இருந்தாலும் பெண்ணை இருந்தாலும் போற்றத்தவற மாட்டார்கள். ஆனால் அதை வளர்ப்பதிலும் ஊக்கம் காட்டவேண்டும். தொட்டில் ஆட்டுவதற்கும், சமைப்பதற்கும் அவை தேவையில்லை என்று எந்த ஒரு ஆசிரியனும் பெண்களின் புத்திசாதுரியத்தை அவமதிக்கமாட்டான். ஆனால் சில பெற்றோர்கள் பெண் படித்து என்ன செய்யப்போகிறாள் என அலட்சியமாக இருந்துவிடலாம் அதற்கு செலவழிக்கும் பணத்தை ஆண்மகனுக்கு செலவிடலாம் என்று எண்ணுகின்றனர். இது முற்றிலும் தவறான கருத்து. மனவாழ்வு சரியாக அமையாத படியால் இன்று அல்லற்பட்டு அவமானப்பட்டு, அவதியுறும் பெண்களுக்கு இக்கல்விச்செல்வம் இருந்தால் அவர்கள் ஒரு வேலையைத் தேடி சுயமாகச் சம்பாதித்து சுயமரியாதையுடன் புனர்வாழ்வைத் தொடங்கலாம். பெற்றோர்கள் தங்கள் பெண்பிள்ளைகளையும் ஆண்பிள்ளைகளை வளர்ப்பது போலவே வளர்க்க வேண்டும். பிற்காலத்தில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளை தனித்து நின்று நம்பிக்கையுடனும் திட்புத்தியுடனும் அவர்கள் அணுக வேண்டும். கண்ணீர் சிந்தி அவமரியாதைப்பட்டு அவர்கள் அடிமை வாழ்வு வாழ்ந்து அழியக் கூடாது. அவர்களது உரிமைகள் காக்கப்பட்டு சுயமரியாதைக்கு பங்கம் வராமல் மேன்மையான வாழ்க்கையை அவர்கள் நடத்த வேண்டும்.

பெண்கள் விடுதலை இயக்கத்தைக் கண்டு நாம் பயப்படத்தேவை இல்லை. அவர்களது கோரிக்கைகள் நியாயமானவை. அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டியவை. சமுதாயத்தின் கண்ணோட்டத்தில் ஒரு சிறு மனமாற்றம் தேவை. பெற்றோர்களின் பங்கும் இதில் முக்கியமானது.

(அடுத்த இதழில் தொடரும்.....)

1980 யூலை பொது வேலை நிறுத்தமும் பெண்களும்

- பிரேமலால் பரட்டி ரணவீர

யூலை பொது வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி இரண்டு ஆண்டுகள் பூர்த்தியடைந்து விட்டன. அரசாங்கத்தின் புள்ளிவிபரங்களின்படி யூலை வேலை நிறுத்தம் காரணமாக வேலை இழந்தோர் தொகை 40 ஆயிரமாகும். தொழிற் சங்கங்களின் மதிப்பீட்டின்படி 80 ஆயிரம் முதல் 1 லட்சம் வரையிலானோர் வேலை நிறுத்தம் காரணமாக வேலை இழந்தனர். தொடர்ந்தும் சுமார் 24 ஆயிரம் பேர் இன்றும் வேலை இழந்த நிலையிலேயே வாழ வழியின்றி தவிக்கிறார்கள். வேலை நிறுத்தஞ் செய்த சுமார் 21 பேர் தற்கொலை செய்து கொண்டுள்ளனர்.

வேலை இழந்த ஊழியர்களின் இடத்துக்கு இரவோடு இரவாக புதியவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார்கள். வேலை இழந்து நிற்பவர்களுக்கு மீண்டும் தொழில் வழங்குவது பற்றி சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் கவனிப்பார்கள் என ஜனாதிபதி

ஒரு கட்டத்தில் உறுதி மொழி கூறினார். ஆனால் ஒரு சில அமைச்சுகளில் குறிப்பிட்ட சிலர் மாத்திரம் மீண்டும் வேலையில் சேர்க்கப்பட்டனர்.

வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றியவர்கள் பொய்க்காரணம் கூற அரசாங்கத்தால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். பொய்க் காரணத்தை கூறியவர்களிலும் ஒரு சாரார் மாத்திரமே மீண்டும் வேலையில் சேர்க்கப்பட்டனர். உண்மைக் காரணங்களைக் கூறியவர்கள் தார்மிக அரசால் பழிவாங்கப்பட்டிருக்கின்றனர். ஜனநாயகம் பற்றி தம்பட்டம் அடிக்கும் ஆட்சியாளர்கள் வேறு எந்த முதலாளித் துவ நாட்டிலும் இல்லாத வகையில் வேலைநிறுத்தஞ் செய்த தொழிலாளர்களை பழிவாங்கி வருகிறார்கள். வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்றிய, அரசாங்க திணைக்கள எல்லைக்குள் அமைந்துள்ள தொழிற் சங்க அலுவலகங்களில் பெரும் பான்மையானவை தொடர்ந்தும் அரசாங்கத்தால் மூடி வைக்கப்பட்டுள்ளன.

நாள் தோறும் அதிகரித்துவரும் விலைவாசிகள் முன்னே தமது உயிரைக் காப்பதற்காகவும் கடந்த காலத்தில் தொழிற் சங்கப் போராட்டங்கள் மூலம் வென்றெடுத்த உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் 1980 யூலை வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மனிதர்களாக வாழும் உரிமை கோரி நடத்தப்பட்ட இப்போராட்டத்தை யூ. என். பி. அரசாங்கம் மிருகத்தனமாக அடக்கியொடுக்கியது. இலங்கையின் வேலை நிறுத்த வரலாற்றில் என்றுமே இல்லாதவாறு பொது மக்களும் விவசாயிகளும் யூலை வேலை நிறுத்தத்திற்கு தமது ஆதரவை நல்கினர். அரசாங்கமும் அதன் அடிவருடிகளும் சில முதலாளித்துவ சக்திகளும் மாத்திரமே இவ்வேலை நிறுத்தத்தை எதிர்த்தன.

வேலை நிறுத்தம் காரணமாக வேலை இழந்தோர் மத்தியில் கணிசமான அளவு பெண்களும் உள்ளனர். சகல வேலைத்தலங்களிலிருந்தும் பெண்களும் பொது வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்றினர். ஆட்சியாளரிடம் மண்டியிடுவது மூலம் தமது உரிமைகளை வென்றெடுக்கவோ அல்லது அவற்றைப் பாதுகாக்கவோ முடியாது என்பதை பெரும்பான்மை உழைக்கும் பெண்கள் புரிந்து கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் உற்சாகத்துடன் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றியது மூலம் இது தெளிவாகியது.

வேலை நிறுத்தஞ் செய்த பெண்களில் பலர் தாம் தொழில் செய்த இடங்களில் வேலை நிறுத்தத்திற்குத் தலைமை தாங்கினர். சில ஆண்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றத் தயங்கியபோது இத்தலைவிகள் அவர்களுக்குத் தைரியமூட்டி வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொள்ளச் செய்தனர்.

பெண் போராளிகள்

அவசரகாலச் சட்டத்தின்கீழ் வேலை நிறுத்தஞ் செய்யத் தூண்டுதல் கடுமையான குற்றமெனவும் அவ்வாறு தூண்டுபவர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள் என்றும் அரசாங்கம் பிரகடனப் படுத்தியிருந்தது. இதன்படி பலர் கைது செய்யப்பட்டனர். ஆனால் இதைக் கண்டு அஞ்சாத தோழியர்கள் ஒரு வேலைத் தலத்திலிருந்து மற்றுமோர் வேலைத் தலத்திற்குச் சென்று வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொள்ளுமாறு தோழர்களுக்கு உற்சாக மூட்டினர்; வேலை நிறுத்தத்திற்குப் புதிய தெம்பையும் சக்தியையும் ஏற்படுத்தினர்; இவ்வாறு உற்சாக மூட்டிக் கொண்டிருந்த ஒரு தோழியர் அனுராதபுரியில் வைத்து கைது செய்யப்பட்டார்.

அங்குள்ள மாவட்ட அமைச்சரின் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் பொலிசார் அவரைக் கைது செய்து விளக்க மறியலில் வைத்தனர்.

வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமானபோது ஆசிரியை யாகக் கடமையாற்றிய ஒரு தோழியர் வைத்திய சாலையில் தங்கி சிகிச்சை பெற்றுக் கொண்டிருந்தார். வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பமாகி ஒரு கிழமைக்குப் பின்னர் அவர் குணமாகி வீடு திரும்பினார். கடமைக்குச் செல்லு மாறு பலர் அவருக்கு ஆலோசனை கூறினார்கள். இவ் வாலோசனைகளை நிராகரித்த அவர் வைத்தியசாலையி லிருந்து வெளியேறிய திகதி முதல் தான் வேலை நிறுத் தத்தில் பங்குபற்றுவதாக பாடசாலைக்கு அறிவித்தார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் வேலை நிறுத்தத்தின் வெற்றி சந் தேகத்திற்கிடமானதாகவே இருந்தது.

ஆசிரியையாகப் பணியாற்றிய மற்றுமோர் முஸ்லீம் தோழியர் வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி ஒரு மாதம் கடந்த பின்னரே வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்றினார். வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பித்தபோது அவர் கடமை யாற்றிய முஸ்லீம் பாடசாலைக்கு நோன்பு விடுமுறை வழங்கப்பட்டிருந்தமை காரணமாகவே அவருக்கு ஆரம்பத்தில் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்குபற்ற முடிய வில்லை. விடுமுறை விட்டு பாடசாலை மீண்டும் ஆரம்ப மான போது ஒரு மாதம் கடந்திருந்தது, அப்போது வேலை நிறுத்தம் தோல்விகண்டிருந்தது; இந்நிலையிலும் இப்பெண்மணி வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றியதே மிக உயரிய பண்பாகும். வேலை நிறுத்தஞ் செய்த தொழிலாளர்களை தனிமைப்படுத்துவது மிகவும் கீழ்த் தரமான செயலாகவே அவர் கருதினார். மறுபுறம் சாதாரண தொழிலாளர் எப்படியிருப்பினும் தொழிற் சங்க உயர் மட்டங்களில் பணிபுரிந்தோர் கூட அன்றைய நிலையில் வேலை நிறுத்தத்தில் புதிதாகச் சேர்வதையிட்டு அஞ்சினர். எனவே இத்தோழியர் ஏனைய பெண்களுக்கு மாத்திரமல்ல சகல தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் முன்னு தாரணமாகவே நடந்து கொண்டார்.

வேலை நிறுத்தஞ் செய்தவர்களில் கணிசமான தொகையினர் வேலை நீக்கஞ் செய்யப்பட்டமையால் வாழ்வழியின்றி பல துன்பங்களை அனுபவித்து வருகின் றனர். அவர்களில் தங்கி வாழ்வோர் படும் துன்பங் களுக்கு அளவில்லை. வேலை வாய்ப்பற்றோர் சுமார் 15 லட்சத்திற்கும் அதிகமானோர் வாழும் இந்நாட்டில் வேலைநிறுத்தஞ் செய்தோர் புதிதாக வேலைகளைத் தேடிக் கொள்வது முயற்கொம்பாகும். வேலைவாய்ப்பின்மை யால் தொழில் தேடுவோருக்கும், பல ஆண்டுகளாக (மிகக் குறைந்த ஊதியம் பெற்று) ஒரு தொழிலைச் செய்து வேலை நீக்கஞ் செய்யப்பட்டவருக்கும், இடையே பெரிய வித்தியாசம் உண்டு. வேலை வாய்ப்பில்லாத ஒருவர் தொழில் இல்லா நிலையில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்டவர். வேலை வாய்ப்பினைப்பெறும் சந்தர்ப்பங்களும் அவருக்கு நிறைய உண்டு. ஆனால் ஏற்கனவே ஒரு தொழில் செய்த வர் குறிப்பிட்டதொரு வாழ்க்கை முறைக்கு பழக்கப்

பட்டிருப்பார். அவர் எதிர்பாராத வகையிலே திடீரென வேலை வாய்ப்பை இழக்க நேரிடுகின்றது. மேலும் வேலை வாய்ப்பிற்கான அவரது வயதெல்லையும் கூடியதாயிருக் கும். வேலை நீக்கஞ் செய்யப்பட்ட நிலையில் வேறு வேலை வாய்ப்பு பெறும் சந்தர்ப்பமும் மிகக் குறைவு. அரசாங்கத்தால் வேலை நீக்கஞ் செய்யப்பட்டுள்ள நிலைமை காரணமாக தனியார் துறையினரும் அவருக்கு வேலை வழங்கமாட்டார்கள்.

வாடகை வீடுகளில் குடியிருந்தோர் நடுத்தெருவுக் குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அரசாங்க வீடுகளில் குடியிருந்தோரை அவற்றிலிருந்து வெளியேறுமாறு அரசாங்கம் கட்டளையிட்டுள்ளது. இந்நிலையில் குடும்பம் சீர்குலைந் துள்ளது.

சொந்த வீடுகளில் குடியிருந்தோரைப் பொறுத்த வரை அவர்களின் வீட்டுத்தளபாடங்களும் ஏனைய பொருட்களும் இன்றில்லை. அவற்றை விற்று உயிர் வாழும் நிலைக்கு அவர்கள் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

சில தாய்மார் மிகக்கவலைக்கிடமான தீர்மானங்களை எடுத்துள்ளனர். இது வரை தமது பிள்ளைகளின் கல்விக் காக தமது மாதச்சம்பளத்தில் சேமித்த சிறு தொகைப் பணத்தையே செலவு செய்தனர். வேலைநிறுத்தம் காரணமாக மேற்படி வருமானம் கிடைக்காதபடியால் பிள்ளைகளின் பாடசாலைக் கல்வியை இடையில் நிறுத்த தாய்மார் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கணவன் மனைவி ஆகிய இருவரும் வேலை நிறுத்தத் தில் பங்கு பற்றிய சந்தர்ப்பங்களில் நிலைமை மிக மோச மாகியுள்ளது. இன்று அவர்களின் குடும்ப வாழ்வு சின்னா பின்னமாகியுள்ளது. கணவன் ஓரிடத்திலும் மனைவி இன்னுமோரிடத்திலும் வாழ நேர்ந்துள்ளது.

கைக்குழந்தைகள் உள்ள தாய்மாரின் நிலைமை மிகக் கவலைக்கிடமானது. பால் மாவின் விலை 600% சத வீதத் தால் அதிகரித்துள்ள நிலையில் தமது குழந்தைகளுக்கு ஊட்டுவதற்குப் புட்டிப் பால் வாங்க வழியின்றி தவிக்கின்றனர். தாய்ப் பால் மிகவும் போசாக்கானது என அரசாங்கம் எவ்வளவு தம்பட்டம் அடித்தாலும் வயிற் றுக்கு ஒழுங்கான உணவு கிடைக்காத தாய்மாருக்கு எப்படி தாய்ப் பால் சுரக்கமுடியும்?

கணவன் மனைவி ஆகிய இருவரும் வேலை நிறுத்தத் தில் பங்கு பற்றிய ஒரு குடும்பத்தில், வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமாகி சில தினங்களில் மனைவி ஒரு குழந்தையைப் பிரசவித்தாள். குழந்தை மிகப் பலவீனமாயிருந்த படியால் தாய்ப்பால் மாத்திரம் பருக்கும்படி வைத்தியர் ஆலோசனை கூறியதோடு தாய் அதிக போசாக்குள்ள உணவை உட்கொள்ள வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தி னார். கிடைத்த மாத வருமானத்தைத் தவிர வேறு வருமான மார்க்கம் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. மிகத் தூரப் பிரதேசம் ஒன்றில் குடியிருந்தபடியால் பெற்றோரி

டமிருந்தோ அல்லது உறவினரிடமிருந்தோ எதுவித உதவியும் கிடைக்கவில்லை. பலவினமுற்று உயிர் துறக்கும் வரை குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் தீர்மானத்தையே தாய் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தது.

விவாகமாகாத பெண்கள்

வேலை நிறுத்தஞ் செய்த விவாகமாகாத பெண்களும் பல கஷ்டங்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். எதுவித வருமானமும் இல்லாத நிலையில் அவர்கள் பெற்றோர்களிடமே தங்கி வாழ வேண்டியுள்ளது. அல்லது யாரிடமாவது பிச்சை எடுத்த பணத்தில் வாழ வேண்டும். அல்லது பட்டினியால் சாக வேண்டும்.

உயிர் வாழும் பிரச்சினைக்கு மேலதிகமாக திருமணப் பிரச்சினையும் அவர்களை வாட்டுகின்றது. ஒருவரின் சம்பளத்தில் இன்னுமொருவரை வாழவைக்க முடியாத நிலைக்கு சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கை மட்டும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இதனால், பெரும்பான்மையான ஆண்கள் தொழில் செய்யும் பெண்களையே விவாகஞ் செய்ய விரும்புகின்றனர். வேலை நிறுத்தத்தால் வேலை இழந்த காரணத்தால் பல ஆண்கள் அவர்களை திருமணஞ் செய்ய மறுத்து வருகின்றனர். விவாகம் நிச்சயிக்கப்பட்டிருந்தாலும், வேலை நிறுத்தம் காரணமாக அது கால வரையறையின்றி ஒத்தி வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய பல இடையூறுகளுக்கு முகங்கொடுத்தாலும் அமைச்சர்கள் அல்லது யூ.என்.பி.பா. உக்கள் முன் மண்டியிட்டோ அல்லது போலி வைத்திய சான்றிதழ்களைச் சமர்ப்பித்தோ தமது வேலைகளை மீள்பெறுவதற்கு தயாராயில்லாத வேலை நிறுத்தஞ் செய்த தொழியர்கள் இருக்கின்றனர். இவர்களின் தைரியமும், தன்னம்பிக்கையும், திடசங்கற்பமும், வர்க்க உணர்வும் பாராட்டுக்குரியது.

எவ்வாறாயினும், கடந்த பொது வேலை நிறுத்தத்தில் இதைவிடக்கூடிய எண்ணிக்கையினர் பங்குபற்றத் தயாராயிருந்தனர். ஆனால், வேலை நிறுத்தம் ஒழுங்கு செய்வதில் ஏற்பட்ட குறைபாடுகள், தொழிற் சங்கத் தலைமையின் பின்வாங்கல், அரசியற் கட்சிகளிடமிருந்து கிடைத்த மிகக் குறைந்த ஒத்துழைப்பு, போலிப் புரட்சிவாதிகளின் சீர்குலைவு வேலைகள் என்பன காரணமாக பெருந்தொகைப் பெண்கள் இப்பொது வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றவில்லை. பெருந்தொகையான தொழிலாளர்கள் பங்கு பற்றாமைக்கும் இவை காரணமாக அமைந்தன. மறுபுறம் அரசாங்கத்தின் பயமுறுத்தல்களும் செல்வாக்குச் செலுத்தின. மேற் குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள், சீர்குலைவு வேலைகள், என்பன தவிர்க்கப்பட்டிருந்தால் கூடிய எண்ணிக்கையினர் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டிருப்பார்கள்.

ஸ்தாபன ரீதியான பலவினங்கள் இருந்தபோதிலும் அரசாங்கத்தின் அடக்குமுறையின் முன்னே அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் குறிப்பிட்டளவு பெண்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு பற்றியமை மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும்.

அவர்கள் இலங்கைப் பெண்கள் விடுதலை இயக்க உறுதி மிக்க போராளிகள் என்பதில் எதுவித சந்தேகமில்லை. எனினும் முதலாளித்துவ கலாச்சாரங்க்கு அடிமையாகி வர்க்கப் போராட்டங்களைப் பற்றி களமும் கருதாத இந்நாட்டு பெரும்பான்மை பெண்களையும் விழிப்படைச்செய்து போராட்ட மார்ச்சுத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்கு பெண்கள் விடுதலை இயக்கத்தின் வழிகாட்டிகள் வேலை நிறுத்தஞ் செய்த தோழர்களுடன் செயற்படவேண்டும்.★

டும்

“சீனாவில் ஒரு மனிதன் சாதாரணமாக மூன்று அதிகார அமைப்புகளின் (அரசியல் அதிகாரம், குல அதிகாரம், மத அதிகாரம்) அதிகாரத்திற்கு கீழ்ப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறான். பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் இம்மூன்று அதிகார அமைப்புகளோடு ஆண்களாலும் ஆதிக்கம் செய்யப்படுகின்றனர். (கணவனின் அதிகாரம்) இந்நான்கு - அரசியல், குல, மத, ஆண் அதிகாரங்களுமே நிலப்படுத்துவ - தந்தையாட்சித் தத்துவம், அமைப்பு ஆகியவை முழுமையினதும் உட்படிவமும், சீன மக்களை, குறிப்பாக விவசாயிகளை, பிணைத்திருக்கும் நான்கு தடித்த கயிறுகளும் ஆகும். விவசாயிகள் எவ்வாறு நாட்டுப்புறத்தில் நிலப்பிரப்புக்களின் அரசியல் அதிகாரத்தை வீழ்த்தியுள்ளனர் என்பது மேலே விவரிக்கப்பட்டது. நிலப்பிரப்புக்களின் அரசியல் அதிகாரமே மற்ற அதிகார அமைப்புகள் எல்லாவற்றினதும் முதுகெலும்பு. அத்தொழில் வீழ்த்தப்பட்டதோடு, குல அதிகாரம், மத அதிகாரம், கணவனின் அதிகாரம் எல்லாம் ஆட்டங் காணத் தொடங்குகின்றன. கணவனின் அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, வறிய விவசாயிகளின் பெண்பாலர் பொருளாதார அவசியத்தின் நிமித்தம் செல்வம் கூடிய வர்க்கங்களின் பெண்களைக்காட்டிலும் கூடிய உடல் உழைப்புச் செய்ய வேண்டும். ஆகவே குடும்ப விவகாரங்களில் அவர்களுக்குக் கூடிய செல்வாக்கும் முடிவுகள் எடுக்கும் அதிகாரமும் இருப்பதால், வறிய விவசாயிகள் மத்தியில் இது எப்போதும் பலவினமாகவே இருந்து வந்துள்ளது. சமீப ஆண்டுகளில் கிராமிய பொருளாதாரமும் வரவரக் கூடுதலாகப் பங்கலோட்டாகியதோடு, பெண்கள் மீது ஆண்களின் ஆதிக்கத்திற்கான அடிப்படை ஏற்கனவே வேரறுக்கப்பட்டு விட்டது. விவசாய இயக்கத்தின் எழுச்சியோடு பல இடங்களில் பெண்கள் இப்போது கிராமிய மாதர் சங்கங்களை ஸ்தாபிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர்; தங்கள் தலைகளை நிமிர்த்த அவர்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. கணவனின் அதிகாரம் நாளுக்கு நாள் அதிகமாக ஆட்டங்காணுகிறது. ஒரு வார்த்தையிற் கூறினால், விவசாயிகளின் அதிகாரத்தின் வளர்ச்சியோடு, நிலப்பிரபுத்துவ - தந்தையாட்சித் தத்துவார்த்தமும் அமைப்பும் முழுவதும் ஆட்டங்காணுகின்றன.”

1927 மார்ச்

- மா ஒ.சேதுந்

ண

“பெண்ணின் குரல்” அமைப்பின் குறிக்கோள்கள்

பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை அடிக்கடி கலந்துரையாடி, பொது உடன்பாடு காணக்கூடிய பங்களிப்புகளில் கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் மாதர்களின் வாக, 1978 செப்டம்பர் மாதத்தில் “பெண்ணின்” (காந்தா ஹண்ட) அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

எமது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் சுருக்கக் கீழே தருகின்றோம்:

பெண்களின் சமூகப்பொருளாதார, அரசியல் சட்ட ரீதியான உரிமைகளுக்காகவும், இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்கும் ஆர்ப்பாட்டஞ் செய்தல்.

அரசாங்கக் கொள்கைகள் பெண்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிடுவதற்கு அக்கொள்கைகளை பரிசீலனை செய்தல். அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளின் பொருளாதாரம், வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பன பெண்களை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிட்டு அவற்றின் கண்ணோட்டங்களையிட்டு எச்சரிக்கையோடும் விழிப்போடும் இருப்பதோடு, அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

3. பெண்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நாடு முழுவதும் கூட்டங்களையும், கலந்துரையாடல்களையும் ஒழுங்கு செய்தல். மேற்படி உரையாடல்களை நடத்துவதற்கு பெண்களின் குழுக்களுக்கும் - இயக்கங்களுக்கும் பேச்சாளர்களை அனுப்பி உதவுதல்.

4. பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளையும், கற்கைகளையும் மேற்கொண்டு அவற்றின் பெறுபேறுகளை நகர - கிராம - தோட்டப்புற மற்றும் பெண்கள் அமைப்புக்களுக்கும் விரிவாக்கல்.

5. பெண்களினது பிரச்சினைகளைப் பற்றி மாதர்களினதும் ஆண்களினதும் விழிப்புணர்வை உயர்த்துவதற்காக புத்தகங்களையும் பிரசுரங்களையும் வெளியிடுதல், அவசியமான மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்தல், வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களுக்கு கட்டுரைகளையும் கருத்துக்களையும் வழங்கல்.

6. மாதர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய “பெண்ணின் குரல்” அமைப்பின் கருத்துக்களை பெண்களின் பரந்த அணியினர் மத்தியில் கிடைக்கக்கூடிய விதத்தில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மும்மொழிகளிலும் தொடர்ச்சியாக சஞ்சிகையொன்றை பிரசுரித்தல்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் ஏற்றுக் கொள்பவர்களுக்கு எமது அங்கத்துவம் உரித்தாகும். அங்கத்துவ சந்தா வருடம் ஐந்து ரூபாவாகும்.

விபரங்களுக்கு:

“பெண்ணின் குரல்” (காந்தா ஹண்ட)

18/9, சித்ரா ஒழுங்கை,

கொழும்பு-5.

“மகத்தான சோசலிச சமுதாயம் ஒன்றைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு, உற்பத்தி நடவடிக்கையிற் சேர்ந்துகொள்ளும்படி பெண்களின் பரந்த சாரிகளை விழிப்புறுத்துவது மிக மிக முக்கியம், உற்பத்தியிற் சமமான வேலைக்கு ஆண்களும் பெண்களும் சமமான ஊதியம் பெற வேண்டும். இரு பாலுக்கு மிடையில் உண்மையான சமத்துவம். சமுதாயம் முழுமையினதும் சோசலிச மாற்றியமைப்பின் ஊடு மட்டுமே அடையப் பெற முடியும்.”

1955

- மா ஓ சேதுங்

“சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா! — குலத் தாழ்ச்சி உயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்”

— பாரதியார்

“எந்த நாட்டிலும் சரி, எந்தக் காலத்திலும் சரி; நாட்டின் செல்வம், நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானதே! அவரவர் உழைப்புக்கேற்பவும் தேவைக்கு ஏற்பவும் அந்தச் செல்வத்தை அனுபவிக்க மக்களிலே ஒவ்வொருவருக்கும் உரிமை உண்டு.”

ப. ஜீவானந்தன்

பெண்ணின் குரல் 4

18/9, சித்ரா ஒழுங்கை,
கொழும்பு-5.

உள்ளடக்கம்

பாரதியாரின் அபிலாசைகளை மன்னெடுத்துச் செல்வோம் — ஆசிரியர் குறிப்பு	1
பலாகரத்துரிமையும் யாழ் குடாநாட்டுப் பெண்களின் நிலையும் — காந்தன்	3
மலையகப் பெண்ணை வரலாறு டைக்க மாட்டாளா? — ராமையா	5
நீதிய விவசாயப் பெண்களை அணிதிரட்டுவதிலான அனுபவங்கள் — யிர் பெற்றெழுந்து வருவாயே	6
— ஞானிஜெகன்	8
பாரதி என்னொரு புலவன் பிறந்தான் — சாருமதி	9
— ன விடுதலை பற்றி-பாரதி (சில அடிகள்)	10
பாரதல் பற்றி — பாரதி	11
பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி	11
பாரதி யார்?	12
தந்தையைவிட தாய்க்கே அதிக புரதச் சத்து தேவைப்படுகின்றது — பேராசிரியர் காலோ பொன்சேக்க	15
ஏக்கம் — சுபத்திரன்	16
தேயிலையும் பத்து லட்சம் அடிமைகளும் — ரோஹினி ம. வீரசிங்க	17
உணர்வுகளின் விழிப்பு (சிறுகதை) — கே. ஆர். மாணிக்கம்	21
‘இடதுசாரி தீவிரவாதிகளும்’ பெண்கள் பிரச்சினையும் — சுமணு பெரேரா	23
அட உள்ளேயிருப்பது — சுவாலை	24
தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்ணொருவரின் வாழ்க்கையில் ஒரு நாள் — செல்வி எம். மாரியாய்	24
சுல்வியில் பெண்களின் பங்கு — இந்திராணி ஈரியகொல்லை	25
பெண்கள் விடுதலை பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம் — செல்வி திருச்சந்திரன்	27
1980 யூலை பொது வேலை நிறுத்தமும் பெண்களும் — பிரேமலால் பரட்டி ரணவீர	29

எமது நன்றி:

கருணாரத்ன அச்சக

உரிமையாளருக்கும்

ஊழியர்களுக்கும் எமது நன்றி

பெண்ணின் குரல்

பெண்களின் இன்றைய நிலைமையை

எடுத்து விளக்கும்

பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி

பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டுடன் போராடும்

பெண்களால், பெண்களுக்காக மும்மொழிகளிலும்

பிரசுரிக்கப்படும் இலங்கைப் பெண்களின்

உரிமைக்கான ஒரே சஞ்சிகை

கான்னா ஸி

(காந்தா ஹண்ட)

பெண்ணின் குரல்

Voice of Women

(வொய்ஸ் ஒப் விமன்)

கான்னா ஸி

(பெண்ணின் குரல் சிங்களத்தில்)

(ஒரு சில பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு)

இலக்கம் 2 — விலை 2 ரூபா 50 சதம்

இலக்கம் 3 — விலை 3 ரூபா

இலக்கம் 4 — விலை 4 ரூபா

தபாற் செலவு ரூபா 1

பெண்ணின் குரல்

(ஒரு சில பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு)

இலக்கம் 2 — விலை 2 ரூபா 50 சதம்

இலக்கம் 3 — விலை 3 ரூபா

தபாற் செலவு ரூபா 1

VOICE OF WOMEN

(பெண்ணின் குரல் ஆங்கிலத்தில்)

(ஒரு சில பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு)

இலக்கம் 3 — விலை 5 ரூபா

தபாற் செலவு ரூபா 1

சந்தா:

கான்னா ஸி 4 இதழ்களுக்கு ரூபா 16.00

பெண்ணின் குரல் ,, ரூபா 16.00

VOICE OF WOMEN ,, 20.00

(தபாற் செலவு உட்பட)

விபரங்களுக்கு:

“பெண்ணின் குரல்”

18/9, சித்ரா ஒழுங்கை,

கொழும்பு-5.